SRI PARAMAKALYANI COLLEGE

ALWARKURICHI.

विद्ययामृतमश्नुते

1977—'78.

MAGAZINE.

EDITORIAL BOARD

Sri K. H. Narayanan, M. A. (CHAIRMAN)

,, L. Janakiraman, M. A.

,, S. Lakshminarayanan, M. A.

,, A. Srinivasan, M. A., B. T,

,, P. Ramanathan, M. Sc.

,, S. Thothathiri, M. A., B. T. (CONVENOR)

,, S. Angappan, II B. Sc.

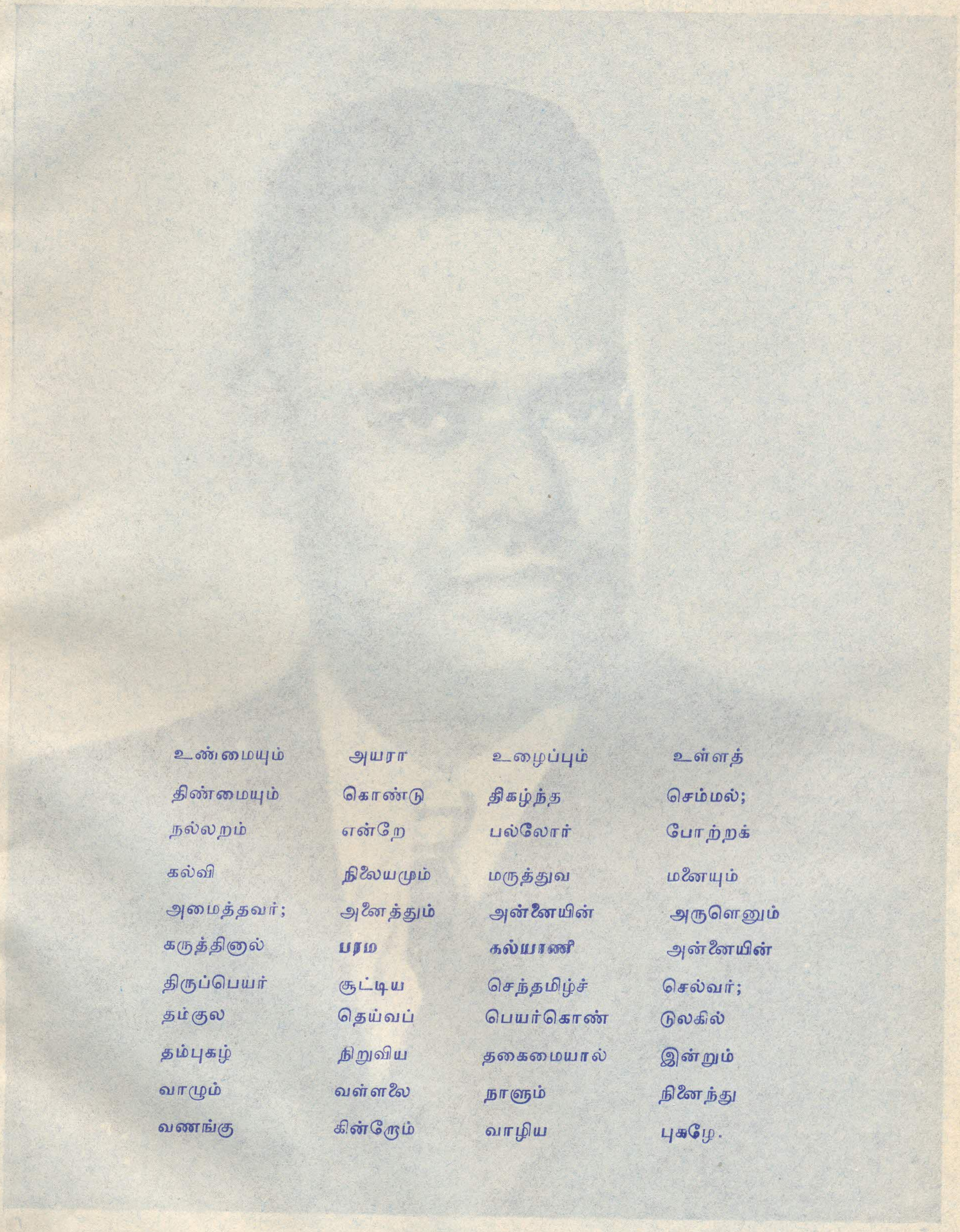

உண்மையும் அயரா உழைப்பும் உள்ளத்
திண்மையும் கொண்டு திகழ்ந்த செம்மல்;
நல்லறம் என்றே பல்லோர் போற்றக்
கல்வி நிலையமும் மருத்துவ மனையும்
அமைத்தவர்; அனைத்தும் அன்னையின் அருளெனும்
கருத்தினல் **பரம** **கல்யாணி** அன்னையின்
திருப்பெயர் சூட்டிய செந்தமிழ்ச் செல்வர்;
தம்குல தெய்வப் பெயர்கொண் டுலகில்
தம்புகழ் நிறுவிய தகைமையால் இன்றும்
வாழும் வள்ளலை நாளும் நினைந்து
வணங்கு கின்றோம் வாழிய புகழே.

SHRI. S. ANANTHARAMAKRISHNAN

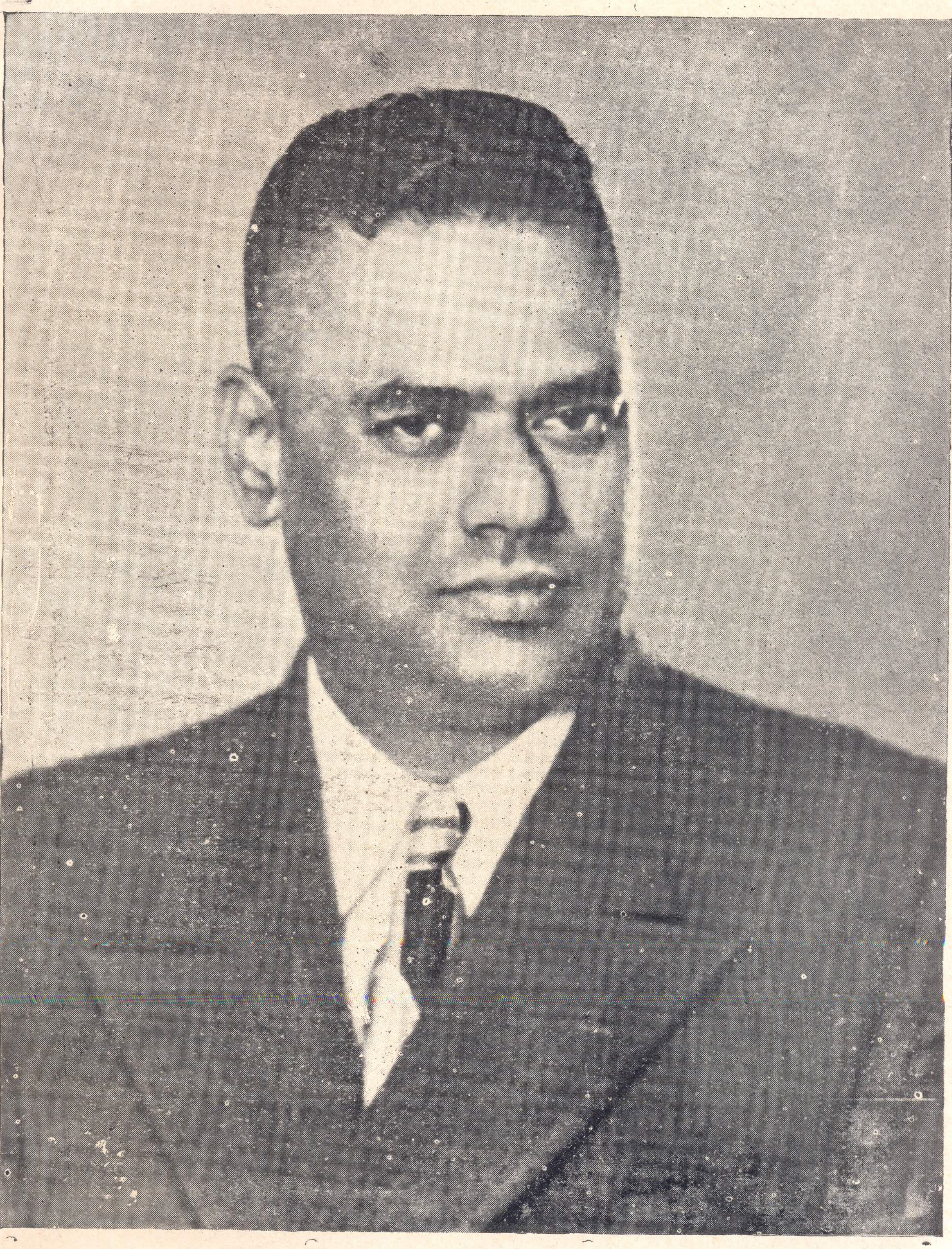

FOUNDER

SHRI. S. ANANTHARAMAKRISHNAN

Sri A. SIVASAILAM.

PRESIDENT:
Sri Paramakalyani Education Society

CHAIRMAN:
Amalgamations Ltd., Madras.

SRI PARAMAKALYANI COLLEGE, ALWARKURICHI

GOVERNING BODY

PRESIDENT: **Sri. A. SIVASAILAM.**

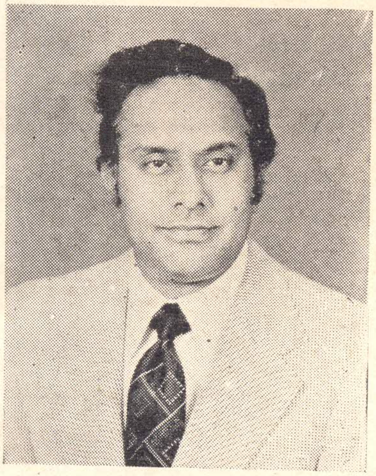

SRI. A. KRISHNAMOORTHY

Srimathi KALYANI SUNDARAM

SRI. S. ANANTHARAMAN

SRI. N. SIVASAILAM

University Representative
in the Managing committee

Dr. M. A. THANGARAJ, M. A. Ph. D.
(Toronto)
Principal, American college, Madurai.

SRI K. H. NARAYANAN, M. A.
Principal & Correspondent

Thiru V. C. KULANTHAISAMY,

B. E., M. Tech., Ph.D., D. S. S., M. I. A. H. R., F. I. E.

Vice Chancellor of Madurai University.

ஆழ்வார்குறிச்சி
சிவசைலநாதர் கோயில் ஓர் அறிமுகம்.

1. அறிமுகம்

அருள் மிகு சிவசைல நாதர் கோயில் திருநெல்வேலி மாவட்டம், அம்பாசமுத்திரம் வட்டத்தில், ஆழ்வார்குறிச்சியிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவில் சிவசைலம் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ளது. இங்கு சிவசைல நாதர், அம்பாள் பரமகல்யாணியுடன் அன்பர்களுக்குக் காட்சி தருகிறார்.

வெள்ளி மலை, மேற்குதொடர்ச்சி மலை முள்ளி மலை என்ற மூன்று மலையினாலே சூழப்பெற்றது சிவசைலம். சிவசைலம் குடியிருப்புக்கு வசதியான இடம் எந்தக் கோடையிலும் வற்றாத கருணையாறும், மரமடர்ந்த சோலைகளும், சித்திரை பத்து முதல் புரட்டாசி பத்து வரை விடாமல் கணவாய் வழியாக வீசும் காற்றும், சாரலும் உடலையும் உள்ளத்தையும் குளிரச் செய்து பூரிக்கச் செய்கின்றன.

சயிலம் என்பது மலை. சயிலம் என்றால் அசைவு இலம் என்பது பொருள். சைலம் என்பதும் மலையை உணர்த்தும் சொல்.

2. சிவ லிங்கம் தோன்றிய கதை

முன்னொருகாலத்தில் வனத்தில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த பசுக்கள் எல்லாம் ஓர் பாறையின் மேல் தானாகவே பாலைப் பொழிந்ததாம். பசுவின் எஜமானர்கள் வீட்டில் பசு பால் தருவதை மறுப்பதைக் கண்டு மேய்ப்பவர்களை விரட்டினார்கள். இதனுடைய காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்கப் புறப்படுகையில், தானாகவே பசுக்கள் பால் பொழிவதைக் கண்டு, வியப்புடன் அவ்விடத்தைத் தோண்டுகையில் சிவலிங்கம் ஒன்று தென்பட்டதாம்! அவ்லிங்கமே இன்று கோவிலில் காட்சி தருவதாக ஒரு செப்புக் கதை வழங்கப்படுகின்றது. பின்பு மதுரையையாண்ட பாண்டிய மன்னர்களில் ஒருவரான ஸுதர்சனன் இக் கோவில் செப்பனிடப்பட்டு, கட்டப்பட்டதாக கூறினர் பெரியோர்கள்.

3. சிவசைல நாதர் கோயிலின் அமைப்பு:-

கருணையாற்றின் தென்கரையில் மேற்கே பார்க்கப் பேரழகுடைய திருக்கோபுரத்துடன், திகழ்கின்றது சிவசைலநாதர் கோயில். கோவிலன் தலைப்பில் பந்தல் மண்டபம் மிகப் பெரிதாக இருக்கிறது. அதன் வழியாகக் கிழக்கே சென்றால் குடைவரு வாயில் என்று சொல்லப்படும் திருக்கோபுர வாயில் உள்ளது.

கோவில் மிகப் பெரியதாக எல்லாப் பக்கங்களிலும் தட்டோட்டியால் மூடப்பெற்றுள்ளது. காட்டுக் கோவில் ஆகையால் வன விலங்குகள் உள்ளே செல்லாதபடி இங்ஙனம் காப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

உயர்ந்து நின்று காட்சிதரும் கோபுரம் காண்போர் கண்ணைக் கவரக் கூடியது. கோபுரம் பல சிற்பங்களைக் கொண்டு ஐந்து தட்டுக்களோடு கூடியது.

கோவிலின் தென்புறம் கிழக்கே பார்த்து விநாயகப் பெருமான் மெய் அன்பர்களுக்குக் காட்சி தருகின்றார். கோவிலின் உள்ளே வடபுறம் கிழக்கே பார்த்துத் தமிழ்க் கடவுளான முருகக் கடவுள் தன் தேவியர்களுடன் திருக்காட்சி தருகின்றார். கோவிலின் தென்புறம் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும், வடக்கு முகமாக நின்றும், பின் புறத்தில் சந்திர சூரியர்களும், தெற்கே பார்த்துத் தட்சிணா மூர்த்தியும் அமர்ந்துள்ளனர். இவர்களை எல்லாம் பணிந்து திரு முன்பு வந்தால், பலி பீடத்தையும் நந்தியையும், கொடி மரத்தையும் காணலாம். நந்தியின் அழகு பெருமையுடையது. தத்ரூபமாக ஒரு காளை வாலைச் சுருட்டிக் கொண்டு அமர்ந்து இருப்பது போலவே தோற்றமளிக்கிறார் நந்திகேஸ்வரர். நந்திக்கு அடிக்கடித் திருமுழுக்கு நடைபெறுவது வழக்கம்.

கொடிமர மண்டபத்தைத் தாண்டி, மணி மண்டபத்தில் ஏறி மா மண்டபத்தைச் சென்று அடைந்தால் கருப்பக் கிருகத்தில் சடை முடியோடு கூடிய சடையப்பரை, சிவசைல நாதரைக் கண்குளிர காணலாம்.

மணிமண்டபத்தில் தெற்கு முகமாகப் பார்த்துத் தாண்டவம் ஆடும் நடராசப் பெருமானைக் காணலாம்.

சிவசைல நாதர் சந்நதியிலிருந்து பதினைந்து அடி தள்ளி அம்பாள் பரமகல்யாணியினுடைய சந்நதி அமைந்துள்ளது. இவ்விரண்டு சந்நதிக்கும் இடைப்பட்ட இடத்தில் உற்சவர்கள் சிவசைலநாதர், பிரியாதாவடை அம்பாள் பரமகல்யாணி ஆகியோர் இருக்கின்றனர்.

4. சுவாமி, அம்பாள் பற்றிய செவி, வழி வழிகள்:·

சுவாமி சிவசைல நாதரின் திருமேனி உளிபடாத மேனி. காரணம் தானாகவே தோன்றிய லிங்கம். சிவசைல நாதரின் திருமேனியின் பின்னாலே சடை முடித்தது போலும் காட்சி. ஒரு சமயம் பாண்டிய மன்னர் ஒருவர் ஐயனை வணங்கி, பட்டரிடமிருந்து, பிரசாதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதும் அதிர்ச்சியடைந்தாராம்! தனக்கு வழங்கிய பூ மாலையில் தலைமுடி இருப்பதைக் கண்டு வியந்து, பூசாரியின் மேல் ஐயம் கொண்டு அவரைத் தண்டிக்க முற்பட்டார். பூசாரியோ செய்வதறியாது திகைக்கவே வானிலிருந்து எழுந்தது ஒரு அசிரீரி! ''பாண்டிய மன்னா! என் பின்னே சடை இருப்பதைக் காண்பாயாக!'' என்று அந்த ஒலி ரீங்கரித்தது. தன் மேல் பற்றுக் கொண்டோரையும், நன்னடத்தை உள்ளோரையும் பகவான் சைலபதி கண்டிப்பாகப் பூசாரியைக் காப்பாற்றியது போல், வணங்குவோரையும் காப்பார் என்பது இப்பகுதி வாழ் மக்களின் ஒரு நம்பிக்கை.

அம்பாள் பரமகல்யாணி கீழாம்பூரில் ஒரு தெருவின் மையத்தில் அமைந்த கிணற்றில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டாள். அசரீரி வாக்கின்படியே இவர் சிவசைலத்தில் பிரதிஷ்ட்டை செய்யப்பட்டதாகப் பண்டிதர்கள் கூறுகின்றனர்கள்.

5. கோவிலொடு சம்பந்தபட்ட ஊர்களும்; கோவில்களும்:

ஆழ்வார்குறிச்சி சிவந்தியப்பர் கோவில்:

இக் கோவில் ஆழ்வார்குறிச்சியிலிருந்து சிவசைலம் வரும் வழியில் மேற்கே அரை மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. கருப்பக்கிரகமும் அர்த்த மண்டபமும்; மா மண்டபமும் இக்கோவிலில் உள்ளன. இவைகளுக்கு முன்னைத் திருவிழாப் பந்தலும் மத்தியிலே, அனுப்பு மண்டபமும் காணப்படுகின்றன.

ஐயனர் கோவில்:

சிவந்தியப்பரின் வடமேற்குப் பக்கத்தில் குளத்தூர் சாஸ்தாவின் கோவில் அமைந்துள்ளது. ஐயனர் கோவிலை யொட்டி, திருத்தேர்கள் சிவசைல நாதருக்கு ஒன்றும். மறுபக்கம் அன்னை பரமகல்யாணிக்கு ஒன்றும் உள்ளது. முனிவர் ஒருவரின் சாபத்தால் இவ்வூர் ''சாபத்தூர்'' என்று வழங்கப்படுகின்றது.

காசியில் கங்கைக்கரையில் பஞ்சக்ரோசம் உள்ளது அதுபோலவே தெற்கிலும் பஞ்சக்ரோசம் உள்ளது. சிவசைலநாதர், இராமேஸ்வரத்திலும் இராமேஸ்வரர், வஹ்னீஸ்வரர் (ஆழ்வார் குறிச்சியிலிருந்து கிழக்கே ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள வன்னியப்பர் கோவிலில் வீற்றிருக்கின்றார்), பாபநாசத்திலுள்ள பாபநாசேச்வரர் இந்த நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசம் ''பஞ்சக்ரோசம்'' எனப்படும்.

திருவாலீஸ்வரத்திலுள்ள வாலிநாதர் கோயிலும், பிரும்ம விருத்தபுரம் என்ற ஊரிலுள்ள கைலாய நாதர் கோயிலும், திருப்புடைமருதூரிலுள்ள புடார்ஜுனேச்வரர் கோயிலும், திருநெல்வேலியிலுள்ளநெல்லையப்பர் கோவிலும் இக் கோவிலொடு தொடர்பு கொண்டவை.

ஸுதர்சனன் என்ற பாண்டிய மன்னனுக்கு, ஸுப்பிரமணியர்புத்திரனாகப் பிறந்து அரசுப் பரிபாலனம் ஏற்றதும், சிவசைல நாதருக்குப் பணிவிடை செய்ய மன்னன் சுதர்சனன் வடமொழியில் ''ஸிநேஹபுரி'' என வழங்கப்படும் அன்பு ஊரை அடைந்ததாகவும் தெரிகிறது. இந்த அன்பு ஊரே இன்று ''ஆம்பூர்'' என வழங்கப்படுகிறது.

6. தீர்த்தம்

நதிகளில் கங்கை போலவும், தேவர்களுக்குள் விஷ்ணு போலவும், மிருகங்களில் பசு போலவும், இந்த சிவசைலநாத கடனா தீர்த்தம் மிகவும் இன்றியமையாதது என்கி

ரூர்கள் ஆன்ரூேர்கள். வெள்ளி மலேயில் உற்பத்தியாகிற ஆறு கடனுநதியாகும். இதுவே இன்று 'கருணேயாறு'' என வழங்கப் படுகிறது. இந்நதியின் இரு புறங்களிலும் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு தாமிரவருணி ஆறுடன் திருப்புடைமருதூர் என்னும் ஊரில் சங்கமம் ஆகிறது.

7. கோவிலொடு தொடர்புடைய மடம்:

தருமபுரத்தார் இக்கோவிலேத் தமது சொந்தக் கோவிலாகப் போற்றி வருகின்றனர். தருமபுர திருமடம் பண்டாரக் கட்டு, பூசைக் கட்டு, கொலுமண்டபம் போன்ற பெரிய மண்டபத்தோடு நூறு பேர் அமர்ந்து உணவு அருந்த ஏற்றவாறு இடமுடையதாகவும் உள்ளது. பல நூறு பசுக்கள் இம் மடத்தில் முன்னர் இருந்ததாகத் தெரியவருகின்றது இம் மடத்திற்கு அரசபத்திலும், வேப்பங் குளத்திலும், ஆழ்வார்க்குறிச்சியிலும், இறுக்குந்துறை முதலிய இடங்களிலும் நிலங்கள் உள்ளன.

8 சிற்பச் சிறப்புகள்:

கோவிலின் முன்மண்டபத் தூண்களில் சிங்கங்கள் அமைந்து முகட்டைத் தாங்குகின்றன. பல நிற ஓவியங்கள் காண்போர் கண்ணேக் கவரும் விதத்தில் மண்டபத்தின் உட்பக்கத்தில் தீட்டப் பெற்றுள்ளன,

இக்கோவிலில் உள்ள நந்தி சிறப்புடைய ஒன்று. சிற்பக் 'கலே நுணுக்கத்துடன் அமையப் பெற்றது. தத்ரூபமாகக் கரு நிறக் காளே ஒன்று இயற்கையிலே அமர்ந்து இருப்பதைப் போன்ற தோற்றம் கொண்டது.

இக் கோவிலில் மரக் கதவுகளில் பல வகைப் பூக்களும், யாளி போன்ற மிருகங்களும் செதுக்கப்பட்டிருப்பதை காணலாம்.

இரு பெருந் தேர்கள் பல வகைப் பட்ட பொம்மைகளுடன் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. பெருமான், பெருமாட்டி கருப்பக்கிரகங்களின் மேலே நல்ல வேலேப்பாடுள்ள விமானங்கள் உயரத் தங்க முலாம் பூசப் பெற்றுக் கண்கவர் வனப்பின.

கோபுரம் ஐந்து தட்டுக்களுடன் பல சித்திரப் பதுமைகளொடு கண்ணுக்கு இன்ப விருந்தளிக்கிறது.

9 குற்ருலத்திற்கும், சிவசைலத்துக்கும் உள்ள தொடர்புகள்:

திருக்குற்ருலம் சந்திர கலே சிவசைலம் கழிமுனே அதாவது அக்னி கலே. திருக்குற்ருலம் யோக பீடம், சிவசைலம் ஞான பீடம். சித்தர்கள் நிரம்பப் பெற்ற இடம் குற்ருலம். தேவர்கள் வந்து வணங்கும் இடம் சிவசைலம் குற்ருலத்தில் திரிகூடம் உள்ளது சிவசைலத்திற்கு மேலே இருப்பது அத்திரி கூடம்.

10 ஸ்தல புராணம்

சிவசைலத்தின் ஸ்தல புராணம் நெற்குன்றை மா நகர் வீரப்ப முதலியாரால் பாடப் பெற்று 1910 இல் அச்சு ஏற்றப்பட்டது. இந்நாதரைப் பற்றிய பிற செய்திகளும் '' ஸ்ரீ சிவசைல மாஹாத்ம்யம்'' என்ற நூலில் உள்ளது.

11 கல்வெட்டுக்கள்

சிவசைல நாதருடைய மணிமண்டபம் வடபுறச் சுவரிலும், கோபுர வாயிலின் வடபுறத்திலும் கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

ஆழ்வார்க்குறிச்சியிலுள்ள ஆவுடையம்மன் கோவிலில் கொல்லம் ஆண்டு 568 ல் ஒரு கல்வெட்டும், 725 ல் ஒரு கல்வெட்டும், 736 ல் ஒரு கல்வெட்டும் எழுதப் பெற்று இருக்கின்றன. முதல் கல் வெட்டில் இக் கோவில் '' நரசிங்க ஈசுவரமுடையார் கோவில் '' என்றும்; இரண்டாவதில் ''இராமப்ப நாயகரையன் செட்டிகுளம்'' என்ற ஊரைத் தானம் செய்தும், மூன்ருவது கல்வெட்டில் விசுவநாத நாயகன் (1559-63) தானம் செய்தான் என்பதும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

இக் கோவிலில் 1916 ல் எடுத்த கல்வெட்டில் எண் 520 வது கல்வெட்டு (கொல்லம் 763 ல்) கடனு தீர்த்தக் கரையில், வெள்ளி மலேக் கருகில் சிவசைலநாதபுரத்தில், சிவசைலமுடைய தம்பிரானர் கோவிற் கரைக்கு திருவிலாஞ்சனே முதலிய பணிவிடைகள் உமையொருபாக முதலியார் பண்டாரத்துச் சீடர் ஆண்டு கொண்ட நயினர் செய்யும்படி நியமிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றது. எண் 521 வது கல் வெட்டில் (கொல்லம் 823 ல்) இராமபையன் காலத்தில் ஒழுங்காகப் பரதேசிகளுக்கு அன்னம் அளிக்கப்பட்டது நின்று போக சொக்கலிங்க நாயகன் அதனே மீண்டும் கொடுக்க ஆணேயிட்டதைக் குறிக்கின்றது.

மேல் ஆம்பூர் பூங்குறிச்சி குளக் கரையில் 1916 ல் எடுத்த 519 வது எண் கல் வெட்டில்

(கொல்லம் 813 ல்) சிவசைலநாதருக்கு ஆம்பூர், ஆழ்வார்குறிச்சி, கிருட்டிணபுரம், கடையம் முதலிய ஊர்களைச் சேர்ந்த நாட்டவர் சில வரிகளைக் கொடுக்கும்படித் தானம் செய்யப் பட்டதைக் கூறுகின்றது.

1916 ல் கீழாம்பூரிலிருந்து எடுத்த கல்வெட்டில் (518 வது எண்) வட்டெழுத்தில் வேணாட்டரசன் இரவிவர்மனைக் குறித்து ஒரு செய்யுளாக இருக்கின்றது.

12 பூசை வழி முறைகள்

சிவ சைல நாதருக்கும், அம்பாள் பரம கல்யாணிக்கும் வேத முறைப்படி தினசரி மூன்று கால பூசை நடைபெறுகின்றது. கீழாம்பூர், ஆழ்வார்குறிச்சியிலிருந்து ஊர் பால் வந்த பிறகே தினசரி பூஜை ஆரம்பிக்கிறது. நவராத்திரி ஒன்பது நாட்களிலும் சிறப்பான பூஜை நடைபெறுகின்றது.

13 கோவில் திருவிழாக்கள்

பங்குனி மாதம் 21 ம் தேதி முதல் சித்திரை முதல் நாள் வரை அழ்வார்குறிச்சியில் சிவந்தியப்பர் கோவிலில் வெகுவிமரிசையாக திருவிழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறுகிறது பங்குனி கடைசி நாள் தேர்த் திருவிழாவும், சித்திரை முதல் நாள் தீர்த்த வாரியும் நடைபெறுகிறது

சித்திரை மாதம் அல்லது வைகாசி மாதத்தில் நல்ல நாள் ஒன்றில் அன்னை பரம கல்யாணி தன் நாதருடன் பிறந்தகமான கீழாம்பூருக்கு வருவார்; மூன்று நாட்கள் சிறப்பான முறையில் ஒரு பெண்ணுக்கும், மாப்பிள்ளைக்கும் பிறந்தகத்தில் எப்படி உபசரிப்பார்களோ அதுபோல் விழா எடுப்பர். மூன்றும் நாள் வழியனுப்பு விழா வைபவத்தில் ஊரார் எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, பழவகை, காய்கறிகளுடன், பல்வேறு சீதனம் செய்து கண்ணில் நீர் முட்ட வழியனுப்பி வைப்பர், நாதரையும், தங்கள் அன்னை பரமகல்யாணியையும்.

ஆடி கடைசி வெள்ளியன்று நந்திக்கு சந்தனக்காப்பு செய்துமகிழ்வர்பக்தர்கள் இவ் மூன்று வைபவங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை

14 கோவில் சொத்துக்கள்

சிவசைல நாதருக்காக இரண்டு ஏக்கர் நிலம்தான் இருப்பதாக தெரிகிறது. தினசரி நிவேத்தியத்திற்கும் மற்றும் பூஜை வழிபாடுகளுக்கும் ''விளா பூஜை'' கட்டளையினர்படி அளிக்கின்றனர்: இவர்களிடம் சொந்த பொறுப்பில் ''விளா பூஜை'' கட்டளைக்காக நிலம் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது; சிவசைல நாதரின் நிலங்கள் ஆழ்வார்குறிச்சியிலும் கீழாம்பூரிலும் உள்ளன:

15 சிறப்பு செய்திகள்

மேற்கு முகமாக பார்த்து இருக்கும் கோவில் இது! எனவே இது சிவன் கோவில்களில் எல்லாம் சிறப்புடையது என்கிறார்கள் பெரியோர்கள்.

தானாக தோன்றிய லிங்கம் கோவிலின் மூலவர். ஆனதால் தனி சிறப்பு பெறுகிறது இக்கோவிலுக்கு மேலே அத்திரி கூடம் உள்ளது. அத்திரிமாமுனி பூஜை செய்து வணங்கிய கோவிலாகும் இது.

கோவிலுக்கு மேலே அமைந்த மலைக் குன்றில் ஒரு மரத்துக்கடியில் நீர் ஊற்று உள்ளது. கங்கையிலிருந்து இவ் ஊற்றுக்கு தண்ணீர் வருவதாகவும், அத்திரிமாமுனியால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஊற்று இது என்றும் கூறுகின்றனர்.

16 கல்லூரிக்கும் கோவிலுக்கும் உள்ள தொடர்பு

கோவிலில் குடிகொண்டுள்ள அம்பிகை பரமகல்யாணியை குல தெய்வமாகக் கொண்டவர். கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் அனந்தராம கிருஷ்ணன் அவர்கள், தெய்வத்தின் மீது கொண்ட அளவற்ற பற்றின் காரணமாகவும், தன்னலமற்ற எண்ணத்தாலும், கல்லூரிக்குத் தன் பெயரோ, தன் சுற்றத்தாரின் பெயரோ இடாமல் அன்னை கல்யாணியின் பெயரையே சூட்டி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்;

கீழாம்பூர் எஸ். சங்கரசுப்பிரமணியன்,
B. Com., இறுதியாண்டு.

Maths. Finalists 1977—78

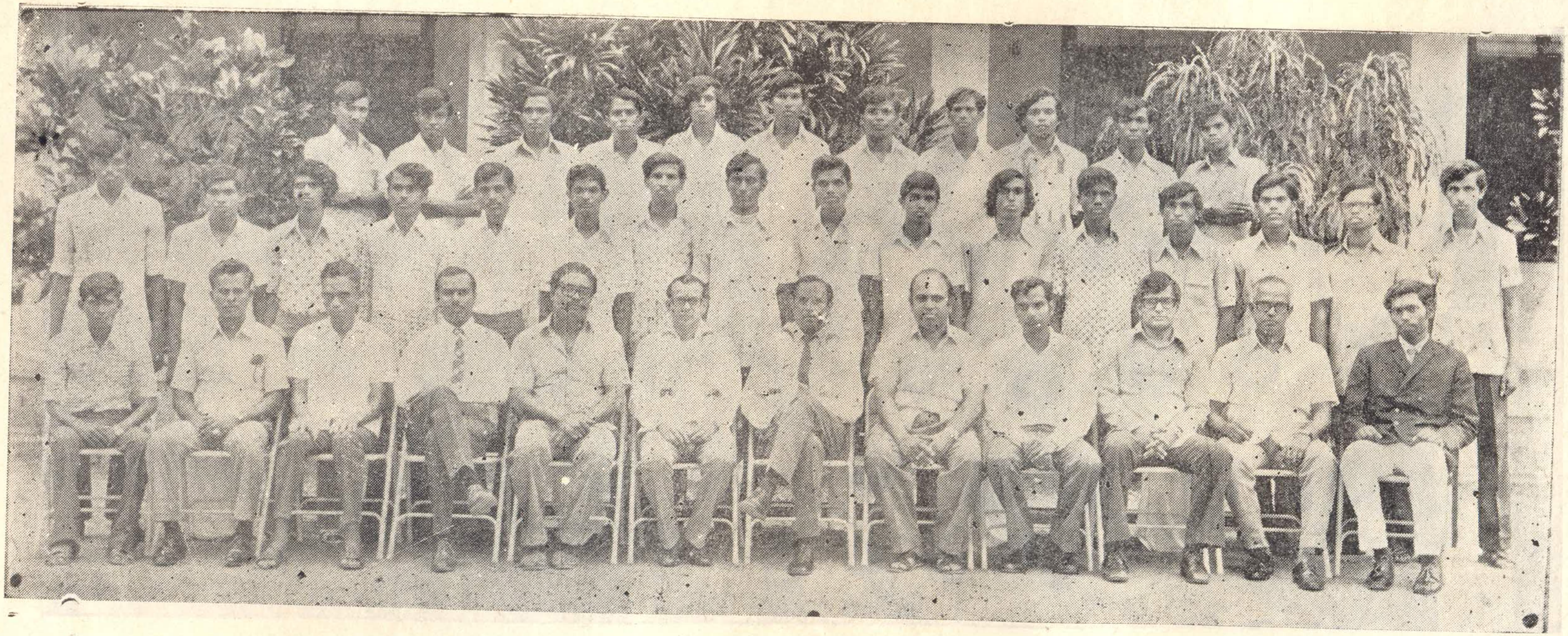

Zoology Finalists **1977-78.**

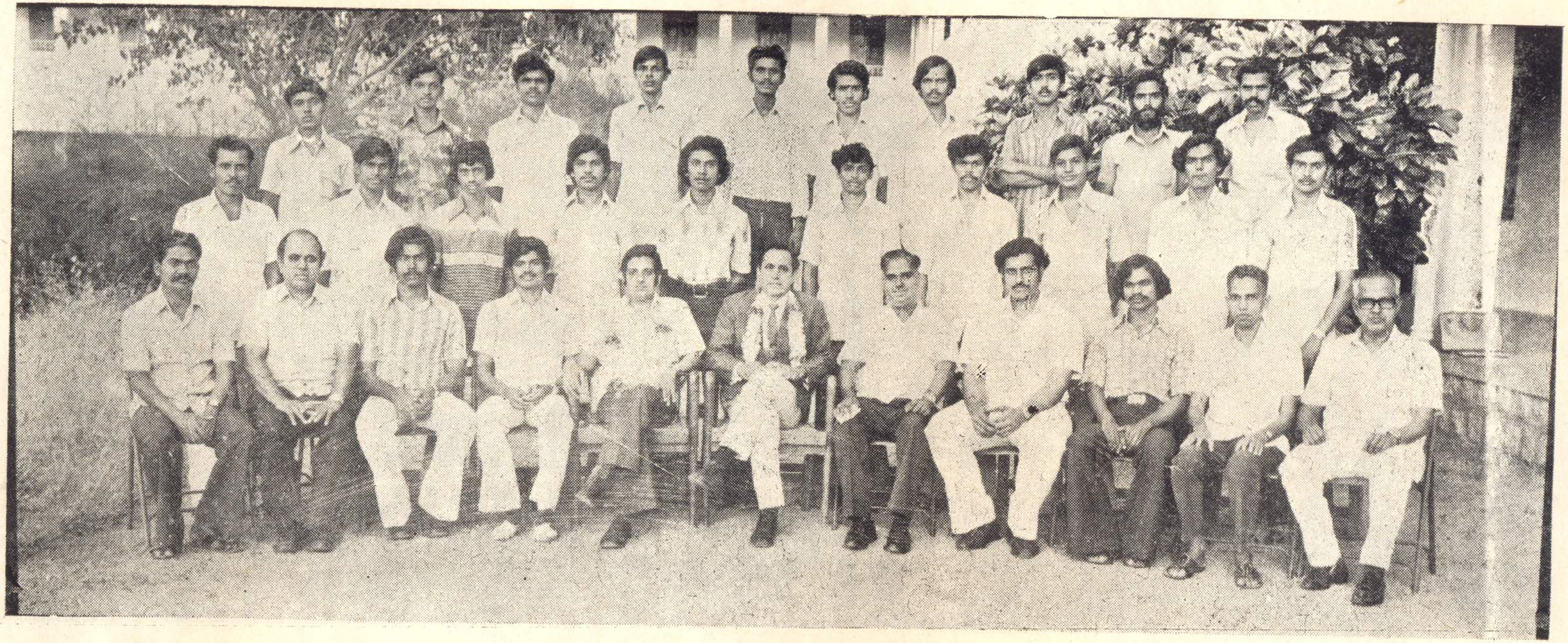

சதியின் விதியை சமப்படுத்தி விட்டார்கள்.

சொ. அருணசலம்,
விலங்கியல் (மூன்றும் ஆண்டு)

என் பெயர் ''எக்ஸென்ட்ரிக் யேசுதாசன்''
—யேசுதாசன் என்பது இயற்பெயர்
—எக்ஸெண்ட்ரிக் என்பது காரணப் பெயர்

கற்பனையிலேயே வாழ்வைக் கழித்துக் கொண்டு, எப்போதும் மௌனத்தால் என்னை மூடிக்கொண்டிருக்கும் நான்—இந்த உலகத்தின் உயிர் நாடகத்தை மனதுக்குள் ரசிக்கின்றேன். எவருடனும் பேச விரும்பாத நான், என் மனத்துடன் எப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறேன். என் மனோரதத்தில் இந்த உலகெங்கும் சுற்றித் திரிகிறேன் கோபுரங்களிலும், குப்பை மேடுகளிலும், கோயிலிலும் சுடுகாட்டிலும் அது சதா சஞ்சரிக்கிறது.

உலகவாசிகளின் அகராதிப்படி நான் ஒரு உயிருள்ள ஜடம்.

வண்டி குரல் கொடுக்கிறது

தொலைவில் பல விளக்குகள் பளிச்சிடுகின்றன. மெர்குரி விளக்குகளும், குழல் விளக்குகளும், விளம்பர நியான் விளக்குகளுமாக பற்பல விளக்குகள் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதோ ரோட்டில் சில கார்கள் ஒளியைப் பாய்ச்சிய வண்ணம் ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றன. வண்டி ஏதோ ஒரு ஸ்டேஷனுக்குள் புகுந்து நின்று பெருமூச்சு விடுகிறது.

வண்ணத்துப் பூச்சிகளைப் போல பலவிதமான மனிதர்கள் ... பல நிறங்களில் ... பலவகை ஆடைகளில் ... அங்குமிங்குமாக பிளாட்பாரத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் . ஏக இரைச்சல் வண்டி பச்சை விளக்கில் விடைபெற்று நகர்கிறது.

அந்த ஆர்ப்பாட்டமான ஸ்டேஷனைத் தாண்டி விட்டது.

வண்டியின் சீரான ஓட்டத்தில் பலர் தம்மை மறந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சிகரெட் புகையை இழுத்து விடுகிறேன்,

நகரத்தின் விளிம்பில் .. ஒரு கட்டடத்தின் கண்ணாடி ஜன்னல்கள் .. ... பாலாடை கொண்டு போர்த்தியவை போலப் பளீரென ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன, இந்த பனி போன்ற வெண்மை நிறம் ஏனோ எனக்குள் ஒரு இதமான இன்பத்தைத் தருகிறது. தூய பால் போன்ற பிரகாசமான வெள்ளை ஒளி செல்வச் செழிப்பின் அடையாளச் சின்னம் போலும். அதில் ஏக்கம் துக்கம் போன்ற கோரமான வடுக்கள் தெரிவதில்லை. ஐஸ்கட்டிகளை அடுக்கி வைத்ததைப் போலத் தோன்றும் அந்தக்கண்ணாடி ஜன்னல்களுக்குள் பிரவேசிக்க என் மனோரதம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது,

அறைக்குள் ......

மொசைக் சில்லிட்டிருக்கின்றது. ஏர்கண்டிஷனரின் மெல்லிய ரீங்காரத்தைத் தவிர வேறு சப்தமே இல்லை... நிசப்தம் ... நிசப்தம்

நீலநிற டிஸ்டெம்பர் அடிக்கப்பட்ட சுவர்கள், ரம்யமான இயற்கைக் காட்சிகளின் படங்களைத் தங்கள் மார்பில் தாங்கியபடி கம்பீரமாக நின்று கொண்டிருக்கின்றன. சுவர்க் கடிகாரம் அமைதியாக 9-25 என்று காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

வலப்புறம், டைனிங் ஹாலில் இரண்டு குழந்தைகள் சாப்பிட முரண்டு பிடித்துக் கொண்டு கும்மாளம் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன ஆயா, தட்டில் சோற்றை வைத்துக்கொண்டு குழந்தைகளைக் கொஞ்சிக்கொண்டும், கெஞ்சிக் கொண்டும் நிற்கிருள்.

" ... ஒழுங்கா சாப்பிட்டாத்தான் பிறகு கதையெல்லாம் சொல்லுவேன் ... யார் மொதல்லே சாப்டறாங்களோ அவுங்களுக்கு மட்டுந்தான் ......"

அவள் என்னவெல்லாமோ சொல்லிக் குழந்தைகளை சமாளித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். குழந்தைகளின் கும்மாளம் அடுத்த ரூமுக்குள் நுழைந்து, அதற்கடுத்த ரூமிற்குள் சென்று கொண்டிருக்கின்றது,

டைனிங் டேபிளிலிருந்து,
இரண்டு ஃபிளம்ஸ் கீழே விழுந்து மொசைக் தரையில் அழகாக உருண்டோடி நிற்கின்றன.

ஆயா டேபிளின் விளிம்பைப்
பிடித்தபடி, தன் விதியை நொந்தபடி நின்று கொண்டிருக்கின்ருள் ......

இந்த ரூம்.
இது என்ன ஸ்மெல் ...... ?
எவ்ளோ ஸ்வீட்டா இருக்கு !!!

இந்த பங்களா முழுவதும்
இந்த ஸ்மெல் பரவியிருக்கின்றது. இந்த இனிய மணம் எனக்குள் இனம்புரியாத எண்ணங்களை உண்டாக்குகிறது, என் நிலை, என்னிடமிருந்து உயர்ந்து, கள்ளம் கபட மற்ற தூயவனுக, புனிதனுக, ஒரு தேவதையைப் போன்று ஆகிவிட்டதைப் போன்ற ஒரு உணர்வு ததும்புகிறது.

இதோ ... சுவரில்

கண்ணனும் - ராதையும் ... ஃபிரிஜ்ஜுக்கு மேலே-இந்த ஃபிளவர்பாட் எவ்வளவு கலைத் திறத்துடன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது !!

ரதி - மன்மதன் ஓவியத்திற்குக் கீழே
சோஃபாவில் ...... இவள் படித்துக் கொண்டிருக்கிருள் ... Embryology புத்தகம் Zoology Main போலும் ....

அவள் கண்கள், புத்தகத்தில்
ஆழப் பதிந்திருக்கின்றன. அவை துளிகூட சலனமில்லாமல், என்ன ஒரு குழந்தைத்தனமாக இருக்கின்றன !! அவளது ரோஜா இதழ்களைப் போன்ற உதட்டோரத்தில், அறையின் டியூப் விளக்கின் மிகச் சிறிய பிம்பம் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

காகிதத்தின் மெல்லிய சலசலப்பு

சோஃபாவுக்குச் சற்றுத் தள்ளி
ற்போல் தரையில் வேலைக்காரப் பையன் இல்லஸ்ட்ரேடட் வீக்லியில் படம் பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிருன் அவன் தலைக்கு மேலே மின்விசிறி அசைவற்று நின்று கொண்டிருக்கிறது. இங்கே, இந்த ரூமில் - நிசப்தம் கோயில் கொண்டிருக்கிறது நான் மௌனமாக விடைபெற்று அகல்கிறேன் ..

சிகரெட் கையைச் சுடுகிறது.
சனியனைக் கொல்லுகிறேன்.

ஒரு பிரயாணி சிறிது
சலிப்புடன் ஏதோ பிதற்றிவிட்டு புரண்டு படுத்தபடி தூக்கத்தைத் தொடர்கிருர். நான் திரும்பிய போது, அந்த இளமையும் செழுமையும் ததும்பும் பளிங்கு போன்ற வெள்ளை ஜன்னல்கள் இருளில் மறைந்துவிட்டன ......

நகரம் கண்ணுக் கெட்டாத
தொலைவில் ஒன்றிரண்டு புள்ளிகளுடன் தெரிந்தவாறு பின்வாங்குகிறது. வண்டியின் வேகத்தை, இப்போது அது ஏதோ ஒரு பாலத்தின் மேல் ஓடும் போது உணர்கிறேன்.

இப்போது காரேஜுக்குள் கனமான
நிசப்தம் நிலவுகின்றது. ஆழ்ந்ந நிசப்தத்தில் எப்படியோ என்னை இழந்து விட்ட நான், நீண்ட நேரத்திற்குப் பிறகு விடுபட்டு விழித்து வெளியே பார்த்த போது

சில்லென்று முகத்தில்
குளிர்ந்த காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஜன்னலுக்கு வெளியே,
கனமான இருட்டு ஒரு திடப்பொருளைப் போல எங்கும் நிரம்பியிருக்கிறது. வயலிலும் வாய்க்காலிலும் முளைத்து ஆடிக்கொண்டிருக்கின்ற இள நாற்றுக்களைத் தழுவி முத்தமிட்டு வருகின்ற குளிர்காற்று என் முகத்தையும் வருடிக்கொண்டு ஜிலுஜிலுவென்று தன்போக்கில் போகிறது, இது வயல்களும், கமலைகளும் நிறைந்த பகுதியென்று உணரமுடிகிறது.

இப்போது பகலாக இருந்தால்.. !?!?

இங்கு இயற்கையின்
செழிப்பை எப்படி இரசிக்கலாம் ... !!! நீல வானத்தில் தவழ்ந்து விளையாடும் மேகங்களைப் பார்த்து வியந்து கிடக்கும் பச்சை நிற வயல்களில் வெள்ளை வெளேரென்ற கொக்குகள் மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் ......

... வயல் வரப்புகளில்
ஆங்காங்கே சில உழவர்களையும், ஆடு மாடுகளையும். தூரத்தே தெரியும் ஒன்றிரண்டு பனைமரங்களையும் — ஒரு குழந்தையைப் போல வியந்து வியந்து பார்ப்பேன் ......

நீல வானத்திற்கும், பச்சை நிற
பூமிக்குமிடையே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தந்தி கம்பிகளிலே மௌனமாக, உலகை மறந்து, — தனித்திருக்கும் கரிச்சான் குருவி யோடு என்னை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பேன்

வயல் வெளிகளின் பறந்து
விரிந்த கரிய பரப்பில் எங்கோ தூரத்தில்

மிகச்சிறிய மஞ்சள் புள்ளி ஒன்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

மிக மங்கலான இந்த வெளிச்சம் ஒரு தனிக் குடிசையின் கரிபிடித்த சிம்னி விளக்கிலிருந்து வருவதாக உணர்கி றேன்.

ஏன் இப்படி இருக்கிறது...???

சே ... கல்லறை மீது ஏற்றி வைக்கப்படும் மெழுகுவர்த்தியைப் போலல்லவா மினுக் மினுக்கென்று தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றது.... ஏதோ ஒரு சோக கீதம் அதிலிருந்து மிதந்து வந்து என்னை அணைத்துக் கொள்வதைப் போலிருக்கிறது.

அங்கே போகிறது என் மனோரதம்.

...... கிழவி அந்தச் சுவரோரத்தில் முடங்கிக்கிடக்கிருள். கொஞ்ச நேரத்திற் கொருமுறை ஏதோ விட்டு விட்டு முனங்கு கிருள். தன் உடலிலும் உணர்விலும் இளமை என்னும் அமுதம் சுரந்து ததும்பி வழிந்த ஒரு நாளில் தான் அனுபவித்த நிகழ்ச்சிகளை மீண்டுமொரு தடவை நினைத்துப் பார்த்துவிட முயன்று கொண்டிருக்கிருளோ .... ???

சோளக்காட்டிலேயும், வைக்கோற்போருக்குப் பின்னேலேயும், அவளுடைய அவனைக் காணுமல் அவள் காத்துக் கிடந்து தவித்துக் கொண்டிருந்த போது அனுபவித்த இன்ப வேதனையை மீண்டும் ஒரு தடவை கடைசியாக நினைத்துப் பார்க்க நினைக்கிருளோ .... ???

காலதேவன் அவள் கோலத்தை எப்படி மாற்றிவிட்டான் .. !

வாழ்வின் விளிம்பில் ஒற்றைக்காலில் நின்று கொண்டிருக்கின்ற அவளுக்கு, வாழ்க்கை கசப்பாய் கசக்கிறது. வறுமை அவளைப் புசிக்கிறது. அந்தோ ! இழவின் ஓலம் ஒலிக்கிறது --. இடுகாட்டுத் தேவன் அழைக்கிறது ...

கிழிந்துபோன பழைய குளிர்ந்த சேலையால் தன்னைப் போர்த்துக் கொண்டு அந்த வெற்றுக் கதகதப்பினுள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு உயிர் எங்கோ போகப் புறப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவள் ஏதோ புலம்புகிருள் ...

வெளியே - பேய்க் காற்று, தன்னை ஒரு சுழற்று சுழற்றிக் கொண்டு ஓவென்று தூரத்தே போகிறது...

கதவோரம், — தொட்டிலில் கிடக்கின்ற குழந்தை விழித்துக்கொண்டு அழுது கொண்டிருப்பதை நான் இப்போது தான் கவனிக்கிறேன். ஏன் இது அழுகிறது ??? சே...— கத்த ஆரம்பித்து விட்டது. எங்கே இதோட அம்மா ....? அடுப்பு பக்கத்திலேயும் ஒருத்தரையும் காணவில்லையே — பானைகளை உடைத்துப் போட்டிருக்கிருர்களே...... அடுப்புகூட உடைந்து கிடக்கிறது... குடிகாரப்பய வீடோ என்ன இழவோ ... எங்கே போயிருப்பா இதோட அம்மா .. ?

அரிசி வாங்கப் போயிருப்பாளோ...?

அரிசி வாங்க இந்த கும்மிருட்டிலா...? பின்னே வேறே எங்கே போயிருப்பா ......? ... ஒரு வேளை ......?

ஒரு வேளை ?

யாரோ என் பிடரியில் ஓங்கி ஒரு அறை விடுகிருர்கள்.

இல்லை. அப்படி அறைந்ததைப் போல ஒரு பிரமை சே என்னமாய் வலிக்கிறது ... . கண்கள் கூட மங்குகிறதே ...

சே... நான் ஏன் இப்படி நினைத்தேன்...?

நானு நினைத்தேன் ...? இல்லை இந்த மூதேவியடைந்த குடிசைதான் என்னை அப்படி நினைக்கச் செய்தது,

தரித்திரம் பிடித்த இந்த ஏழைகளைத் தான் எவ்வளவு கேவலமாகவும், அசிங்கமாகவும் நினைக்க முடிகிறது ! நான் மட்டும் தான் இப்படி நினைக்கிறேனு? மற்றவர்களால்கூட இப்படியெல்லாம் நினைக்க முடியுமோ......?

இவர்கள் மேலேயெல்லாம் நல்ல அபிப்பிராயமே வரமாட்டேன்கிறதே — அவர்கள் தரித்திரம் தான் இதற்கெல்லாம் காரணம்.

படிப்பறிவுள்ள நாகரிகமானவர்களுக்கு என் மனது கொடுக்கின்ற ஒரு மரியாதை இந்தப் பாவிகளுக்கு கொடுக்க மாட்டேன்கிறதே — மேலும், பயங்கரமான சந்தேகங்கள் கூட நொடிப் பொழுதில் எழுகின்றனவே...

ஏழைகள் அழுக்காக இருக்கிருர்கள் அவர்கள் பக்கத்தில் துர்நாற்றம் அடிக்கிறது. இவர்கள் வாழ்வெல்லாம் என்ன வாழ்வு?

இனிய மணம் கமழ்கின்ற ஒரு தனி உலகம் இருக்கிறதே... அது எவ்வளவு அருமையாக இருக்கிறது.

கடவுளே மன்னித்துவிடு...
தாயே மன்னித்துவிடு ...

குழந்தை தொட்டிலில் இன்னும் கதறிக் கொண்டே இருக்கிறது.

ஒரு வேளை ...... அதற்கும் என் நினைப்பு புரிந்திருக்குமோ...?

ஒரு வேளை — அதற்குத் தாயே இல்லையோ . ...?

குடிசை சலன மற்று, அந்த அழுகையைக் கேட்டபடி நிசப்தத்தோடு நின்று கொண்டிருக்கிறது.

நான் போகிறேன்.

தூரத்தே அழுகைச் சப்தம் மெல்ல தேய்ந்து தேய்ந்து கேட்கிறது. வாடைக்காற்று வீசிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இளநாற்றுக்கள் நளினமாக அசைந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு தவளைகள் சப்தமிட, மின்மினிப் பூச்சிகள் சில இருட்டில் எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. குடிசையின் அமங்கலமான விளக்கொளி மேலும் மேலும் மங்கி, கனத்த இருளில் செத்து மறைகிறது.

கரிய வானத்தில் சிதறிக் கொட்டப்பட்டிருக்கும் எண்ணற்ற நட்சத்திரங்களைப் போல இருக்கின்ற எண்ணற்ற மனிதர்களின் மத்தியிலே என்னைப்பற்றி மட்டும் கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்க்க நான் முயலும் போது -

கற்பனைக் கெட்டாத தொலைவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அந்த நீலநிற நட்சத்திரம் தனக்குள் ஏனோ மெல்லச் சிணுங்கிக் கொள்கிறது.

அதற்குள்ளேயும் இப்படி ஒரு உலகம் ஏற்ற தாழ்வுகளோடு அமைக்கப்பட்டிருக்குமோ ...?

அதிலேயும் என்னைப் போன்ற ஒரு பிறவி படைக்கப்பட்டிருக்குமோ?

என் மனக் கதவு தற்காலிகமாக மூடுகிறது.

த்ச்சூ... த்ச்சூ... அருமையாக காலை விடிந்து கொண்டிருக்கிறது ...

பொன்னிற வானம் சிவந்து பச்சையாகவும் நீலமாகவும் மெல்ல மெல்ல மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

எங்கள் ஊர் காற்று வீசுகிறது

வண்டி ஸ்டேஷனில் லேசாகக் கிரீச்சிட்டு குலுங்கி நிற்கிறது (இங்கே இந்த மெயில் மூன்று நிமிஷம் நிற்கும்)

நெடுநெடுவென்று வளர்ந்த என் நீண்ட நிழலோடு, காலை இளம் வெயிலில் இந்தச் சாலையில் நடந்துதான் எத்தனை நாட்கள் ஆகிவிட்டன...!!!

ஆமாம் இங்கே நின்ற சதியின் திரடு எங்கே ???

சரித்து சமப்படுத்திவிட்டார்களோ..?

ஆமாம். அந்த மண்ணைக் கொண்டு சாலை முழுவதையுமே சமப்படுத்தி விட்டார்கள் போலும்.

சதியின் வீதியை மண்ணைப்போட்டு சமப்படுத்தி விட்டார்கள்.

இந்த சமுதாய வீதியை எதைப் போட்டு சமப்படுத்தப் போகிறார்கள் ..??

வானத்தில் சில பறவைகள் அமைதியாக இடம் பெயர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றன. நான் மௌனமாக வீட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.

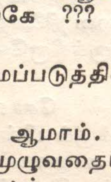

முதல் முழக்கமிட்ட விடுதலை வீரர்

அறிமுகம்:

முத்தமிழ்ச் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்தது பாண்டியநாடு. பாண்டியநாடு வீரம், விவேகம், தியாகம் என்னும் மூன்றையும் கருததிற் கொண்டது. பாண்டிய நாட்டின் வீரத்திற்கு முக்கிய காரணம் திக்கெல்லாம் புகழப்படும் திருநெல்வேலி மாவட்டம். இத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தான் முதன் முதலில் ''வெள்ளையனே வெளியேறு'' என்று வீரமுழக்கம் செய்தார் ஒரு மாவீரர் அவர்தான் மாவீரர் புலித்தேவர். இவர் ஆட்சி செய்த ஊர்தான் சங்கர நயினர் கோவில் வட்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள நெல் கட்டும் செவல்.

ஊரின் பெயர்க் காரணம்:

மாவீரர் புலித்தேவர் அரசாட்சி செய்யும் போது கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் இந்தியாவைத் தன் வயப்படுத்த முயன்று கொண்டிருந்தனர். இதையறிந்த மாவீரர் அவர்களை எதிர்த்து மறப்போர் தொடங்கினர். போருக்குத் தயாரான மக்கள் எங்கே தங்கள் தானியங்களுக்கு அழிவு வந்து விடுமோ என அஞ்சி பெரிய பெரிய பானைகளில் வைத்து குளக்கரையோரங்களில் புதைத்து வைத்திருந்தனர் வெள்ளையர்கள் ஊரைச் சோதனையிட்ட போது எவ்விதமான தானியங்களும் அவர்களுக்கு கிட்டவில்லை. முக்கியமாக அவர்கள் நெல்லை மறைத்து வைத்ததால் ''நெல் காட்டான் செவல்'' என்று அவ்வூர் அழைக்கப் பட்டது என்றும், அது காலப்போக்கில் திரிந்து ''நெல் கட்டும் செவல்'' என்று வழங்கப்பட்டதாகவும் கூறுவர்.

புலித்தேவரின் இளமைப் பருவம்:

இந்திய மண்ணுக்காக உழைத்த மாபெரும் வீரச்சுடராம் புலித்தேவர் கி. பி 1715 ஆம் ஆண்டு தோன்றினர். ''விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்'' என்ற கூற்றிற்கிணங்க அவர் தமது இளமைப் பருவத்திலேயே வாட்போர், மற்போர், குதிரை ஏற்றம், யானை ஏற்றம் முதலிய பல கலைகளையும் சிறப்பாகக் கற்றறிந்தார் அவரது வீரத்தைக் கண்ணுற்ற மன்னர், அவர் மிக இளமையாக இருக்கும் போதே அவருக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டினர். ஆனல் சிறிது காலத்திற்குள்ளேயே தன் தந்தையை இழந்ததன் காரணமாக தானே அரச பதவியை ஏற்று ஆட்சி புரிந்தார்

கோட்டையின் அமைப்பு:

தலைநகரான நெல்கட்டும் செவலில் தனக்கு ஒரு கோட்டை அமைக்கத் தீர்மானித்து இரண்டே ஆண்டுகளில் செவ்வனே செய்து முடித்தார். கோட்டை சுண்ணும்பு, செங்கல், பதனீர், கருப்புக்கட்டி, முட்டை முதலியவற்றல் ஆகிய முறையில் கட்டப்பட்டது. கொடிய முதலைகளின் இருப்பிடமாக அகழி அமைக்கப் பட்டது. அகழியைச் சுற்றி உயர்ந்த மதிற் சுவர் அமைக்கப்பட்டது. அரண்மனையில் பல்வேறு உருவங்களின் சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் அமைந்திருந்தன அரண்மனையின் நுழைவாயிலில் சலவைக் கற்களால் கட்டப்பட்டதும், தேக்கு கட்டைகளால் வேயப்பட்டதுமான கல்யாண மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. நூறடி உயரத்திற்கு சிற்பங்கள் செதுக்கப் பட்டு அரண்மனைக் கதவுகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

மறப்போர்:

இந்தியாவின் பெரும் பகுதியை ஆங்கிலேயர் தன் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தியிருந்தனர். ஆனல், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை மட்டும் அவர்களால் வயப்படுத்த இயலவில்லை. அவர்கள் அதற்கு முயல மாவீரரோ மார் தட்டி போருக்கு அழைத்தார். ஆங்கிலேயர் துப்பாக்கிகளுடன் மோதினர் தமிழ் வீரர்களின் தாக்குதலைத் தாங்க முடியாத ஆங்கிலேயர் பின் வாங்கினர். தமிழ் வீரர்கள் வெற்றி வாகை சூடி தன் நாடு திரும்பினர். ஆனல், அவர்கள் நாடு திரும்பியவுடன் மறுபடியும் போருக்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற் பட்டது, இம்முறை போர் திருநெல்வேலியில் நடந்தது. அப்போது வீரர்கள்,

வாழ்க! வாழ்க! வீரன் தமிழ்
வாழ்க! என்றும் வாழ்கவே
நாட்டுக்காக புலித்தேவன் செயக்
கொடி வாழ்கவே!

என்னும் பாடலைப் பாடிக் கொண்டு சென்றர்கள். வீரர்கள் ஆங்கிலேயரை கடுமையாக எதிர்த்து போரிட்டனர். அப்போது ஒற்றன் ஒருவன் அரசனிடம் வந்து, ''அரசே நம்முடைய நெல் மறைவிடத்தை எட்டப்பன் காட்டிக் கொடுத்து விட்டான் இப்போது நெல்லை வெளிக் கொணரும் முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, தாங்கள் உடனே புறப் படவும்'' என்று கூறினர் கேள்வியுற்ற அரசர் தமது படையின் ஒரு பகுதியுடன் நாடு திரும்

பினர். அவர்கள் செல்லும் முன்பே நெற் களஞ்சியங்கள் கொள்ளையடிக்கப் பட்டிருந் தன. மிகவும் கோபமுற்ற அரசர் ஆங்கிலே யரை முறியடிக்க வேண்டும் என எண்ணி மறுபடியும் போருக்குத் தயாராகும் வேளையில் ஆங்கிலேயர் படை தன் நாடு நோக்கி வருவ தாக அறிந்தார். அப்போது கோட்டை பீரங் கியால் இடிக்கப்படும் சப்தம் கேட்டது. உடனே பீரங்கிகளால் தாக்கப்பட்ட கோட் டையின் ஓட்டைக்குள் வீரர்கள் உடலை நுழைத்துக் கொண்டு கோட்டை மேலும் சிதைவு அடையாமல் காப்பாற்ற முயன்றனர் ஆனால் தமிழ்ப் போர் முறையை அறியாத ஆங்கிலேயர்களோ நிராயுத பாணியாக நின்ற வீரர்களை சுட்டு வீழ்த்தினர். தமிழ்ப் படை யாவும் அழிவதைக் கண்ட மாவீரர் சுரங்கப்பாதை வழியாக வாசுதேவ நல்லூரை வந்தடைந்து மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குச் சென்றார்.

எஞ்சியிருந்த வீரர்களுடன் அம்மலையின் ஒரு குகையில் தங்கினர். அங்கிருந்து ஒரு துவாரம் வழியே சங்கர நயினர் கோயில் கோமதி அம்பாளை தரிசித்தார். பின்பு அம்பாளை நேரில் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும் என்ற உறுதிகொண்டு கீழிறங்கி தன் ஊரை அடைந்தார். அவர் இறங்கியதைக் கண்ட ஆங்கிலேயர் ஆயுதங்களின் உதவியால் கைது செய்தனர். அவர் தன் குல தெய்வமான கோமதி அம்பாளை தரிசிக்க அனுமதி கேட் டார் சங்கிலிப் பிணிக்கப்பட்ட அவர் அவிழ்த்து விடப்பட்டார். சங்கிலிப் பிடியிலிருந்து விடு பட்ட அவர் கோவிலின் உள்ளே சென்று அம்பிகையை வணங்கிவிட்டு தமக்கு மட்டுமே தெரிந்த ஒரு சுரங்கப் பாதைக்குள் சென்று விட்டார் சென்றவர் மீளவே இல்லை. ஆங்கி லேயர்கள் திரும்பி வந்து பார்த்த போது அவருடைய காலணிகள் மட்டும் கிடைக்கப் பட்டன.

இப்போதுள்ள சான்றுகள்:

1 மாவீரரின் அரண்மனையின் ஒரு பகுதி இப்போதும் உள்ளது. கல்யாண மண்டப மும், ஓவியங்களும், சிற்பங்களும் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

2 ஆங்கிலேயர் போரில் விட்டுச் சென்ற பீரங்கியில் ஒன்று அண்மையில் கண்டுபிடிக் கப்பட்டுள்ளது. மேலும் வீரர்களின் ஆயுதங் களும், வாட்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன

3 மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் அவர் தங்கியதாகக் கூறப்படும் குகையை இன்னும் காணலாம். மேலும், அவர் மறைந்ததாகக் கூறப்படும் கோமதி அம்பாள் கோவிலில் அவர் திருவுருவைக் காணலாம்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், வெள்ளையனை எதிர்த்து முதல் முழக்கமிட்ட நெல் கட்டும் செவல் மகாராஜாவின் ஆண்மையையும், வீரதீரச் செயல்களையும் அறிந்தோம்.

நன்றி!

தொகுத்தவர்:-

வெ. வெள்ளத்துரை,
இளங்கலை, முதலாம் ஆண்டு
[இரசாயனம்]

இதெப்படியிருக்கு!

நான்கு கால் பிராணிகளில்
இதுக்கு மட்டுமே நீந்தத் தெரியாது
அது ''ஒட்டகம்''.

ஒரு பறவையினுடைய எலும்புகளின்
நிறையை விட அதன் இறகுகளின் நிறை
அதிகம்
அப் பறவை ''புரு''

இது இறகை ஓங்கி அடித்து
ஒரு மனிதனின் கையையும் முறித்துவிடும்
அது ''அன்னப் பறவை''

இதன் மீது ஒரு சொட்டு மதுவை
ஊற்றினல் வெறி கொண்டு தன்னைத்தானே
கொட்டிக் கொண்டு சாகும்.
அது ''தேள்''

இது ஒரு மைல் தூரம் கடக்க
மூன்று வாரங்கள் ஆகும்,
அது தான் ''நத்தை''

இதெப்படியிருக்கு!

ச. முத்தையாப் பாண்டியன்,
இளமறிவியல் (விலங்கியல்)
முதலாமாண்டு.

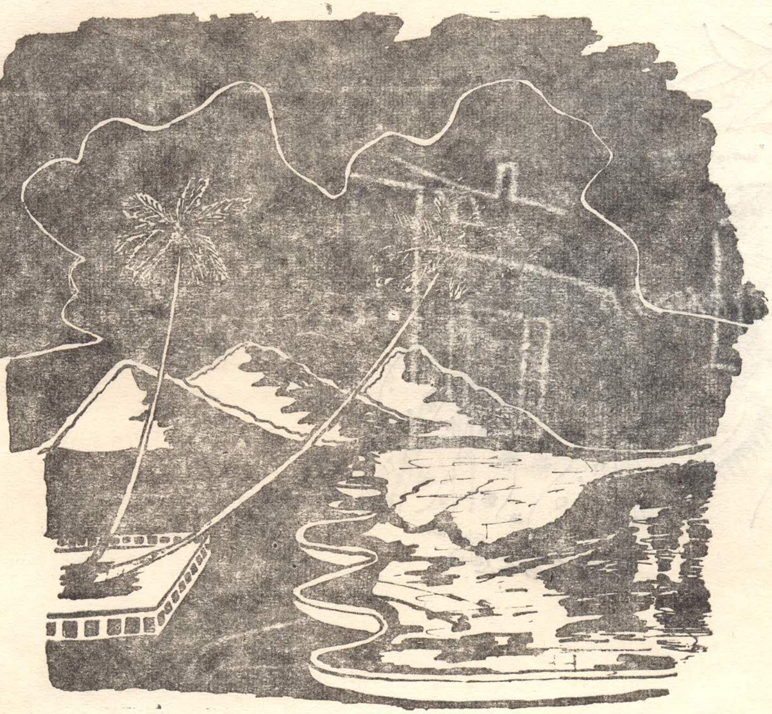

At Midnight
P. Frederick
Satya Samuel III B. Sc.

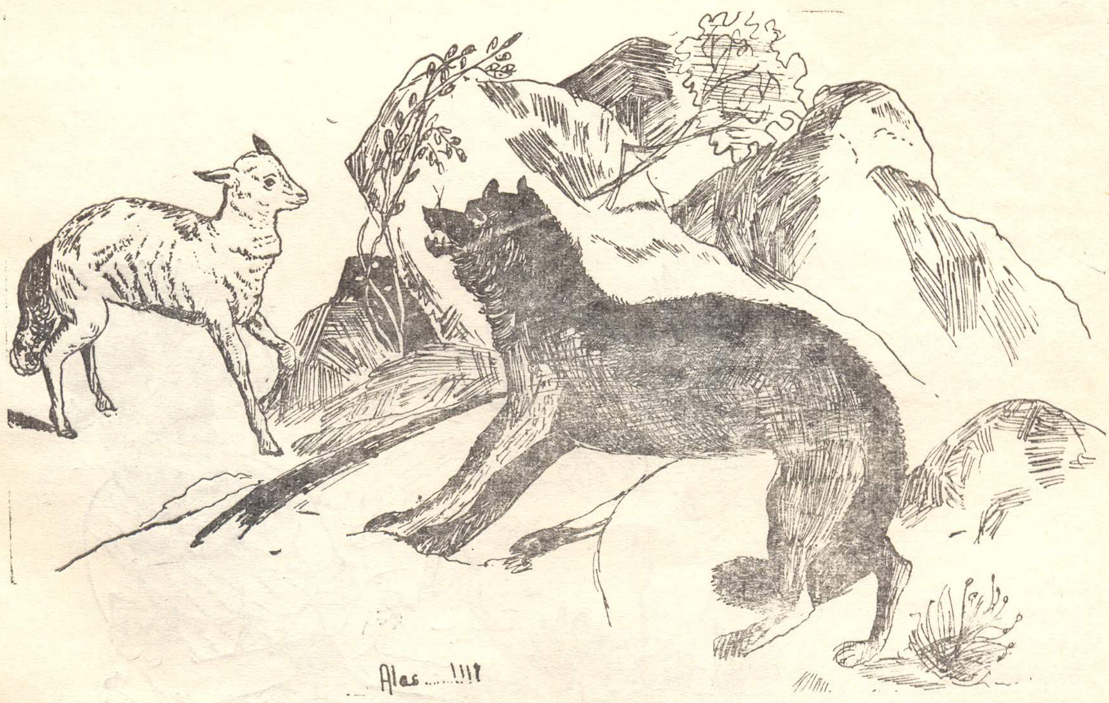

Alas......!!!!
A. Tamilarasan III B. Sc.

By
A. Mary Darling Jebamalar.
II B. Sc, (Che).

"தற்கால இலக்கியத்தில் காந்திய சிந்தனை"

காஷ்மீரத்தின் வெள்ளைப் பனிமலைகளை மணிமுடிகளாகத் தரித்து, கிழக்கிலும் மேற்கிலும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்குக் கைகளை நீட்டி, வார்தாவில் குடிகொண்ட ஆசிரம வாசியை இதயமாகக் கொண்டு குமரி முனையில் கூடும் முக்கடலில் நித்தமும் பாத கமலங்களைத் தோய்க்கும் பாரதத்தாயை அடிமை என்ற இருளிலிருந்து, சுதந்திரம் என்ற வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வர,

''அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்
பதில்லையே!
உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற
போதிலும்
அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்
பதில்லையே!''

என்பதற்கிணங்க, கோழைகளாய் இருந்தோரை, விடுதலைப் போராட்டம் என்ற தியாகப்பெரு வேள்வியில் எலும்புகளை விறகாக மாற்றி, இரத்தத்தை நெய்யாக ஊற்றவேண்டும் என்று கூறி முன்வந்த வீரர்களாக மாற்றியது, மெலிந்த தேகமும், பொக்கைவாய்ப் புன்னகையும், முழங்காலுக்கு மேல் உயர்ந்திருக்கும் கதராடையும் கொண்ட காந்தியின் தேசீய சிந்தனையெனில், அதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. அச்சிந்தனை நீரோட்டம் தீண்டாமை மதுவிலக்கு, விதவை மறுமணம், பெண்ணின மேம்பாடு ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியது அத்தகு சிந்தனை, பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் தொடர்ந்த பாரம்பரியமும், பண்பாடும் நூற்பரப்பும் கொண்ட தமிழகத்தில் பேசப்படும் கல் தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே பிறந்த தமிழில் தோன்றிய நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் ஆகியவற்றில் எவ்வாறு கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதை விவரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்காம்.

நாவலில் காந்தியம் :—

அரை நிர்வாணப் பக்கிரி என்று பரங்கியரால் விளிக்கப்பட்ட இந்தியாவின் துருவ நட்சத்திரம் காந்தியடிகளை முதன்மையாகக் கொண்டு, அகிம்சை வழியில் நடந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில் நேரடியாக ஈடுபாடு கொண்ட 'கல்கி'' கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் முதன் முதலாகக் காந்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, துடிப்புமிக்க இளைஞர்களை வீறுகொண்டு எழுமாறு படைத்த நாவல் ''தியாகபூமி''.

பெண்ணுரிமை, தீண்டாமை, வரதட்சிணை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்நாவலில் வரும் கதாநாயகன் ஸ்ரீதர், ஒரு பி. ஏ., பட்டதாரி. அவன் வரதட்சிணையின் பொருட்டு, உலகறியா ''சாரு'' என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் சம்புசாஸ்திரியின் மகள் சாவித்ரியை மணக்கிறான். இடையே, அவளுக்கு வாழ்வளிக்க மறுத்து, மேல்நாட்டு வெளிப்பகட்டில் மூழ்கிப் பட்டணம் செல்கிறான். மிராசுதாரரான சம்பு சாஸ்திரியும், சாவித்ரியும் பட்டணம் செல்கின்றனர். சாவித்ரி ஆங்கே உமாராணியைச் சந்திக்கிறாள். உமாராணி சட்டத்தின் துணை கொண்டு ஸ்ரீதரையும், சாருவையும் இணைக்க முயல்கிறாள். அவளது திட்டம் அவனுக்குத் துணை செய்யவில்லை. ஆனால், ஸ்ரீதரோ காந்தியத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டு, கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி வந்த விடுதலைப் போரில் கலந்து கொள்கிறான் சாருவும் விடுதலைப் போரில் கலந்து கொள்கிறாள். ஸ்ரீதரையும், சாருவையும் இந்நாவலில் இணைப்பது காந்தியம் என்ற காந்த சக்தியே என்பதில் ஐயமில்லை.

ஈண்டு, சம்புசாஸ்திரி குட்டிக் காந்தியாக உருவகிக்கப்படுகிறார். காலகாலமாய் உழைத்து ஓடாய்த்தேய்ந்த, கடமைமிகு உழைப்பாளிகள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு, தெய்வத்திருக்கோவில்களுக்குள் நுழையக் கூடாது என்று தடுப்பதை எதிர்த்துப் போராடுகிறார் சம்புசாஸ்திரி. காந்திய நெறிகளை ஊர் ஊராகப் பரப்புகிறார்.

இந்நாவலின் முற்பகுதி தீண்டாமைக் கொடுமை, வரதட்சிணைக்கொடுமை ஆகியவற்றை நம் மனக்கண் முன் நிறுத்துவதை நாமறிந்தோம்.

கவிதையில் காந்தியம் :—

''பொழுதெல்லாம் எங்கள் செல்வம் கொள்ளைகொண்டு போகவோ? நாங்கள் சாகவோ''? என்ருன் உலகமகாகவி பாரதி. வாணிகம் செய்யவந்த பரங்கியர் கூட்டம். கி. பி. 1757 — இல் நடந்த ''பிளாசிச் சண்டையின்'' மூலம் நாட்டு விவகாரங்களில் ஈடுபடத் தொடங்கியது. இதனைத் தமிழ் மக்கள்

''ஆட்டுத் தோலுக்கிடம் கொடுத்ததாலே வந்த மோசம்'' என்ற நாடோடிப் பாடலாகப் பாடுவதுண்டு. நாட்டு விவகாரங்களில் படிப்படியாக ஈடுபட்டு, இறுதியில் நம் நாட்டின் விலைமதிக்க வொண்ணு பொருட்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு சென்றனர். மேலும், தங்கள் நாட்டுப் பகட்டாடைகளை இறக்குமதி செய்து, நம் நாட்டில் விற்று, அதன் மூலம் 70 கோடி ரூபாய் பெற்றனர் இலாபமாக. இதனைக் கண்டு, மனம் பொறுமி, அந்நிய ஆடைகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்த வேண்டும், கதராடை அணிய வேண்டும் என்று கூறி கதர் இயக்கத்தினை ஆரம்பித்தார் நம் அண்ணலார். அதனைப் பாவேந்தர் பாரதி தாசன்

''அன்னியர் நூலைத் தொடோம்''
என்ற சேதி
அறைந்திடடா புவிமுற்றும் — எங்கள்
அறுபது கோடித் தடக்கைகள்
ராட்டினம் சுற்றும் — சுற்றும் —
சுற்றும்''

என்று பறையறைந்து உலகிற்குத் தெரிவிக்கிருர். அஃதுபோல், நம் நாட்டுச் சரக்கெனில் கசந்திடுமோ? என்பதினை கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

''நல்ல சரக்குச் சீமைச்சரக்கென்று
நீர் — இந்த
நாட்டுச் சரக்கைப் பழிக்கலாமோ
மெல்லிய பூவாடை நெய்து தரு
வோம் — உங்கள்
மேலான ஆதரவே வேண்டுமையா''

என்ற பாடலின் மூலம் அறிவுறுத்துகின்ருர்.

நாடகத்தில் காந்தியம் :—

காந்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த நாடகம், திரு. தெ. பொ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர் எழுதிய ''கதரின் வெற்றி'' ஆகும். நாடகத்தின் நாயகனை சுந்தரம்,

''பால்நுரை போலப் பருத்தியுண்டு;
வானம்புனல் சுடர் நாணும்படி உடை
வர்ணமும் சொர்ணமும் கொண்டு
நெய்யும் திறம் எமக்குண்டு''

என்ற பழம் பெருமையினை அழிக்க வந்த வல்லூறுகளான ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியை ''சர்க்கா'' என்னும் சக்திமிக்க ஆயுதத்தால் அழிப்போம் என்று வீரமுழக்கம் செய்து ஊராரையெல்லாம் கதரணிய வேண்டுகிருன். தன் ஆருயிர்க் காதலி மரகதத்தையும்,

''நான் ஊராரையெல்லாம் கதரணியச் செய்வது, உன்னை மட்டும் இக்கோலத்தில் காண்பதா'' என்று கூறி கதரணியச் சொல்கிருன். அவளும் அவ்வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்கிருள், இந்நாடகத்தில் ''கதரியக்கம்'' வலியுறுத்தப்படுகிறது.

''சிறுகதையில்காந்தியம்'' :—

இலக்கியத்திறனுய்வின்படி, காந்தியத்தால் ஏற்பட்ட தேசிய இயக்கங்களால் தான் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஏற்றம் பெற்றன. காந்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. கட்டுரையின் சுருக்கங்கருதி ஒரு கதையை எடுத்துக்காட்ட விழைகிறேன்.

சிறுகதையில் புதுமை புகுத்தியவர் புதுமைப்பித்தன். அவர் எழுதிய சிறுகதையான ''புதியநந்தன்'' என்ற கதையில் வரும் ஆதனூர்க்கருப்பன் ஓரிரவில் அக்ரகாரத்துத் தெப்பக்குளத்தில் இறங்கி ஒருகை தண்ணீர் அள்ளிக் குடித்து விட்டான். அதற்காகப் பெரியபண்ணை விஸ்வநாத சிரௌதி அவனை அடித்துக் குருடனுக்கி விடுகிருர். அதற்காகத் தனது தோட்டத்தில் குடிசை போட்டு வாழ ஏற்பாடு செய்கிருர். பெரிய பண்ணையின் மகன் இராமநாதன் சேரிக் கருப்பனின் மகளைக் காதலிக்கிருன். உலகம் அதற்குத் தடை விதிக்கிறது. கருப்பனின் மகன் தனது படிப்பிற்குதவிய கிறித்தவப் பாதிரியாரின் மகளைக் காதலிக்கிருன். அதனை அறிந்தப் பாதிரியார், ''பறக்கழுதை, உனக்கா என் பெண்'' என்று விரட்டியடித்து விடுகிருர். பரமும் சமூகம் காதலுக்குத் தடை விதிப்பினும், கருப்டன், ராமநாதன், கருப்பன் மகன் ஆகியோர் இறப்பில் ஒன்ருவதை அதனுல் தடுக்க இயலவில்லை.

தீண்டாமையின் பொருட்டு, தேவக் குழந்தைகளான அரிசனங்களுக்கு சமுதாயத்தில் முக்கியத்துவம் ஏற்படும் வகையில்

அரசியல் சாசனம் அளித்தவர் டாக்டர் அம்பேத்கார் ஆவார். அரசியல் சாசனம் ஏற்பட்டபோதிலும், சமூகத்தில் அவர்கள் இன்னும் இழிந்த நிலையில்தான் உள்ளனர் என்பதை இச்சிறுகதை அழகுறப் படம் பிடித்து காட்டுகிறது.

காந்தியத்தைப் பற்றி மேடையில் வாய் கிழியப் பேசிவிட்டு, ஊருக்குத்தான் உப தேசம்; தன் குடும்பத்திற்கு இல்லை'' என்ற பழமொழியை மெய்ப்பிக்கும் வகையில், தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பயப்படுகிறார்கள் நம்மவர்கள். இன்னும் ஒருசிலர் தீண்டாமை என்ற பெயரில் இருபெரும் இனங்களை உருவாக்கி மோதவிடுகின்றனர்.

''பாதகம் செய்பவரைக் கண்டால் —
நாம்
பயங் கொள்ளலாகாது பாப்பா!
மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா — அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா!''

என்று கூறிய பாரதி பரம்பரை நம் பரம்பரை அல்லவா? எனவே, அவர்களையெல்லாம் அடையாளம் கண்டு கொண்டு, காந்தியத்தில் ஈடுபட்டு, காந்தியக் கொள்கைகளை விரைந்து செயலாக்க நம் பரம்பரை முனையவேண்டும். அதுவே, இன்றைய சமுதாயத்தின் தலையாய கடமை.

— செ. பரத்வாஜ், த. பிரமநாயகம், சு. நடராஜன்,
ச. வீரபுத்திரன், ச. மோகன்.
[இளைஞர் அரங்கம்]

"ஓசி" — விளக்கம்

ஓசியை அனுபவிக்கும் நாம் அதற்கு ஏன் "ஓசி" என்று பெயர், அது எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நமது இந்தியா சுதந்திரம் அடையும் முன்பாக வெள்ளைக்கார கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் கீழ் இருந்த போது அவர்கள் கம்பெனி விஷயமாக அனுப்பும் தபால்களின் மேல் O. C. S. (ஓ. சி. எஸ்.) என்ற எழுத்துக்களில் ஆங்கில முத்திரை பொறித்திருப்பார்கள். ஆன் கம்பெனி சர்வீஸ் (On Company Service) என்ற சொல்லின் சுருக்கம் தான் O. C. S. இந்த தபால்கட்கு தபால் ஸ்டாம்புகள் ஒட்ட வேண்டாம். இதனால் இதை சுலபமாக அவர்கள் "ஓசி" சர்வீஸ் என்று சொல்லுவார்கள். எனவே அவர்கள் ஓசி ஓசி என்று சொல்லிச் சொல்லி காலப்போக்கில் நாம் எல்லோருமே இலவசமாக என்ன கிடைத்தாலும் அவைகளை ஓசியில் கிடைத்தவை என்றே சொல்லி பழகி விட்டோம். அந்த "ஓசியும்" நம்மை விடாது பாசத்துடன் பற்றிக்கொண்டது.

ஆதாரம்:
''பொதிகை''
மதுரை கோட்ஸ் குடும்பஏடு
ஜனவரி 1978

P. Ramalingam, I B. com.
S. P. K College,
Alwarkurichi.

தொகையும் விருத்தமும்

ஒரு மொழியின் சிறப்பு அதன் இலக்கியச் சிறப்பு ஆகும். தமிழுக்குப் பெருமை தருவது அக இலக்கியம் ஆகும். அக இலக்கியங்கள் பிற மொழியில் இல்லை. இது நம் நாகரீக முதிர்ச்சியின் அளவுகோல். குறுந்தொகை அக இலக்கிய நூலாகும். அதன் சிறப்பை ''நல்ல குறுந்தொகை'' என்பதனால் அறியலாம். நல்லார் நாவில் திருகூர் நகரத்து நம்மாழ்வார் இயற்றிய திருவிருத்தமும் அக இலக்கியம் ஆகும். இரு நூல்களின் இரு பாடற்சுவைதனை ஆராயப்புகுதலே நோக்கமாகும்.

அக இலக்கிய இலக்கணம் :—

காதல் முதலிய பாடல்களிற் காதலர் இன்னார் என்று அறிய முடியாதவாறு இயற்பெயரோ அன்றி இனப் பெயரோ இன்றிய மைந்த பாடல்கள் அகம் எனப்படும்.

குறுந்தொகை :—

தலைவி தோழியோடு தினைப்புனத்தைக் காத்து நிற்கின்றாள். அமிழ்தத்தன்ன அத்தீங் கிளவி உடையள் ஆதலின் கிளிகள் மிடற்றோசை கேட்டுக் கூட்டம் கூட்டமாய் வருகின்றன. கையிற்பறையிருந்தும் கொட்டி வெருட்ட வழியில்லை. அவள் மயங்கி நிற்கும் நிலையில் தலைவன் வருகின்றான். தான் அம்பெய்த யானையைக் கண்டீரோ என்று கேட்கின்றான். அவளது மனமான யானை தலைவிபாற் சென்றது. அவன்

சுனைப்பூங்குற்றுத் தொடலைந் நதஇப்
புனக்கிளி சுழலும் பூங்கட்பேதை
தானறி ந்தனளோ இலளோபானாட்
பள்ளி யானையினுயிர்த்தென்
உள்ளம் பின்னுந் தன்னுழையதுவே.
(குறுந்-142)

சுனையின் மலர்ந்த பூக்களைப் பறித்து தொடைமாலை அணியும் தாமரை போன்ற கண்ணுடைத் தலைவி தினைப்புனத்தில் படியும் கிளிகளை தட்டை கவண் முதலிய கொண்டு ஓட்டுவாள். நடு இரவின் கண்ணும் படுத்து இருக்கும் யானைபோன்று பெருமூச்செறிந்து வருந்தும் என்னுடைய நன்னெஞ்சு அவளிடத்திலேயே நிற்குமதனை அவள் அறிவாளோ அன்றி அறியாளோ? எனத் தோழியிடம் கேட்கின்றான்.

அவள் பூப்பறித்து மாலைசூடும் விளையாட்டுச் சிறுமியாகத்தான் இருக்கின்றாள். அவளது அழகு தலைவனை அவள்பால் ஈர்த்தது. இவன் அவள் நினைவாக இருக்கின்றான். இதனை அவள் அறிந்தாளோ இல்லையோ என்பது தெரியவில்லை. ''பின்னுந் தன்னுழையதுவே'' என்பதால் அவளை பூம்பொழிலிடத்துக்கண்ட காலையே காதல் கொண்டவன் என்பது விளங்கும் ஊதுலைக் குருகின் உயிர்த்தனன் என்றது யானையைக் காட்டி உவமை கூறியது தலைவனின் உடல் வலிமையையும் மனவலிமையையும் காட்டவுமாம்.

விருத்தம் :—

திருவிருத்த நாயகி தோழியோடு தினைப் புனத்தில் நிற்கின்றாள். தலைவன் வந்தான். கையில் வில்லில்லை. தழை கொண்டு வந்தான். தான் எய்த யானையைக் கண்டீரோ என்று கேட்டான். இது கண்ட தோழி ஏகாம்பார் தழைகை சிறுநாண் எறிவியம் வேட்டை கொண்டாட்டு அம்பார் களிறு வினவு வதையிர். புன்னூருங் கள்வர்

தம்பாலகத்தென்று மாடாதன தம்மில்
கூடாதன
வம்பார்வினைச் சொல்லவோ எம்மை
வைத்ததில் வான்புனத்தே.

தழையைத் தவிர கையில் வில்லொன்றுமில்லை. ஆனால் தான் அம்பெய்த யானையைப் பற்றி வினவுகின்றார். இவரது சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எவ்வளவு வேற்றுமை. இவரது இந்நிலத்தில் இதுபோன்று என்றுமே நடைபெற்றதில்லை. இதுபோன்ற வியப்பிற்கு உரிய கேள்விக்கு விடை சொல்லவோ யாமிங்கு வந்தோம்? (இல்லை என்றபடி).

ஒரு நண்பனைப் பார்க்க வேண்டும். அவனோடு பேசவேண்டும் எனும் ஆவல். அதற்காக அவனிடம் எதையாவது ஏறிட்டுக் கொள்வோம். இன்றும் அவனோடு பேச வேண்டாம் பார்த்தாலே போதும் என்ற நிலை நண்பர்கள் நிலை. இது நல்ல நட்பின் அடையாளம் கேட்கும் கேள்விக்கும் நம் கையில்

இருக்கும் பொருளுக்கும் சம்பந்தமே இருக் காது. பார்த்த மகிழ்ச்சியில் என்ன பேசு கின்றேம் என்பது தெரியாது. இதுபோலவே தலைவன் யானையைத் தேடியா வந்தான். தலைவியைத் தேடித்தானே பார்க்க வந்தான். அவள் குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்ணுதலின் கை யுறையாகத் தழையும் கொணர்ந்தான் தழை வாடி நிற்பது போலத்தான் வாடி நிற்கின் றேன் என்ற பொருள் வேறு. இது மட்டுமா? அதையவள் ஏற்றுக் கொண்டால் தன்னிலை யறிவாள் என உட்பொருளோடு வந்தனன் தலைவன். குறுந்தொகைத் தலைவன் போலல்லாது சாமர்த்தியத்துடன் வந்து நிற்பவன் விருத்தத் தலைவன்.

அவனே சூரந்தெங்கும் பரந்துளருன நாரணன் அவனதுஅருட்பார்வையில்இலங்கு மிவ்வுலகம் அவளது விளையாட்டுக்கூடம் என்பதை யெல்லாம் தோழியறிவாள் இந்தத் திருவிளையாடல் என்றுமே நடந்ததில்லை. இது ஒரு வம்பார் வினு? இதற்கு விடை சொல்ல நாங்கள் அசக்தர்கள். நீர் எம்பெற்றேர் தம் மோடு மணம் பேசிவாரும் என்பதே எம் வேண்டுகோள்.

தலைவன் தலைவியர்தம் காதல் வளர் கின்றது. களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவன் தலைவியர் தம் அன்புடை நெஞ் சங்கள் செம்புலப் பெயல் நீரெனத் தாம் கலந்தன. சில நாளில் தலைவன் தலைவியைக் காண வரவில்லை. நாளும் வருந் தலைவனைக் காணுது வருந்தினள் தலைவி. பாலும் கசந்தது பஞ்சணையும் நொந்தது. சேடியரும் செவிலித் தாயார்களும் செய்வதறியாது திகைத்தனர். குறி சொல்லுங் கட்டுவிச்சியை அழைத்தனர். வெறியாடும் வேலனும் வந்தான். தூபம் கழ வெறியாடினுன் தோழி அறிவாள் தலைவியின் நோய்க்கு மருந்தை. தலைவன் தன்னேடு வரைவு கொள்ளுதலே நோய்க்கு மருந்து அன்றி இதுபோன்ற தல்ல எனத் தடுக் கின்ருன்.

வெறிவிலக்கு :—

தலைவியின் காதலின் ஆழத்தையும் அவள் தன் கற்பின் திண்மையையும் அறிந்தவள் அவள். எனவேதான் வெறிவிலக்கை நிகழ்த்துவாள். தலைவியோ அவள் தன் சிறு குடியில் நொந்த மனத்தினளாய் வீட்டினுள் இருக்கின்ருள். தோழி முதலாய மற்றைச் சேடிமார்களும் இருக்கின்றனர். தலைவன் யாரும் காணதவாறு மழையில் நனைந்த யானைபோல வந்து நின்றனன். அவன் பூசி யுள்ள சந்தனத்தின் மணம் அவன் வரவைப் பறை சாற்றுகின்றது. தோழி தலைவியிடம் சொல்வாள் போல் அயலில் நின்ற தலை வனுக்குக் கூறினுள்.

தொகை :—

மறிக்குலரறுத்துத் தினைப்பிரப்பிரீஇச்
செல்லாற்றுக் கவலைப் பல்லயங் கழங்கத்
தோற்றமல்லது நோய்க்கு மருந்தாகா
வேற்றுப் பெருந்தெய்வம் பலவுடன் வாழ்த்திப்
பேஎய்கொளி இயள் இவன் எனபட்டுதல்
நோதக்கன்றே தோழி மால்வரை
மழை விளையாடு நாடனைப்
பிழையேமாகிய நாமிதற்படவே.

ஆட்டின் தலையோடு தினையரிசி தூவிய பலியை ஆற்றுப் படுகையின் நடுவில் படைத்து பல்வேறு வாத்தியக் கருவிகள் முழங்க தலைவன் தன் தோற்றமல்லாத மற் றைத் தெய்வங்களை நன்குவாழ்த்தி எம்தலைவி பேய்வயப்பட்டாள் என்று கூறுதல் வருத் தத்துக்கு உரியதாகும் தோழி! மிக உயர்ந்த மலையில் மழை மேகங்கள் தவழும் மலை நாட்டின் தலைவருடன் களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள உன்னிலையை இவர்கள் அறிய வில்லையே.

களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவியின் நிலையைத் தோழியறிவாள். வெறிவிலக்கு செய்ததன் மூலம் தலைவன் ஒருவன் உண்டு என்பதைப் புலப்படுத்தினுன். நோய்க்கு மருந்து அவன் தன்தோற்றமும் அவனேடு வரைவுமே என்பதையும் புலப்படுத்தினுன். இதன் மூலம் அயலில் நின்ற தலைவனையும் விளித்து அவன் தன் நிலைதனை அறிவுறுத்தி நின்வரவு காணுமையால் அன்றே எம் தலைவி கோபப்பட்டாள். இவள் நோய் நீங்க ஊரறிய மணம் செய்து கொள் என்பதுதான் அவள் வேண்டுகோள்.

விருத்தம் :—

திருவிருத்தநாயகி தன் நோய்க்குக் காரணம் எங்குமுள்ள தலைவன் எப்பொழுதும் அவளோடு இல்லையே என்பதுதான் அவள் ஏக்கம். இதுவே நோய்க்குக் காரணமாய் அமைந்தது. நோய் நீங்க வெறியாட்டு நிகழ்த்தினர்.

இதுகண்டதோழி

சின்மொழி நோயோ கழிபெருந்
தெய்வம்
இன்நோயினதென்று இன்மொழி
கேட்டும் இளந்தெய்வமன்றிது
என்மொழிகேண்மின் என்னம் மனைமீர்
உலகேழுமுண்டான் வேல! நில் நீ
சொன்மொழிமாலை அந்தண்ணந்
துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே.

''மென்கிளிபோல் மிக மிழற்றும் இப் பேதைக்கு வந்த நோயை வந்த தெய்வங்கள் அறியாது. நோய் ஒரு பெருந் தெய்வத்தால் வந்தது. வேலனே நில் நீ! என்னம்மனை மீர். நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், மாலவன் புகழைப் பாடுங்கள் அவனது திருத்துழாய் மாலை கொணர்ந்து சூட்டுங்கள்'' என்பது தோழி கூற்றாகும்.

மெய்யடியார்களைக் கொண்டு அவளது புகழைப் பாடுதலும், அவளது திருத்துழாய் மாலை, அன்றியதன் இலை, ஒரு கொப்பு, நின்ற மண்ணுவது கொண்டு அவளிடம் கொடுங்கள். வெறியாடுவானின் குரல் நோயை மிகப்படுத்தும் கூராழிசங்கிடுபால் பொலிந்து தோன்றும். இவளது திருமாளிகையில் உனக்கும் உன் வேலுக்கும் வேலையே இல்லை நாரணனின் பரத்துவத்தை ஆசிரியர் நன்கு இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

மேலேகண்ட பாடல்களில் முதலிரு பாடல்கள் காதலின் சுவையினை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. தோழியின் கூற்றாக வரும் விருத்தப்பாடல் சுவைமிகுந்ததாக இருக்கின்றது. தலைவன் வலிய வந்து தலைவியை அடைகின்றான் இதனால் மனிதனது ஆன்மா தானாக முயன்றாலும் ஆண்டவன் அருளின்றி அவனை அடைய முடியாது.

ஆண்டவனே அந்த சந்தர்ப்பத்தைத் (ஆன்மா தன்னை நோக்குவதை) தான் எதிர் பார்த்து நிற்கின்றான் என்பது மிக அழகாகக் கூறுகின்றார். இது

''யானொட்டி வந்து இருத்து
வருமன்னிலன்
தானொட்டி வந்தென் தனிநெஞ்சை
வஞ்சித்து
ஊரொட்டி நின்று என் உயிருள்
கலந்து''

என்பதை நினைவுறுத்துகின்றது.

தோற்றமே நோய்க்கு மருந்து என்று கூறும் அடுத்த பாடலையொட்டி அமைந்து அவனது அணிகலன் முதலாய பொருட்களைக் கூறி அவன் பெருமையை அழகாக அறிவுறுத்திச் சென்றார் ஆசிரியர்.

வாழ்க்கையில் காதல் ஒருவிதரசனையாகும். காதல் வாழ்வு அன்புமயமானது. மனிதனுக்குக் காதலும் சாரலுமே வாழ்க்கையாகப் போய் விடவில்லை. வாழ்க்கையில் காதலுக்கு பின்னும் பலவிதரசனைகள் உண்டு. ஆன்மாவின் ராகங்களில் ஆண்டவன் இழையும்போது பக்தி ஏற்படும். பக்தியும் காதல்தான், வேட்கை ஆண்டவனைச் சுற்றும் போது உடலும் உள்ளமும் நினைவில் நிற்பதில்லை, எங்கும் அன்பினைக் காணுதலே வாழ்க்கையாகும்.

பெரியோர்களின் அறிவுரைகளே மனிதனை நெறிப்படுத்துபவை. கண்ட சினிமாச் சுவரொட்டிகளும் உலாவரும் இந்த நாளில் இத்தகைய நூல்கள் இருப்பது நாம் செய்த தவப்பயன். மனித வாழ்வின் வெற்றி காதல் வாழ்வின் வெற்றி. காதல் ஆண்டவனைத் தழுவட்டும் வெற்றி கிடைக்கட்டும்.

எஸ். வெங்கிடகிருஷ்ணன்
III B. S. C.

ஓர் இதயம் பேசுகிறது

— அனுபவக் கட்டுரை

வாழ்க்கை என்னும் கடலிலே நீந்தத் தெரிந்தவன் அவன்! துன்பங்கள் மலை போன்று வந்தாலும் அவற்றைப் பனியென நினைத்து முறியடிப்பவன் அவன்! நாட்டு மக்களின் உள்ளங்களை வேட்டையாடும் வேட்டைக்காரன் அவன்! நாட்டில் பல துறைகளிலும் இறங்கி ஆங்காங்கு நீதியை நிலைநாட்ட விரும்புபவன் அவன்! எந்த சூழ்நிலையிலும் எந்தப் பிரச்சினைகளின் மத்தியிலும் சிரித்து வாழ்பவன் அவன்!

அடிக்க அடிக்கப் பந்து எழும்!

உருக்க உருக்க பொன் ஒளி பெறும்!

மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே நன்ருக ''அடி'' பட்டு, வாழ்வின் பல சூழல்களினின்றும் மீண்டு வருவானாயின் அவன் எதிர்காலத்தில் நிச்சயமாக ஒளி பெற்று விளங்குவான். இளமையிலேயே அவனுக்கு இந்த அனுபவங்கள் வேண்டும். இளமையிலே அவனுக்கு ஏற்படும் அனுபவங்கள் முதுமையிலே அவனுக்கு ஊன்று கோலாக நிற்கின்றன. வாழ்க்கையில் எந்தப் பிரச்சினைகள் வரினும் அதை எதிர்த்து நின்று ''சிரிக்கும்'' தன்மை நம்முள்ளே வளர வேண்டும். இதனை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் இனிமையான உள்ளங்களே! 'அவன்'து வாழ்க்கையிலே — கல்லூரி வாழ்க்கையிலே அவனுக்கு ஏற்பட்ட ஓர் அனுபவத்தைக் கூறுவேன் கேளீர் .....

அன்று ....

கல்லூரி திறப்பதற்கு முன்னர் ஓர் இனிமையான ஓய்வு நாள்! அழகிய கதிரவன் தன் கதிர்களைப் பரப்பத் தொடங்கும் காலை வேளை!

'அண்ணா! குட்மார்னிங்' — இது அவன்.
'குட்மார்னிங் தம்பி' — இது அவனது அண்ணன். (கல்லூரி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுபவர்)

''அண்ணே! நான் நம்ம காலேஜ் செக்ரட்டரி எலக்ஷன்ல நிக்கலாம்னு நினைக்கிறேன். எப்படிண்ணே, அது நம்ம வாழ்க்கைல மறக்க முடியாத ஒரு புது அனுபவத்தைக் கொடுக்கிற நிகழ்ச்சிதானே?''
'தம்பி நீ நிச்சயமாக எலக்ஷன்லே நிக்கனும்டே. உன் வாழ்க்கைல முன்னேற இது ஒரு படி உனக்கு.''

எண்ணங்கள் முளை விட்டு, வேரூன்றத் தொடங்கிப் பெரிய மரமாக காட்சி யளிக்கத் தொடங்கி விட்டது. அவனுக்கு ஒன்றே ஒன்று மட்டும் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் தெரிந்தது. 'தேர்தலில் வெற்றியா? தோல்வியா? என்பதல்ல அது. பல புதிய அனுபவங்களைப் பெறப்போகிறோம் என்ற ஆர்வம்.

மனித வாழ்க்கை என்ருல் என்ன?

''சுவர் மாதிரி அங்கும் இங்கும் சாயாமல் இருந்த இடத்திலேயே இருப்பது போன்று. ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்நாளில், தன் வாழ்க்கையின் மூலம் இந்த சமுதாயத்திற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூட வைக்காமல் இறப்பதன்று; தனது வாழ்வைச் சமூகத்தின் ஒளிவிளக்காக மாற்றி, ஆழ்கடலில் மூழ்கும் இச்சமூகத்தைத் தூக்கி விடுவதுதான்,''

இப்படி ஒரு சமூகத்தின் தூணாகச் - சமுதாயத்தின் விடிவெள்ளியாக - சேற்றில் முளைத்த செந்தாமரையாகத் தான் மாற வேண்டும் என்னும் எண்ணம் ஒருவனுக்கு இளமையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

கல்லூரி திறந்து ஒருவாரம் ஆகிறது.

கல்லூரிக்குப் பேருந்தில் வந்துகொண்டிருந்தான் அவன். பேருந்தில் அவனேடு கல்லூரி வந்த கல்லூரி ஆசிரியர் ஒருவர் அவனுடைய விருப்பத்தை எப்படியோ அறிந்து அவனைப் பாராட்டினர். இருவரும் கல்லூரி அருகே நெருங்கும் பொழுது, அங்கே .. ..

சப்தங்கள் !

கூச்சல்கள் !

கூக்குரல்கள்!

வானைப் பிளக்கும் வண்ணம் எதிரொலிகள்! வேறு ஒன்றுமல்ல - தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் தான்! அவை அவனுடைய காதில் விழுந்த மறுவினடியே அவனுள்ளத்தை ஒரு விதப் பரபரப்பு ஆட்கொள்வதை உணர்ந்தான்; வகுப்பிற்கு விரைந்தான். அவனுடைய நண்பர்கள் யாவரும் அவனைத் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்ய அழைக்கிறுர்கள். அவன் தடுத்தான். என்ன சொன்னுன் தெரியுமா? ''ஓட்டுப் போடுவது பாமர மக்களல்லர்; கல்லூரி மாணவர்கள்; வருங்கால நவீன இந்தியாவின் சிற்பிகள்; உலகின் விலைமிக்க சிந்தனையாளர்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், தாங்கள் யாருக்கு ஓட்டுப் போட வேண்டுமென்று'' ஆனுலும் அவன் உள்ளத்தில், தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு இனந் தெரியாத உணர்ச்சி. உணர்ச்சிகளை அடக்கிக்கொண்டான். ஓர் அறிஞன் சொன்னது அவனுக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ''தனக்கு ஏற்படும் உணர்ச்சிகளை எவனெருவன் அடக்கிக் கொள்கிறுனே, அவனே உலகில் வலிமை வாய்ந்தவன்

அன்று முழுவதும் ஒரே பரபரப்பு.

அவனுக்கு மட்டுமா? கல்லூரி முழுவதும் தான் அவனுடைய நண்பர்கள் பலர் அவனுக்காக அதிகச் சிரமங்களை மேற்கொண்டனர்; அது அவனுக்கு என்னவோ போலிருந்தது. காரணம்: ''ஒருவனுக்காக - தனக்காக மற்றவர்களை கஷ்டப்பட வைப்பது தவறன்றோ? தன்னுடைய நலத்திற்காக மற்றவர்களைப் பயன்படுத்துபவன் உலகிலேயே கடை மனிதன் என்பது அவன் கருத்து,

அவனுக்காகச் 'சுவரொட்டிகள்' எழுதப்பட்டன. எழுதும் பொழுது நண்பர்களிடையே நடக்கும் பேச்சு: ' நம்ம ஆளை எப்படியாவது ஜெயிக்க வைச்சுறனும். ''என்பது. அவர்களுக்கு அவனது பதில் மலர்ந்த முகத்தோடே சிரித்துக் கொண்டு: ''இந்தத் தேர்தலில் நான் நிற்பது தேர்தலின் வெற்றியைக் 'குறி வைத்தல்ல. மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒரு புதிய திருப்பத்தை உண்டு பண்ண வேண்டுமென்பது தான்; தேர்தலில் மாணவன் ஒருவன் நின்றுல் மாணவனுக்கேயுரிய ஒரு தனிப் பண்போடு நிற்க வேண்டும் என்ற முன் மாதிரியைக் காட்டுவதற்குத்தான்; அரசியல் சாக்கடையிலே நீந்துபவர்களைப் போன்றதன்று. அதிகமாகக் கத்தக் கூடாது; வன்முறையில் இறங்கக் கூடாது. ஆடம்பரச் செலவுகள் கூடாது. மாணவர்களை மயக்கும் வகையில் நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கு செய்யக் கூடாது; நம்மவர்கள் எப்பொழுதும் அமைதியாய் இருக்க வேண்டும்: நம்முடைய இந்த அமைதி மற்றவர்களைச் சிந்திக்க வைக்குமாயின் அதுவே எனக்குக் கிடைக்கும் வெற்றி'' என்பான்.

அவனுக்காகத் துண்டுப் பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. இதுவரை அந்தக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற எந்தத் தேர்தலிலும் இல்லாவண்ணம் மாணவர்களின் கோரிக்கைகள் அதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. பெரும்பாலும் தேர்தலில் நிற்பவர்கள், தாங்கள் எதற்காகப் பாடுபடபோகிறேம்? என்று தெரியாமலேயே நிற்கின்றனர். ஐயோ பாவம்! பதவி ஆசை ''அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்னுடைய தேர்தல் 'நோட்டீஸ்' முன்மாதிரியாக இருந்தால் அதுவே என்னுடைய வெற்றி '' என்பான்.

தேர்தல் காலங்களிலே அன்பு நிலவ வேண்டும். அவனை எதிர்த்துத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட நண்பர் ஒருவரிடம் அவன், ''ஹலோ! நீங்க ரெயில்வே ஸ்டேஷன் போய் அங்குள்ள Train Students ஓட்டுக்களையெல்லாம் சேகரிங்க. அவுங்கல்லாம் எனக்குதான் ஓட்டு போடப் போறுங்களாம். எனக்கு வரக்கூடிய அந்த ஓட்டுக்களை யெல்லாம் நீங்க் போய் உங்களுக்குப் பிரிச்சிக்கிடுங்க''. அவனுடைய இந்த கனிவான பேச்சைக் கேட்டதும் மனம் கனிந்து விட்டது. நண்பருக்கு அவனை வியப்போடு பார்த்தார் தன்னைப் பார்க்கப் பார்க்க அவர் முகம் மலருவதை அவன் கவனிக்கத் தவறவில்லை. அவனுடைய இந்தப் பேச்சிற்கு காரணம் என்ன? 'தேர்தலின் வெற்றியன்று: அவனது கொள்கையின் மேல் வெற்றியைத் தேடுகிறுன் '' ''மாணவர்களிடையே இப்படிபட்ட அன்புள்ளம் காணப்படுமாயின் அந்த உள்ளங்களின் மத்தியிலே என்னுடைய உயிர் இருக்கிறது'' என்பான் அவன்.

நாளை தேர்தல் நடக்கப் போகிறது!

மாணவ மணிகளிடம் ஆயிரம் மைல் வேகத் தேர்தல் பிரச்சாரங்கள்! துண்டு பிரதிகள் மகிழ்கின்றன. தங்களுக்கு இத் தேர்தலில் எவ்வளவு மதிப்பென்று! சுவரொட்டிகளிடையே போட்டி மனப்பான்மை;

நாளை ஜெயிப்பது

நீயா? நானு?'' என்று

அன்று மாலை

பாரெங்கும் பெருமை பெற்ற அக்கல்லூரியின், முதல்வர் தேர்தலில் நிற்கும் வேட்பாளர்களை அழைத்துச் சிறிது நேரம் அறிவுரை

வழங்கினர்; பேச்சைக் கேட்கக் கேட்க அவனுள்ளம் பூரிப்படைந்தது. காரணம்: முதல்வரின் பேச்சில் அவனது கொள்கைகள் சில வெளிப்பட்டன என்பதே'' அதே மாலை யில் —— வேட்பாளர்கள் அறிமுகம் செய்யப் பட்டுப் பேசினர்கள். அவனும் அவனுடைய வாக்குறுதிகளை மாணவர்கள் முன் வைத்தான்

அன்று மாலையில் மற்ற வேட்பாளர் களுக்குப் பிரச்சாரம்; அவனே யாவரையும் தடுத்து விட்டான். அவனுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தவர்களிடம் ''வேண்டாம்'' என்று அன்பால் கடிந்தான். அவனைப் பார்த்து சிலர் கேட்டார்கள்: ஹலோ! பிரதர் உங்க கோஷ்டி ஒண்ணுமே Work பண்ணல; மற்ற வங்க பிரச்சாரம் எரிமலைமாதிரில்லா இருக்கு' என்று. அதற்கு அவனுடைய பதில்; ஒரு தன்னம்பிக்கை ஒளிரும் வெற்றிச் சிரிப்பு. வாழ்விலே இலட்சியத்தின் மேல் வெற்றி பெறப் போகிறேம் என்ற ஒரு முகமலர்ச்சி தான்.

எத்தனை மனிதருடைய உள்ளங்களில் இப்படித் தளரா தன்னம்பிக்கை காணப்படு கிறது?

அன்று இரவும் கூட ....

மின்னல் வேக பிரச்சாரங்கள்.

மாணவர்களின் உணர்ச்சிகள், ''எரிமலை குழம்புகளையும், கடலின் கொந்தளிப்புகளை யுங் கூட'' மிஞ்சுவனவாக இருந்தன. கடுமையான பேச்சுகள் எங்கும் ஒலித்தன.

ஊரெல்லாம் உறங்கும் நேரம்!

கதிரவனும் ஓய்வெடுக்கும் நேரம்!

பறவைகளும் தங்கள் கூட்டிலே நித்திரை செய்யும் வேளை!

ஆனல் ... ஐயகோ! என்னே இது! கல்லூரி மாணவர்களின் உள்ளங்களா இது! மாணவர்களின் உணர்ச்சிகள் உறங்கவில்லை; கண்களுக்கோ தூக்கமில்லை. எண்ணங் களோ உலகையே விட்டுப்பறக்கின்றன.

கடைசி நாள்!

மாணவர்கள் தங்கள் வேலைக்குப் பலன் காணும் நாள்!

தங்கள் குறிக்கோள்களுக்கு முடிவு காணும் நாள்!

இவைபெல்லாம் யாருக்கு? அவனுக் கல்ல; மற்றவர்களுக்கு.

அன்று காலை, குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தி லிருந்து கல்லூரி வரை மாணவர்களின் சைக்கிள் ஊர்வலம் வந்தது. ஊர்வலத்தின் முன்னணியில் வந்த அவன் உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணம்: ' வருங்காலத்தில் எத்தனையெத் தனை கோடி மக்களின் நன்மைக்காக மாபெரும் ஊர்வலங்களில் தலைமை ஏற்கப் போகிறேனே'' என்று.

ஊர்வலம் கல்லூரி வந்தடைந்தது. மாணவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை இரகசிய முறையில் பயன்படுத் தினர். அமைதியான முறையில் ஓட்டளிப்பு நடைபெற்றது, அவனது மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

தேர்தல் முடிந்தது; முடிவறிவிக்கும் நேரம்...

மாணவர்களிடையே மீண்டும் பரபரப்பு மனத்தில் ஒருவிதப் பயம்; உள்ளங்களிலேஒரு மாதிரியான சபலங்கள்; இரத்த ஓட்டமே நின்றுவிடுமோ என்று அஞ்சும்படியான கிலி.

தேர்தல் அதிகாரி முடிவை அறிவித்தார். மாணவர்கள் மத்தியிலே மீண்டும் ஒரு பெரிய அலை வந்து, ஓய்ந்தது. எல்லோருடைய கொள்கைகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் முடிவறிவிக்கப்பட்டு விட்டன!

ஆனல் ...

அவனுடைய கொள்கைகள் - எண்ணங்கள்... முடிவு பெற வில்லை. அவை என்றும் நாட்டு மக்களின் மத்தியில் நிலைத்து நிற்பவை யல்லவா?

அன்று அவ்வூர் பேரூந்து நிலையத்தில் நின்ற அவனது அண்ணன் (College Lecturer) அவனிடம் தேர்தல் முடிவைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அவனது பதில்: மலர்ந்த முகத்தோடு மகிழ்ச்சியான உள்ளத்தோடு, இலக்கை நோக்கிப் பீடு நடைபோடும் இளைஞனுக, ஒரு வெற்றிப் புன்னகை அவனது முகத்தை தழுவியது.

அவனுக்குச் சாதகமற்ற அந்த நேரத்தி லுங்கூட அவனுடைய முகத்தில் ஒரு பிரகா சத்தைக் கண்ட அண்ணன் அருகில் நின்ற மற்றெரு கல்லூரி ஆசிரியரிடம், 'பார்த்தீங் களா சார். தம்பி எவ்வளவு Confident ஆக வும் Bold ஆகவும் பேசுருன்னு; இவன் முகத்திலுள்ள மலர்சசியைப் பாருங்க. Definitely he will shine tomorrow'' என்ருர்கள்.

ஆம்! இதை வாசிக்கும் என்னருமை உடன் பிறப்புக்களே! இப்படிப்பட்ட தளரா நெஞ்சம் அவனிடம் இருக்கிறது.

எதையும் தாங்கும் இதயம் அவனிடம் உள்ளது

பிரச்சனைகளின் மத்தியிலும் சிரிக்கின்ருன் அவன்!

வாழ்வின் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அவன் முகத்தில் மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடு கிறது

எரிமலை போன்ற பிரச்சினைகள் வந்தா லும் அயராமல் நிற்கிருன் அவனது வாழ்க்கை சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிருன் அவன்!

இந்த கட்டுரை உங்கள் உள்ளத்திலே ஒரு உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுமாயின் அதுவே எனது மாபெரும் வெற்றி'' என்கி ருன் அவன்

விடை பெறுகிறேன்! வணக்கம்!

கல்வித் திட்டத்தில் நான் விரும்பும் மாறுதல்கள்

''Education is the brightest for ever என்ற பழமொழிக்கு ஒப்ப இன்றைய கல்வித் திட்டம் அமைந்துள்ளதா என்பது கேள்விக் குரிய ஒன்ருகும். இன்று மாணவனுகவும் நாளைய பாரதத்தின் நாயகனுகவும் விளங்கக் கூடிய பொறுப்பான கட்டத்தில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு தற்போதய கல்வித்திட்டம் தகுதியானதா? என்ற வினவிற்கு விடை காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கல்வியின் நோக்கம்:

ஒவ்வொரு மாணவனுடைய தனியாளியலை வளர்த்து அவர்களை நாட்டின் நல்ல குடிமகனுக ஆக்க வேண்டும் என்ற அளப் பெரிய நோக்கமே கரையிலாக் கல்வியின் அடிப்படையாகும். ஒரு மாணவன் எக்கல்வித் துறையில் மிக்க ஆர்வமுடையவனுய் இருக் கின்ருன் என்பதை அறிந்து கொள்வது கூட கடினமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு மாணவனு டைய அறிவை வளர்ப்பதையே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

தேர்வு முறை

தேர்வு என்னும் ஆயுதத்தின் கூர்மையை அதிகப்படுத்த மனப்பாடம் என்னும் உரை கல் தேவை என்பதையே தற்காலக் கல்வித் திட்டம் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு உள்ள தேர்வு முறையின் மூலம் மாணவர்களை வடிகட்டுவது சாலச் சிறந்தது அல்ல.

மாறுதல் தேவையோ

பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்கு ஆனது போன்று மாணவர்களின் அறிவை வளர்க்க வேண்டிய கல்வித் திட்டம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், எதிர்கால வாழ்வின் நிச்சய மின்மை போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களை விளை விப்பதாகவே உள்ளது. எனவே இக்கல்வித் திட்டத்தில் மாணவர்களும் மற்றயவர்களும் மாறுதல்களை விரும்புவது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது.

நான் விரும்பும் மாறுதல்கள்:

1 மாணவர்களின் உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆகிய மூன்றும் செவ்வனே வளர துணை புரிவதாக அமைய வேண்டும்.

2 மாணவர்களுக்கு எப்பகுதியில் மிக்க ஆர்வம் இருக்கின்றதோ அப்பகுதியில் திற மையாளனுக உருவாக்கும் வகையில் அமைய வேண்டும்.

3 தற்கால தேர்வு முறையின் மூலமாக மாணவர்களை வடிகட்டும் திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து மாணவர்களின் அறிவை யும் சொந்த திறமையையும் அளந்து அறியத் துணை புரியக்கூடிய கல்வித்திட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

4 கல்வி கற்பது அரசாங்க வேலைக்காகவே என்ற எண்ணம் நீங்கும் படியாக மாறுதல் கள் ஏற்பட்டாக வேண்டும்.

5 வளரும் விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஏற்ப மாணவர்களின் அறிவியல் அறிவை மிகைப் படுத்துவதாகவும், மாணவர்களை சமூக சிந்தனை உள்ளவர்களாக உருவாக்குவதாக வும், இலக்கியம், வரலாறு போன்ற துறைக ளில் விற்பன்னர்களாக ஆக்குவதாகவும் கல் வித்திட்டம் மாற்றப்பட்டாக வேண்டும்.

இவ்வாறு அமைகின்ற கல்வி திட்டத்தி ஞல் ஏற்படக்கூடிய கல்வியே 'வெள்ளத்தால் போகாது, வெந்தழலால் வேகாது, வேந்தரா லும் கொள்ளத்தான் இயலாது'' என்ற வரை யறுகளுக்கு உட்பட்ட கல்வியறிவினை வளர்ப் பதாக அமையும்.

''Education is the brightest for ever'' என்ற பழமொழி இத்தகைய மாற்றங் களோடு அமைகின்ற கல்வித்திட்டத்தையே குறித்ததாகும்.

சு. அங்கப்பன்,
முதலாண்டு B. Sc.
வேதியியல் பிரிவு

"Please mend my horn My ~~breaks~~ brakes don't Work."

R. JAYARAMAN III B. Sc.,

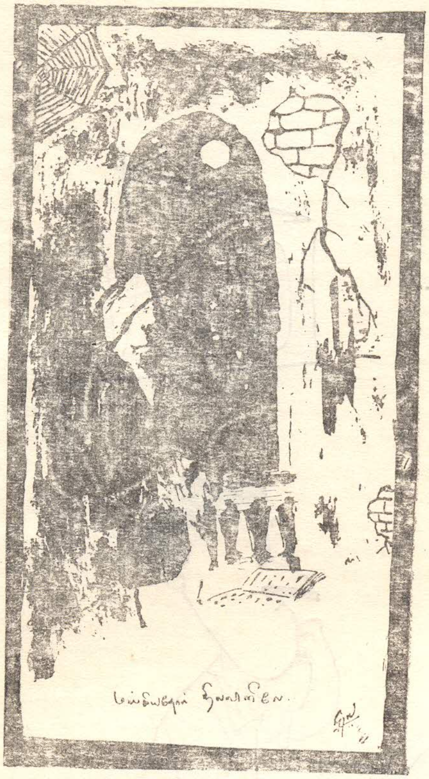

C. Arunachalam

முதல் முறை

அந்த விஷயத்தில் அதுதான் எனக்கு முதல் அனுபவம். என்னவென்றே தெரியவில்லை. திடீரென்று எனக்கு அப்படி ஒரு ஆசை உருவாகி விட்டது. நானும் ஏறத்தாழ ''டீன் ஏஜ்'' முடிந்து இப்பொழுது இருபது வயதுக்கு வந்து விட்ட ஓர் ஆண்மகன் தான். இது நாள் வரை ஏற்படாத அந்த ஆசை திடீரென்று வளர்ந்து விட்டது.

நான் சிறுவனாக இருக்கும் பொழுதே பெரியவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் பொழுது மறைந்து நின்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். நேரில் நின்று பார்ப்பதற்கு எனக்கு உடம்பெல்லாம்புல்லரித்துப் போகும். எப்படித்தான் கொஞ்சம்கூடக் கூச்சமும் பயமும் இல்லாமல் இப்படி யெல்லாம் செய்கிறார்களோ என்று ஆச்சரியத் தோடு நினைத்துப் பார்ப்பேன். பிறகு எனக்கு பத்து வயதாகும் போதெல்லாம் நாமெல்லாம் எத்தனை பெரியவனானாலும் இதைச் செய்யவே கூடாது. எவ்வளவு கட்டாயம் வந்தாலும் கண்டிப்பாகச் செய்யக்கூடாது என்ற உறுதியுடன் இருந்துவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் இருந்தவன் தான். ஏனோ இப்போது அந்த ஆசை வந்து விட்டது.

நான் என் நண்பர்களிடம் இதைச் சொன்னபோது சிலர் என்னை ஊக்கமூட்டினார்கள். சிலர் சம்பந்தப்பட்ட அறிவுரைகள் வழங்கினார்கள். சிலர் சரித்தார்கள்.

அதற்குப் பிறகு நான் அடிக்கடி கண்ணாடியில் எனது முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேன். நான் அந்தச் செயலுக்குத் தயாராகி விட்டேன் என்ற திருப்தி மிக்க உணர்வு என்நெஞ்சில் மேலோங்கிவிட்டது.

கடந்த வாரம் ஊருக்குச் சென்ற பொழுது கூட அப்பா அம்மாவிடம் சொல்லலாமா கூடாதா என்ற தயக்கம். பிறகு நானே ''சே இதையெல்லாம் போய் அவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு'' என்று விட்டு விட்டேன்

எனக்கு எச்சரிக்கை செய்தவர்களில் ஒரு நண்பர் தன் முகத்தில் உதடு கன்னம் ஆகியவற்றைக் காட்டி ''எனக்குக் கூடமுதல் அனுபவத்தில் இந்தப் பக்கங்களில் எல்லாம் ஒரு மாதிரியாக ஏதாவது ஆகிவிடுமோ என்று பயமாகத் தானிருந்தது. லேசாகக் கைகள் நடுங்கின'' என்று கூறி கன்னத்தில் சில அடையாளங்களைக் காட்டினார்.

வேறொரு நண்பர் இந்தச் செயலுக்குப் பயன்படும் ஒரு பொருளைக் காட்டி இது சிலரது மரணத்துக்கே கூடக் காரணமாகியிருக்கிறது. கொஞ்சம் கவனமாகவே செய்யுங்கள்'' என்றார்.

இதை எல்லாம் கேட்ட நான் லேசாக சலனமடைந்தேன். இருந்தாலும் துணிச்சலை வரவழைத்துக் கொண்டேன். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கடையில் கூட்டம் இல்லாத நேரத்தில் சென்று சம்பந்தப்பட்ட சில பொருட்களை வாங்கினேன்.

கடைக்காரர் என்னிடம் உங்களுக்கு எதற்காக இப்பொழுதே இந்த விளையாட்டு எல்லாம்? கொஞ்ச நாள் கழித்து பார்த்துக் கொள்ளலாமே? ''என்றார். பிறகு,, பரவாயில்லை முயற்சி செய்யுங்கள். கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் அவ்வளவுதான் என்றார்.

எனக்கு எனது முடிவை மாற்றிக் கொள்ளலாமோ என்று கூடத் தோன்றியது. இருந்தாலும். மறுபரிசீலனை செய்வோம் என்று நினைத்தேன்.

தீவிரமான சிந்தனைக்குப் பிறகு அச்சத்தை ஆசை வென்று விட்டது.

''போற்றுவோர் போற்றட்டும்—
புழுதிவாரித்
தூற்றுவோர் தூற்றட்டும்
ஏற்றதொரு கருத்தை எனதுள்ளம்
ஏற்றால்
எவர்வரினும் நில்லேன் அஞ்சேன்''

என்ற கவிஞர் கண்ணதாசனின் வரிகள் எனக்கு புத்துணர்ச்சி அளித்தன.

கடைசி முறையாக கண்ணாடியைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆயுதங்களைச் சீரமைக்கத் தொடங்கினேன்.

''பூட்டிய இரும்புக் கூட்டின் கதவு திறக்கப்பட்டது. சிறுத்தையே வெளியில்வா'' என்று ஒரு நண்பர் வரவேற்பு அளித்தார்

நான் ஆயுதத்தைக் கையிலேந்தியதும் உற்சாக மிகுதியால் ஒரு நண்பர்

''கொலை பிளேடினை எடடா—கரும்

கிருதா முடி அறவே'' என்று கத்திவிட்டார். நானும் வேகமாக 'ஷேவ்' பண்ண ஆரம்பித்து விட்டேன்.

மா. அருணாசலம்
இளம் இயல்பியல்
இரண்டாம் ஆண்டு,
எண்: 434;

"நான் கண்ட சாந்தி"

முன்னுரை:

மனிதன் உணவுக்காக மட்டும் வாழ்வதில்லை, பிறர் துன்பங்களில் பங்கேற்கும் போதும், சமூகத்திற்கு தன்னால் ஆன சில நல்ல காரியங்களை செய்யும் போதும், அவன் இயற்கைக்கு நன்றி தெரிவிப்பதோடு தானும் ஆத்மீக சாந்தியடைகிறான். இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்டதுதான் பரமகல்யாணி கல்லூரியின் சமூக சேவை அமைப்பு.

ஆரம்பம் பள்ளிக்குப் பயணம்:

பரமகல்யாணி கல்லூரியின் சமூக நலச் சேவை அங்கத்தினர்கள் கணிதத்துறை பேராசிரியரும் தலைவருமான திரு L. ஜானகிராமன் அவர்களை சிறப்பு அழைப்பாளராகக் கொண்டு, வணிகத்துறை பேராசிரியர் S. கிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் கல்லூரி பேருந்தில் பயணமானோம் சிவசைலத்திற்கு அருகிலுள்ள ''சாந்தி செவிட்டு ஊமை'' கல்வி நிலயத்திற்கு மாலை சென்றடைந்தோம்.

இயற்கை தேவியின் இனிய வரவேற்பு:

அழகான அந்த இனிய மாலைப்பொழுது இளம் மஞ்சள் கதிரவனின் பொன்னிறக் கதிர்கள் மலைக்குன்றுகளுக்கிடையே கிழித்துக் கொண்டு நின்ற விதம் எங்களை வரவேற்பது போல் இருந்தது. சுற்றிலும் பச்சை வயல்வெளிகள் தடித்து கொழுத்து வளர்ந்த செம்மையான மரங்கள்

மழலைகளின் வரவேற்பு:

ஆ! இத்தனை அழகு வாய்ந்த இயற்கை தேவி சில கொடூர செயல்களையும் குழந்தை வடிவில் செதுக்கியிருக்கிறாள். அய்யோ!. நாங்கள் கண்ட ஐம்பது மழலைகளும் செந்தமிழ் கானத்தை வாயாலும் செவியாலும் ருசிக்க முடியாவண்ணம் இருந்தனர்.

''மயக்குறு மக்களை இல்லோருக்கு
பயக்குறை இல்லை தாம் வாழ''

என்ற புறப்பாடல் வரிகளுக்கு உயிர் கொடுக்கும் விதமாக அக்கல்வி நிலயத்திலுள்ள பிஞ்சு உள்ளங்கள் இருகரம் கூப்பி 'வணக்கம்'' செலுத்திய நிகழ்ச்சி மறக்கவியலாது அமைந்தது. பிரார்த்தனைப் பாடலுடன் சிறப்பு நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்தனர். அப்பிஞ்சு உள்ளங்களின் பாடல்களாலும், ஆடல்களாலும், கோலாட்டுப் பாடல்களாலும் எங்களை வரவேற்றனர்.

உணர்ச்சி பரிமாற்றம்:

நமது சிறப்பு அழைப்பாளர் திரு. L. ஜானகிராமன் அவர்கள் ஒவ்வொரு பிஞ்சுகளுக்கும் ஒரு ''கதர்துவாலை'' வீதம் ஐம்பது குழந்தைகளுக்கும் பொன்னாடை போல் போர்த்தி பிஞ்சு உள்ளங்களை உவகையில் ஆழ்த்தினர் பேச இயலா அப்பிஞ்சுகள், நன்றி! நன்றி! என்று உணர்ச்சி பாவத்தோடு ஏதோ ஒரு விதமான ஒலியை எழுப்பின. அழுத சில மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் தேற்றுவதில் முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள் அக்காட்சி கல்நெஞ்சினரையும் கரைக்கும் தன்மையுடையது கல்லூரியிலிருந்துகொண்டு சென்ற பலவிளையாட்டு பொருட்களை கொடுத்து நாங்களும் பங்கேற்று அவர்களை மகிழ வைத்தோம்.

அமைதிச்சாலையின் ஆரம்பமும் வளர்ச்சியும்:

1956 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 20-ம் நாள் இரண்டு சிறுவர்களைக் கொண்டு கல்யாணிபுரத்தில் உயர்திரு M. ஜேசுதாஸனால் நிறுவப்பட்டது இப்பள்ளி நன்கொடைகளாலும், அன்பளிப்பாலும் முளைவிட ஆரம்பித்த இப்புனித நிறுவனத்திற்கு தற்பொழுது அரசு உதவியும், வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு அன்பளிப்புகளும், உதவியும் கிடைக்கின்றன கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம், கல்வி, தொழிற்கல்வி முதலியன இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றன ஆண்டுக்கு மூன்று ஜோடி உடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இங்கு 35 ஆண்களும், 15 பெண்களும் உள்ளனர் 10 ஆசிரியப் பெருமக்களின் பாதுகாப்பில் பள்ளி இயங்குகிறது தமிழகத்திலுள்ள இது போன்ற எட்டு நிறுவனங்களில் இதுவும் ஒன்று.

கல்வி முறை:

முதல் வகுப்பு முதல் ஆறாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. எட்டாம் வகுப்பு வரை வளரும் இச்சிறுவர்களுக்கென்று தனிப்பாடத்திட்டம் உள்ளது.

உதட்டுச் சொல் பயிற்சி (Lip Training) மூலமும், செவித்துணைக் கருவி (Hearing aid) மூலமும் வாயசைப்பு, எழுத்து வடிவங்கள் மூலமும் படங்கள், பொருட்கள் போன்ற வற்றின் உதவியுடனும் கல்வி போதிக்கப்படு கிறது. கல்வி இங்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர் களுக்கு பொறுமை அவசியத் தேவை என்ற பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் திரு. D. S. ஜார்ஜ் சாமுவேல் அவர்களின் கூற்றை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தொழிற்கல்வியாக நெசவு, தோட்டக் கலை, தையற்கலை, படம் வரைதல், பூப்போ டுதல், பாசியினால் விளையாட்டுப் பொருட்கள் செய்தல், மெழுகினாலும், மரக்கட்டைகளா லும் பொம்மைகள் செய்தல், பிளாஸ்டிக் கயிற்றினால் (Plastic wire) கூடைகள் பின்னுதல்போன்றவை கற்பிக்கப்படுகின்றன

அக்குழந்தைகளின் கைவினைப் பொருட் களிலிருந்து அவர்களுடைய மன எண்ணங் களையும், கடின உழைப்பையும் அறிய முடிந்தது.

பேசமுடியாமைக்குக் காரணங்கள்:

மரபுரிமையாக பெறத்தக்க வழியிலும், பெற்றோர்களின் கெட்ட நடத்தையினாலும், வைசூரி, பெரியம்மை, நச்சுக்காய்ச்சல், குடல் நோய் போன்ற கொடிய நோய்களாலும், அளவுக்கு அதிகமான அளவு மருந்து உட் கொள்வதாலும் செவியில் பலமாக அடிபட்டு செவிப்பறை கிழிவதாலும் இந்தக்குறை ஏற்படும் பிறவி ஊமையை சுகப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான காரியம். இடையிலேற் பட்ட ஊமை அல்லது குறையை சுகப்படுத்து வது ஒரளவிற்குச் சாத்தியமாகும்.

இல்லற வாழ்க்கை:

பிறவியிலேயே ஊமையான ஆண் பெண் கள் இல்லறத்தில் ஈடுபட்டால் அவர்களுக்கு பிறக்கும் எல்லா குழந்தைகளும் அநேகமாக ஊனமுற்றுத்தான் காணமுடியும். ஜோடியில் ஆணோ, பெண்ணோ, பிறவியிலேயே இந்த குறை இருந்து, மற்றொரு குறைபடாத ஆணையோ, பெண்ணையோ மணந்து கொண் டால் அவர்களுக்கு பிறக்கும் குழந்தை முதலில் குறையற்று பிறந்தாலும் பின்பு குறைப்பட்டு பிறக்கலாம்.

நோய்க்குட்பட்ட அல்லது இடையிலேற் பட்ட குறையுள்ள ஒரு ஆணோ, பெண்ணோ குறையில்லா மற்றொரு ஆணுடனோ, பெண் ணுடனோ உறவு கொண்டாலும் அவர்களுக்கு பிறக்கும் குழ்ந்தைகளை உறுதி சொல்லவே முடியாது,

எனக்கு பிடித்த சில குணங்கள்:

இந்தப்பள்ளி மாணவர்களின் சகோதரத் துவம், சச்சரவின்மை, ஏற்றத்தாழ்வு இல் லாத சீருடை, இன்னபிற குணநலன்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. அவர்களுடைய செயல்கள் என் மனத்தில் பசுமையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன.

ஏன் இந்த மௌனம்?

''எல்லாவற்றையும் படைத்த இந்த ஆண்டவன் வாழ்வின் ஒரு சுகத்தையும் அறியாத அப்பச்சிளம் குழந்தைகளை ஏன் இப்படி தனியாக படைத்தான்'' என்ற திரு. ஜானகிராமனின் சிறப்பு பேச்சு உள்ளத் தை உலுக்கியது.

அரியதோர் சந்தர்ப்பம்:

மனிதன் தன்னைச் சார்ந்த சமூகம் எப்படி யெல்லாம் இருக்கின்றன என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது வாழ்க்கையில் படிக்க வேண்டிய அடிப்படையான அம்ச மாகும், எந்தக் குறையும் இல்லாமல் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு ஆண்டவனுக்கு நாம் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறோம். அப்பள் ளியை விட்டு திரும்பும் பொழுது ஆண்டவனே இம்மாதிரி பிறவிகளுக்கு எங்களால் ஆன உதவியைச் செய்ய, சந்தர்ப்பம் கொடுக்கத் தவறாதே, என எங்கள் மனம் கெஞ்சிஅழுதது.

முடிவுரை:

படிப்பதற்காக மட்டும் எழுதப்பட்டதல்ல இக்கட்டுரை. அங்கே வாழுகின்ற, நம் உடன்பிறப்புக்கள் அந்த செவி இன்பத்தைப் பருக முடியாத அப்பச்சிளம் உள்ளங்கள் எங்கள் மனத்திலே உருவாக்கிய அந்த இரக்க உணர்ச்சி இக்கட்டுரையைப் படிக்கும் ஒவ் வொருவரின் உள்ளத்திலும் உருவாக வேண்டுமென்பதே என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாகும்.

இம்மாதிரியான ஒரு லட்சிய பயணத் திற்கு அனுமதியளித்து ஒரு அரிய சந்தர்ப் பத்தை வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த கல்லூரி முதல்வர் அவர்களுக்கு எங்கள் உளமார்ந்த நன்றி.

ஆம்! அந்த இனிமையான நாள்தான் என் வாழ்நாளில் நான் கண்ட அமைதியான (சாந்தியான) நாளாகும்.

K. S. A முஹம்மது அப்துல்காதர்
II B. Com

பனி மலையில் எங்கள் பணி

N. C. C.

ALL INDIA ADVANCED LEADERSHIP COURSE.
— ASSAM. —

டே. சீமோன் பொன்னையா,
இறுதியாண்டு வணிகவியல்.

'வெள்ளிப் பனிமலையில் மீதுலாவுவோம்' என்ற பாரதியின் கனவு எனக்கு நனவாகிய நன்னாள். 77ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் இருபத்திரண்டாம் நாள் தென்குமரியிலிருந்து இமயத்தின் அடிவாரத்திற்கு பறந்து வந்த பெருமைதரு பொன்னாள். அன்று, இயற்கை எழில் இன்பக் காட்சிகளை வழி நெடுக கண்டு களித்துவிட்டு — அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் - பாராபாணி என்னும் ஊரில் பேருந்திலிருந்து இறங்கினோம். இறங்கியவுடனே தேநீர் அருந்தினோம் — காரணம் கடுங்குளிர். கல்கத்தாவை தாண்டிய போதே கடிகாரங்களும் பயந்து நின்றுவிட்டனவே! நாங்கள் பயப்படுவோமா? எதிர்த்தோம்! உடலில் பனியன் — சட்டை — சீருடை — சொட்டர் என அணிந்த போதிலும் பனிபெய்ய குளிர் எங்களை ஆட்டி வைத்தது. மூட்டைமுடிச்சுகளுடன் எங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கூடாரத்திற்குச் சென்றோம்.

கூடாரங்கள் சிறியமலை உச்சியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சுற்றிலும் இயற்கையின் ஆட்சி - உயர்ந்த மலைகள் — அடர்ந்த மரங்கள் — பசுமையான கொடிகள் — வளமையான ஆறு. பாரதத்தாயின் பண்புமிகு எழுபது புதல்வராகிய நாங்கள் தேசியமாணவர் படையினர் —அனைத்திந்திய சிறப்பு தலைமை பயிற்சிமுகாமில் மகிழ்வுடன் 22 நாட்கள் பயிற்சி பெற்றோம்.

காலை 4 மணிக்கெல்லாம் வெளிச்சம் பரவி விடிந்து விட்டது. தேநீரை அருந்திவிட்டு வெளியே போனால் ஒரே பனிப்புகை. பிறர் முகம் காணக்கூடாத அளவில் பனிப்புகை. ஆறுமணியளவில் முகாம் பணி ஆரம்பமாயிற்று. வரவேற்பு காவல் அறை (Quarters Guard) முகப்பினை அழகுபடுத்த சமூகசேவை எனும் திட்டத்தின் கீழ் அமர்த்தப்பட்டோம். எங்களுக்குள் கட்டளையிடப்பட்ட வண்ணமாக — அழகான வீடு ஒன்றில் புன்னகைபூத்து வரும் மகளிர் போன்று அழகுபடுத்திக் கொடுத்தோம். நம் தமிழர்கள்தான் அழகுபடுத்துவதில் வல்லவர் ஆயிற்றே. பட்டொளி வீசிப்பறக்கும் நம் தேசிய கொடிக்கு சுற்றி கோலாகல அமைப்பு — எண்ணெய்பூசி செவ்வனே அழகுபடுத்தப்பட்ட ஆயுதங்கள் — அழகான அறிவிப்பு பலகைகள் — யாவும் கண்ணிற்கு விருந்து.

மறுநாள் காலை முகாம் தலைவர் (Camp Commandant) வரவேற்புரை நிகழ்த்தினர். இப்பயிற்சி முகாமின் நோக்கத்தையும் — அவசியத்தையும் விளக்கும்போது எங்களுக்குள்ளாக 'கடமை'கண் விழித்தது. அரிய வாய்ப்பு என மற்றவர்கள் கூறி கேட்கும் போது பெருமையாக இருந்தது பாடங்களும் போதிக்கப்பட்டன. விளக்க முறைகளும் ஆரம்பமாகி விட்டன. யாவரும் கலந்து வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஒரு கூடாரத்திற்கு நால்வராக பல மாநில மாணவர்களை இருக்கச்செய்தனர். எங்களுடன் தங்குவதற்காக ஜம்மு காஷ்மீர் மாநில மாணவர்கள் வந்தனர். அவர்களுக்கு இந்தியைத் தவிர அவர்களது பகுதிமொழியும் தெரியும் ஆங்கிலம் தெளிவாக விளங்காது. எங்களுக்கு ஆங்கிலத்தைத் தவிர வேறுவழியும் கிடையாது. செவிடும் குருடும்கூட ஒரே மொழிக்காரராக இருப்பின் பிரச்சனை எழாது வாழலாம். மொழிப்பிரச்சனை 'எங்கும் எதிலும் என நிலவியது. வட இந்தியா என்றால் இந்தி இல்லாமல் வாழ்வது மிகச் சிரமம் என உணர்ந்தோம். ஆங்கிலத்தில் தான் விரிவுரையாற்ற வேண்டும் என மேலதிகாரிகளின் வேண்டுகோள் இருப்பினும் நடைமுறையில் இது கடினமாகத்தான் இருந்தது. உணவு — உடை — கலாச்சாரம் — என பல வேற்றுமைகள் இருப்பினும் அங்கு ஒற்றுமை கண்டோம்.

சாலை செப்பனிட்டு — கூடாரம் அமைத்து தங்கியபின் பயிற்சி ஆரம்பமாயிற்று. காலையில் இரண்டு மணி நேர உடற்பயிற்சி ஒரு மணி நேர தொடர் ஓட்டம். மீதமுள்ள ஒரு மணி நேரத்தில் பலவகையான பயிற்சி. அப்பாடா! ...... காலை சிற்றுண்டி இதை

முடித்தோமோ முடிக்கவில்லையோ முழு போர் வீரனைப் போன்ற உடைமாற்ற வேண்டும். இதை அணிந்து நின்ற ஒரு சில விநாடிக்குள் மீண்டும் ஓட்டம். எங்களுக்கென பிரிக்கப் பட்டிருக்கும் பணிகளில் இயங்க வேண்டும். 'மூச்சுவிட நேரமிருக்காது' என்று கூறுவார்களே அப்படித்தான் இயங்கினோம்.

முதலில் சில நாட்கள் பின்வரும் தடைகளை வென்று நடைபோடுவதையே பயின்றோம். விதவிதமான தடைகள்! பர்மா பாலம் — இது இரு கயிறுகளை பிடித்துக் கொண்டு மூங்கில் ஒன்றில் நடந்து பெரும் பள்ளம் ஒன்றினை கடந்து செல்லவேண்டிய பாலம். மற்றொன்று — கை மூட்டுக்களை மட்டும் உபயோகித்து உடலை சுருக்கி — இரும்புக்கம்பி முள்ளினால் சுற்றப்பட்டிருக்கும் சிறிய வளைந்து நெளிந்து குழிகளை கடந்து செல்வது குழிகளிலிருந்து வெளிவந்தபின்தான் நிம்மதியான மூச்சு வெளிவரும். குரங்குபிடி பிடித்து — ஒரேஒரு கயிற்றில் கால் கைகளை பின்னிப்பின்னி எடுத்து வைத்து தலைகீழாக கடந்து வருவது வேறு பல உயரமான இடங்களையும், நீண்ட குழிகளையும் முறையாக தாண்டும் முறை — இப்படிப்பல.

ஒரு வழியாக இதை நிறைவேற்றிய பின் விரிவுரையைக் கேட்கச் சென்றோம். இதற்கென்று வித்தியாசமான சீருடையை மாற்றுவதற்குள் எங்கள் கை நகத்தின் சுற்றுப்புறங்களெல்லாம் பிய்ந்து தொங்கிவிட்டன விரிவுரைக்கு அமர்ந்திருந்த நேரம் ஓய்வு போன்று தெரியினும் சுவாச மூச்சைக்கூட வித்தியாசமாக — கொஞ்சம் இலகுவாக வெளி விட்டாலும் முன்னால் நிற்கும் அந்த அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்து விடுவார்கள். இப்போதுதான் களைப்பு மிகுதியால் பலருக்கு நித்திரை மயக்கம் (வகுப்பறை போன்று) வரும். இப்படி வந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனையால் மீண்டும் ஒரு முறை அம்முகாமில் — அந்நிலைவிருக்கும் வரை — நித்திரையே வராது. விரிவுரை - செயல் முறைகள் ஆகியவற்றில் இருந்து மிகுந்த அளவில் பயன் அடைந்தோம். தேசிய மாணவர் படையின் சட்டதிட்டங்களை விரிவாக அறிந்து கொண்டோம். இதனால் தேசத்திற்கும் எங்களுக்கும் கிடைக்கும் அரிய பலன்களை அறியமுடிந்தது. எப்படி மனிதர் வாழாத காட்டினுள் வாழ்வது? — எவை எங்களுக்கு உணவாக்கப்படும்? — எப்படி அதை பக்குவப்படுத்துவது? — என்பதெல்லாம் மிக இரசனையான அனுபவங்கள். யானையையும் — பாம்பையும் உண்டிட வேண்டும் எனக் கூறக்கேட்கும் போது வேடிக்கையாக இருந்தது. இவைகள் தவிர கரடி, குரங்கு என பல மிருகங்களை சுவைத்திருக்கிறோம் என கூறக்கேட்ட நாங்கள் மேலதிகாரிகளை ஒரு வித்தியாசமான பார்வை பார்த்தோம். பலவகை காளான்களை நஞ்சு — நல்லது என பிரிக்கக் கற்றோம். அதைப் போல பலவகை பாம்புகளைப் பற்றியும் — ஆபத்தானவை எவை? - ருசியானவை எவை? எவ்வாறு பிடிப்பது? என்றெல்லாம் சொல்லக் கேட்டோம். இவை மட்டுமல்லாது இவைகள் கடித்தால் நாங்கள் செய்யவேண்டிய முதலுதவி வழிமுறைகளையும் கற்றோம். மின்சார சக்தியினால் பாதிக்கப்படும்போது — பெரும் தீ விபத்து நேரும்போது — நாய் கடித்திடும் போது — எலும்பு முறிந்திடும்போது — நாங்கள் எவ்வாறு பணியாற்றிட வேண்டுமென கற்றுக்கொண்டோம்.

எவ்வாறு போர்க்கள வீரர்கள் எதிரிகள் பகுதிக்குச்சென்று செய்தி அறிகிறார்கள் — எப்படி மறைந்து மறைந்து முன்னேறுகிறார்கள்? — வெடிகுண்டு வெளிவரும்போது எப்படி தங்களை பாதுகாக்கிறார்கள்? — எப்படி சில நேரங்களில் வீரநடை போடுகிறார்கள்? என்பதை அப் போர்க்கள வீரர்களே செய்து காட்டிய செய்முறையும் — குண்டுகளின் இரைச்சலுக்கும் - கடுமையான புகைக்கும் இடையே காணும்போது — வீரம் பிறந்தது.

இவைகளை தொடர்ந்து இந்தியாவின் பாதுகாப்புக் கொள்கையையும் — போர் வரலாறு - போர் பூகோளம் முதலியவற்றையும் கேள்வியுற்றோம். இந்தியாவின் மதிக்க முடியாத செல்வங்களின் பெருமை. இமயத்தின் உயர்வு முதலியவற்றைக் கேட்கும் போது இந்தியன் என்ற பெருமிதம் இதயத்தில் தவழ்ந்தது. இதற்கிடையே மதிய உணவிற்குப்பின் தினமும் குதிரை சவ்வாரி. நீச்சல் பயிற்சி, படகு ஓட்ட பயிற்சி, மலையேறும் பயிற்சி முதலியன கொடுக்கப்பட்டன. இவைகளில் படகு ஓட்ட பயிற்சிக்கும், மலையேறும் பயிற்சிக்கும் எங்களில் சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டோம். இவைகள் தவிர. குத்துச்சண்டை, ஆயுதமில்லாமல் சண்டையிடும்போது நம்மைக் காக்கும் முறையிலும் பயிற்சி பெற்றோம். துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சியும் வில்லெடுத்து அம்புவிடும் பயிற்சியும் கொடுத்தார்கள். வில்லை எடுத்தவுடன் அர்ச்சுனனின் வீரத்தை எண்ணிக் கொண்டோம்.

ஒருநாள் எங்களுக்குத் தந்த பகுதிப் படத்தை (Map) கொண்டு மூன்று மலையேறி மீண்டும் நாங்கள் தங்கும் இடம் வந்து சேர வேண்டியதாயிற்று. எங்களில் அநேகருக்கு முக்கால் தேவையாயிற்று எப்படியோ மலைகளைக் கடந்து — ஆறுகளையும் கடந்து எங்கள்

இடம் வந்து சேர்ந்தோம். மலைகளின் உச்சியில் நடக்கும் போதும் ஆறுகளை கடக்கும் போதும் எங்களது கரம் ஒன்று இதயத்தைப் பிடித்திருந்தது. இது முடிந்து மறுநாள் மாலை, இரவு நேரத்தில் எதிரியின் பகுதிக்குச் செல்ல விருக்கிறோம் (Navigation) என்று அறிவிப்புப் பிறந்தது. எங்களை மூன்று பிரிவாக்கி, மூன்று குழுவிடமும் ஒவ்வொரு இடத்தைக் காட்டினார்கள். அது கண்ணிற்கு சிறிதாகத் தெரியும். மிகத் தூரமான பிரதேசங்கள். இடையே உள்ள தூரத்தையும், நடக்கும் பாதையையும் அப்பிரதேசத்தின் அடையாளங்களையும் இப்போதே குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். கடக்க வேண்டியதூரம் பல குன்றுகளை ஏறி இறங்கி தாண்டி செல்ல வேண்டிய பாதையே இல்லாப் பகுதி எங்களுக்குத் தந்த கருவிகளையும் செய்திகளையும் வைத்துக் கொண்டு இரவில் கூடி விட்டோம். அடுத்த அறிவிப்பு — விளக்கு இல்லாமல் செல்ல வேண்டும். ஏனெனில்எதிரி நம்மை கண்டு விடக்கூடாதே இக்காடுகளில் கொடிய பாம்பினங்கள் உண்டென்றும் பாதுகாப்பாக யாவரும் சீருடையை செவ்வனே அணிய வேண்டுமென்றும் பணித்தார்கள். கால்கள் மறுத்தன ஆயினும் ஆணை வழி நடந்தோம். உடலில் எவ்வளவு சுமையாக ஆடைகளை அணியமுடியுமோ அதனை அணிந்து கொண்டு கையில் தடியுடன் காடானால் என்ன? மேடானால் என்ன? என்று திட்டமிட்டபடி கிளம்பி விட்டோம். வானம் இருண்டது. மின்னல் மின்னியது. இடியோசை இடித்தது பெருமழை பெய்தது. கால் மூட்டளவு தண்ணீர் ஓட ஆரம்பித்தது. என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை எங்களுக்கு. முன்னால் அடுத்த அடி எடுத்து வைக்கும் போது ஒரு கல்லா, முள்ளா அல்லது மேடா, குழியா என்று தெரியாத வண்ணம் இடுப்பளவு வளர்ந்திருந்த செடிகளுக்குள் தள்ளாடினோம். மழையின் மத்தியில் பொத், பொத்தென ஒருவர் பின் ஒருவராக வீழ்ந்த வண்ணம் இருந்தோம். கை விரல்கள் உணர்விழந்தன. குளிரில் நடுங்கி ஆடிக்கொண்டிருந்தோம். இன்னொரு முறை வீழ்ந்தால் எழமுடியாது என்ற நிலையில் அனைவரும் நின்று விட்டோம். திரும்புவோம் என்ற நம்பிக்கை இழந்தோம், திட்டமிட்டபடி நாங்கள் நிறைவேற்ற முடியாதவர்களாக திரும்பி இருப்பிடத்திற்காவது சென்று விடலாமா? என்பதே கேள்விக்குறி. எப்படியோ நடு இரவில் கூடாரம் வந்து சேர்ந்தோம். எங்களில் அநேகருக்கு காலையில் காய்ச்சல்.

ஷில்லாங் பெரிய இராணுவ மருத்தவ மனைக்கு எங்களில் ஒரு சிலர் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. ஒரு போர் வீரரும் கூட வந்திருந்தார். மருத்தவ ஆலோசனை நிறைவுற்ற பின்னர் போர் வீரர் யாவரும் இலவசமாக பெறக்கூடிய உணவகம் சென்றோம். இருபதுபேர் அளவில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் மாணவர் தட்டு ஒன்றில் சிறிது சாதம் மீதம் வைத்துவிட்டு மற்றவர்களைப்போல கை அலம்பச் சென்று விட்டார். அங்கிருந்த யாவரும் அந்த மாணவர் மீது கோபக்கனல் வீசி விட்டார்கள். அவர் மாணவர் என அருகிலிருந்தோர் கூறவே யாவரும் அமைதியடைந்து இலவசமாக பெறக்கூடிய உணவாயினும் அதை வீணாக்கக் கூடாதென ஆலோசனையை அழகாக வழங்கினர்.

மாலை ஐந்து மணியளவிலெல்லாம் இருள் படர்ந்து விட்டது. அதோடு எங்கள் வீரமும் மங்கி இரவு எப்போது கழியும் என காத்திருப்போம். இப்படி ஒரிரவு நாங்கள் நித்திரையிலிருக்க — நடு இரவில் பெருங்காற்று வீச — வெள்ளம் கூடாரத்தில் நுழைந்து படுக்கையை நனைக்க விழித்துப் பார்த்தால் ஒ ! என காற்று. இடி, மின்னல். ஒரிரு வினாடியிலே கூடாரத்தின் மத்தியில் தூணாக இருந்த தடி முறிய நாங்கள் அனைவரும் ஆளுக்கொரு பக்கமாக கூடாரத்தை தாங்கி சொல்லித்தீராத வேதனையில் அவ்விரவை விழித்திருந்தே கழித்தோம். அவ்விரவில் எங்கள் உடைமைகளையும் எங்களையும் அவ்வெள்ளம் தழுவிக்கொண்டே சென்றது. மற்றொரு நாள் இரவில் திடீரென எங்கள் கூடாரத்தில் பச்சை விளக்கென இரண்டு கண்கள் உள்ள முகம் கொண்ட மிருகம் ஒன்று நின்று கொண்டிருந்தது. சப்தம் எழுப்ப முடியவில்லை. உடல் பயத்தில் வியர்த்துவிட்டது எப்படியோ கண்ணை மூடிக் கொண்டோம். காலையில் விழித்து யாவருடனும் கேட்டால் நானும் அப்படித்தான் என ஒவ்வொருவரும் கூறினர். இன்னும் அது என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அத்தனை திகில்களுக்கும் மத்தியிலும் பாரதி பாடிய,

''உச்சிமீது வானிடிந்து வீழ்ந்துவிட்ட போதிலும், அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்பதில்லையே, என்ற பாடல் மனதிற்குள் தான் இருந்தது வெளிவரவில்லையே!

முகாமின் இறுதி நாட்கள் எட்டின. நாட்டு குறுக்கு ஓட்டம் — என்பதின் கீழ் குழு குழுவாக போட்டியில் கலந்து கொண்டோம். எங்கள் குழு இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. ஒவ்வொரு மாநிலங்களின் பெருமை பற்றி அந்தந்த மாநில பிரதி

நிதிகள் கலந்து கொண்டு சொற்பொழி வாற்றும் போட்டி நடைபெற்றது. நாங்கள் வள்ளுவன் முதல் செயற்கை மழை முயற்சி வரை யாவற்றையும் அவிழ்த்து விட்டோம். நீண்ட கரவொலிக்கிடையே தமிழகம் முதலிடம் என அறிவிக்கப்பட்டது பெருமை யாக இருந்தது.

முகாமில் கிடைத்த விடுமுறை நாட்களில் பயனுள்ள பல இடங்களுக்கு உல்லாச பொழுது போக்காக அழைத்துச் சென்றனர். ஒரு முறை அஸ்ஸாம் மாநில தலைநகரான ஷில்லாங்கில் இராணுவ உயர் அதிகாரிகளின் துணைவிமார் நடத்திய வாணிக விழாவைக் கண்டோம். மேல்நாட்டு பழக்கத்தில் ஊறி யிருந்தது அவ்விழா. இராணுவ மக்களின் உல்லாச வாழ்வைக் காண முடிந்தது. மற்றொரு முறை உலகிலேயே அதிக மழை பொழியும் பிரதேசமான சிரபுஞ்சிக்கு சென்றி ருந்தோம். கண்டுகளிக்க வேண்டிய பிரதேசம் அது. அங்கிருந்தே பங்களாதேஷ் தேசத் திற்கும் இடையேயான 'மனிதர் இல்லா பூமி' (No men's land) கண்டோம்.

முகாமின் இறுதிநாள் இரவில் 'முகாம் நிறைநாள் விழா' (Camp Fire) கொண் டாடினோம். அம்மாநில அனைத்து அதிகாரி களும் குடும்பமாக வந்து சிறப்பித்தார்கள். அம்மாநில மகளிர் தேசிய மாணவர் படையும் சில கலா நிகழ்ச்சிகளை சிறப்பு விருந்தாக அளித்தார்கள். எங்கள் திறமை யினையும் கலா நிகழ்ச்சி மூலமாக வெளிக் காட்டினோம். கலா நிகழ்ச்சிக்கு நிறைவாக அதிகாரிகளிலிருந்து கடைசியான மாணவர் வரை — அவ்விழாவிற்கு வந்திருந்த யாவரும் எழுந்து நின்று ஆடிய விந்தை நடனம் கண் கொள்ளாக் காட்சி.

'எங்கே மனம் அச்சமின்றி விளங்கு
கின்றதோ;
தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றதோ;
எங்கே அறிவிற்கு தளையில்லையோ;
எங்கே உலகம் குறுகிய உள்நாட்டுச்
சுவர்களால்
சிறுசிறு துண்டுகளாக உடைபடாது
இருக்கின்றவோ;
எங்கே வாய்ச் சொற்கள், உண்மையின்
அடித்தளத்தினின்று வருகின்றனவோ;
எங்கே செம்மை நிறைவை நோக்கித்
தளராத முயற்சி தன் கைகளை
நீட்டுகின்றதோ;
எங்கே அறிவென்னும் தெளிவீர் ஓடை
உயிரற்ற
பழக்கமென்னும் பாழ்ங்காட்டுப்;
பாலைமணலில் சுவரிவிட வில்லையோ;
எங்கே எண்ணமும் செயலும் மென்
மேலும் பறந்து விரியும் வண்ணம்
என் மனதை இட்டுச் செல்கின்றாயோ;
அந்தச் சுதந்திர வான் வீட்டில், என்
தந்தையே;
எனது நாடு விழித்து எழுவதாக!'

என்ற கவியரசர் இரவீந்திரநாத்தாகூர் பாடிய பாடலை — காலையில் விழித்து — மனதில் நினைவு கூர்ந்து, இந்தியர் களாகிய நாங்கள் ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவி விடை பெற்றோம். பாரதமாதாவிற்கே! — என ஒருவர் கூற மற்றோர் எல்லாம் ஜே! — என மறுமொழியளித்து மும்முறை கூறும் போது இந்தியன் என்ற பெருமிதம் பொங்கி யெழுந்தது.

பேருந்தின் பலகணி வழியாக பார்வை யிட்டபோது கூடாரங்கள் மெதுவாக அசைந்து அசைந்து வழியனுப்பின. பசுமையான இன்ப அனுபவங்களை அசை போட்டுக்கொண்ட மனம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் திளைத்தது.

பொம்மைப் பிரசாரம்

புகை பிடிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதியை விளக்க, ஜெர்மன் சுகாதார கழகம் ''ஒரு பொம்மையைப் பயன்படுத்து கிறது. 1.4 மீட்டர் உயரமுள்ள இப் பொம்மையில் 'கண்ணாடி இருதயம்' பொருத் தப்பட்டுள்ளது இப்பொம்மை அடிக்கடி சிகரெட் குடிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊராக இப்பொம்மை சுற்றுப்பயணம் செய்யும். முதலில் சாதாரண நிலையில் இருக்கும் பொம்மையின் இதயம் புகைபிடிப்பதை தொடர்ந்து கருத்து விடுகிறது இத்துடன் புகைபிடிப்பதால் புற்றுநோய் ஏற்பட்டு ஆபரேஷன் செய்யப்படும் திரைப்படமும் காட்டப்படுகிறது. இதனை பார்த்தவர்கள் புகை பிடிக்கத் தயங்குகிறார்கள். புகை பிடிப்பதை நிறுத்தும் வழிகள் பற்றி டாக்டர்கள் யோசனை கூறுகிறார்கள்.

— ஒரு வாரப்பத்திரிகையிலிருந்து.

— *S. Ganesan*, P. U. C. AB.

உள்ளத்தில் ஒளியேற்று ... ...

★ உள்ளத்தில் ஒளியேற்று என்றும்
கள்ளத்தை வெளியேற்று!
பள்ளத்தில் இருப்போரை இன்ப
வெள்ளத்தில் நீராட்டு!
அயர்வுக்கு விடைகூறு வாழ்வில்
உயர்வுக்கு நடைபோடு!
துயருக்குத் தடைகூட்டி அன்புப்
பயிருக்கு வளமூட்டு!
எண்ணங்கள் செழிப்பாக்கி கலை
வண்ணங்கள் உருவாக்கு!
மண்ணெங்கும் பொன்னுக்கு நெஞ்சக்
கிண்ணத்தை அமுதாக்கு!

★ காதலினால் மானுடர்க்குக் கல்வியுண்டாம்
கல்வியினால் மானுடர்க்குக் கவலைதீரும்!
காதலினால் மானுடர்க்குக் கவிதையுண்டாம்,
கானமுண்டாம், சிற்பமுதற் கலைகளுண்டாம்,
ஆதலினால், காதல்செய்வீர்! உலகத்தீரே!
அஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமைஇன்பம்
நானொரு நல்லாண்மை பண்டுடையேன்
இன்றுடையேன் காமுற்றூர் ஏறும்மடல்
காதலுற்ற செய்தியினை
மாதர்உரைத்தல் வழக்கமில்லை என்றறிவேன்
ஆசைதான் வெட்கமறியுமோ?

★ கற்பூரப்பாத்திகட்டி, கத்தூரி, எருப்போட்டு,
கட்டித்தங்கஏருழுது, பன்னீரைத் தண்ணீராய்ப்பாய்ச்சிப்
பார்நாறும் வெங்காயம் பயிரிட்டால்
பாலகனறிவான் என்ன விளையுமென்று?
நாற்றமுறும் அரிசியில் நலமுற எண்ணைவிட்டு,
நயமுறக் கிண்டி பாங்காய்ப் பருப்பிட்டு,
பால்வடியும் பாலகரிடம் பரிமாறிட்டால்,
பலனில்லா வயிற்றுப்போக்கின்றி வேறென்ன
விளையும் வீணரே!

இரா. அரிகரகோபாலன்
பேரவைத் தலைவர்

Physics Finalists 1977—78

B. Com., Finalists 1977-78.

SRI PARAMAKALYANI COLLEGE, ALWARKURICHI.

ANNUAL REPORT FOR THE YEAR 1976 - 1977

(PRESENTED ON COLLEGE DAY 22-4-1978)

Respected President, dear colleagues and students, ladies and gentlemen,

I have great pleasure in presenting to you the annual report of the college for the year 1976 - 1977.

The year under review represents the fourteenth year of the working of the college. The college has maintained its reputation among the public and the educational authorities concerned.

ADMISSION:

The number of applications received for admission to the Pre-University and first year degree class exceeded the number of seats available For the Pre-University we received 470 applications against 320 seats available. for first year B Sc, 143 applications received against 128 seats available and for first year B. Com., 98 applications received as against 60 seats available. However the constraints of reservation rules do not always permit us to choose the best. Among those initially admitted a few left to join professional courses. The Strength of the college in July 1976 was 845.

STAFF:

There has been no change in the existing staff and this may be taken as an index of the satisfactory service conditions that our institution provides. An additional appointment was necessary in the commerce department with the formation of the Third year B. Com, course Mr. K. R. Paramasivam, M. Com., was appointed as the new assistant professsor of commerce.

COURSES OF STUDY:

No new course was started in the year. The final year B. Sc., and B. Com. students during the year represented the last batch of students under the non-semester system.

CONSTRUCTION WORK ETC.

There has been a pause in construction work during the year. This did not mean that all our needs had been met but it enabled us to consolidate the facilities provided, take stock of the existing situation and row up a purposeful plan of projects to be undertaken in the immediate future.

GENERAL WORKING:

While our college generally has had smooth working over the years, the prevailing mood of quietness in college campuses everywhere helped us to foster a better academic atmosphere during the year. After reviewing the examination results of the previous year it was felt that some extra care was needed in respect of the Pre-University students. Consequently, in addition to organising special coaching classes for the slow learners, regular supervised study was organised for all the Pre-University hostel students in the college class rooms daily between 5-30 p. m to 7-00 p. m. These extra efforts have borne fruit as evidenced from the improvement in the pass percentages in the examination of March, '77.

The experiment with the semester system started last year was continued for the second year degree course, and from the results it is clear that the new system does make the students study better and helps them to passs creditably.

EXTRA CURRICULAR ACTIVITIES:

The various hobby clubs like Photographic, Electronic, Fret work, Horticulture, Star gazers and Fine arts clubs and Literary, Science and Commerce associations were active during the year.

The college provides facilities for the students to play football, volley ball, basket ball, bad-minton, cabadi, cricket, table tennis, carrom and chess. We participated actively in the Madurai University Inter-collegiate tournaments, and our boys were runner up in lawn tennis, table tennis and bad-minton at the zone level. The Inter-collegiate cricket matches were conducted in our college grounds.

NATIONAL SERVICE SCHEME:

About 100 students were members of the National Service Scheme and these volunteers besides their other work helped to keep the campus clean.

Alwarkurichi like the rest of the district suffered severe drought during the past two years and good drinking water was a scarce commodity in our place as many of the wells went dry. Sri Paramakalyani Education Society was good enough to provide two water tank - trailers and with the help of our tractor and these tankers, our National Service Scheme students arranged to provide regular supply of drinking water to the people in the various wards of Alwarkurichi Panchayat. The college through the NSS adopted Manthiyoor village, six miles away under the village adoption scheme. Besides engaging in adult literacy and health education activities our volunteers helped the villagers in repairing a stretch of irrigation channel. The village leaders spoke appreciately of our college in the radio programme brodcast by the Tirunelveli Radio Station.

NATIONAL CADET CORPS:-

88 students were on the rolls of National Cadets Corps during the year. In the 'B' Certificate examination, we had cent percent passes and four of our students passed the tough 'C' Certificate examination. One of our cadets P. Semon Ponniah was selected by the National Cadet Corps Directorate to undergo advanced leadership course in Assam.

About 200 students were enrolled in the Social Service League and with spades, pickaxes and mud pans, they helped in removing the bushes in the campus, mowed the lawn and levelled the foot ball field.

IMPORTANT VISITORS:

On 31—8—1976 the Station Director, All India Radio, Madras, Mr. M. S. Gopal, accompanied by the Station Directors of Pondichery, Trichirappalli and Tirunelveli participated in the inauguration of our Fine Arts Club. Mr. S S Nagarajan, Chief Agriculture Economist of TAFE accompanied these directors. Mr. V. Sundaram I. A. S., District Collector of Tirunelveli participated in our Planning Forum seminar on Youth and Nation building. The proceedings were broadcast by All India Radio, Tirunelveli Mr. Vanroy, Consul General of Belgium, addressed our students on 9—2—1977. Founder's day was celebrated on 4—2—1977 under the distinguished presidentship of Professor S. V. Chittibabu, Vice-Chancellor Madurai University. The Vice-Chancellor wrote in the visitor's book ' What a pleasure it is to visit a college like this ——— the Principal, Staff and Students verily constitute an educational task force dedicated to the service of community on lines dreamed of by the unforgettable founder of this institution "par excellence"'

FURTHER DEVELOPMENTS:-

The Management during the year, has authorised the Principal to apply for a grant of Rs. 5/- lakhs from the University Grants Commission for certain development projects. The proposals envisage an investment of 2 · 36 lakhs on the part of the management and it has kindly agreed to provide this sum. The projects include a library building, two staff quarters and equipment for the laboratories and books for the library. It also includes provision for deputing members of our staff for higher studies in various university centres.

THE RESULTS:

Thanks to the efforts taken, the Pre-University results showed considerabe improvement over last year's performance.

The passes in the individual subjects varied from 85% to 100% and the percentage of full passes was 72%

In the First and Second year B. Sc. and B. Com. degree semester examinations, barring a stray subject here and there like industrial organisation, the passes were more than 90% in most subjects and cent percent in quite a few subjects. While this is a tribute to the devotedness of our staff and the responsiveness of our students, it also underscores the virtues of the semester system.

In the final year degree examination (non-semester) the passes, barring in Chemistry Major, ranged from 67% to 90%.

I must record here my sincere appreciation of the dedication of our staff and the earnestness of our students.

I wish to express our faithfull thanks to Lord Sailapathy and Goddess Paramakalyani for enabling us to render another year of satisfactory service to the society around.

We are happy that we have been able to get to preside over this function, Mr K. S. Krishnaswamy, Revenue Divisional Officer of this division.

We are aware, Sir, of the high reputation you enjoy among the public and in official circles, as a very knowledgeable, efficient and fair-minded officer.

We are also gratefully aware, of the high regard you have for our college and of the appreciative terms in which you have spoken about us to the district authorities. While we are sorry that you are leaving this place shortly, we are hopeful you will come back in due course as head of the District.

We are happy that Mrs. Krishnaswamy has graciously agreed to give away the prizes.

We are thankful to you both for coming here in the midst of many other pressing engagements and look forward to an illuminating address.

K. H. Narayanan

Principal.

APPENDIX

APRIL 1977

Pre-University Results

Subjects	Number sent up	Number passed	Pass %
Tamil	312	299	95.8
English	312	276	88.4
Mathematics	175	158	90·2
Physics	231	201	87·0
Chemistry	231	218	94·3
Biology	76	65	85·5
Commerce	80	70	87·5
Economics	80	80	100·0
Advanced Tamil	59	56	95·0

First Class	119
Second Class	80
Third Class	26
Total	225

Full Pass Percentage 72·1

RESULTS 1976-77

Sl. No	Subjects	No sent up	No passed	Pass %
	First B. Sc., First Semester October 1976			
1	Part I Tamil	118	117	99
2	Part II English	118	115	97
3	Part III A. Mathematics Main	27	25	93
	Physics Main	31	29	94
	Chemistry Main	29	28	97
	Zoology Main	31	30	97
4	Part III B. Maths Ancillary (PM & CM)	60	31	53
	Physics Ancillary (Maths . Main)	27	26	96
	Botany Ancillary (Zoology Main)	31	29	94

First B. Sc., Second Semester April 1977

1	Part I Tamil	115	114	99 0
2	Part II English	115	105	91·3
3	Part III Mathematics Main	27	25	92·6
	Physics Main	29	29	100.0
	Chemistry Main	29	23	79 3
	Zoology Main	30	28	93·3
	Part III B. Mathematics Anc	58	56	96 5
	Physics Ancillary	27	25	92 6
	Botany Ancillary	30	29	96 6

RESULTS 1976 – 77

Sl. No.	Subjects	No sent up	No passed	Pass%
	Second B. Sc., Third Semester October 1976			
1	Part I Tamil	97	97	100·0
2	Part II English	96	96	99 0
3	Part III-A Maths Major	31	23	74 0
	Physics Major	24	24	100 0
	Chemistry Major	24	24	100 0
	Zoology Major	18	14	78·0
4	Part III-B Ancillary Maths (P & C)	48	41	85 0
	Anc. Physics (M)	31	29	93·5
	Anc. Chem	24	24	100 00
	Anc. Sts	31	26	84 0
	Anc Chemistry (P & Z)	42	35	83·0
	Anc. Botany (Z)	18	16	89 0
	Second B. Sc., Fourth Semester April 1977			
1	Part I Tamil *	97	96	99·0
2	Part II English *	97	89	91·7
3	Part III A Maths Major	31	25	80·6
	Physics Major	24	24	100 0
	Chemistry Major	24	24	100·0
	Zoology Major	18	18	100 0

4	Part III B Ancillary Maths	48	38	79·2
	Anc. Physics (M)	31	31	100 0
	Anc. Physics (C)	24	24	100·0
	Anc. Statistics	31	31	100 0
	Anc. Chemistry (P & Z)	42	37	88 0
	Anc. Botany (Z)	18	18	100·0

* Part 1 Tamil I Class 15
,, II Class 59
,, III Class 22

96

** Part II English I Class 5
,, II Class 28
,, III Class 56

RESULTS 1976—77

Sl. No.	Subjects	No sent up	No passed	Pass %
	I B. Com. First Semester October 1976			
1	English	57	47	82
2	Economic Analysis	57	51	90
3	Marketing and Sales Organisation	57	42	74
4	Advanced Accountancy	57	56	98
	I B. Com. Second Semester April 1977			
1	English	55	52	94·5
2	Economic Analysis	55	55	100 0
3	Marketing and Sales Orgn	55	53	96 4
4	Advanced Accountancy	55	53	96·4
	II B. Com. Third Semester 1976-77			
1	Elements of Company Orgn	58	58	100 0
2	Industrial Organisation	58	22	38 0
3	Business Correspondence and Office Methods	58	41	71·0

4	Business Statistics	58	50	86·0
5	Banking Theory, Law and Practice	58	57	98·0

II B. Com Fourth Semester

1	Elements of Company Orgn	58	53	91 4
2	Industrial Organisation	58	50	86 2
3	Business Correspondence and Office Methods	58	48	82·7
4	Bussiness Statistics	58	51	87 9
5	Banking Theory, Law and Practice	58	50	86 2

APRIL 1977

Non-Semester B. Sc., and B. com. Final Year

RESULTS APRIL 1977

Subjects	No. sent up	No. passed	Pass %	Class obtained I	II	III
B. Sc., Final Year (Non-Semester)						
Maths Major	28	22	79	7	7	8
Physics Major	30	22	73	11	8	3
Chemistry Major	30	13	43	4	7	2
Zoology Major	26	20	77	1	10	9
Statistics Anc	28	23	82			
Physics Ancillary	30	27	90			
Chemistry Ancillary	56	49	88			
B. Com, Final Year (Non-Semester)						
	60	40	66·6	2	14	24

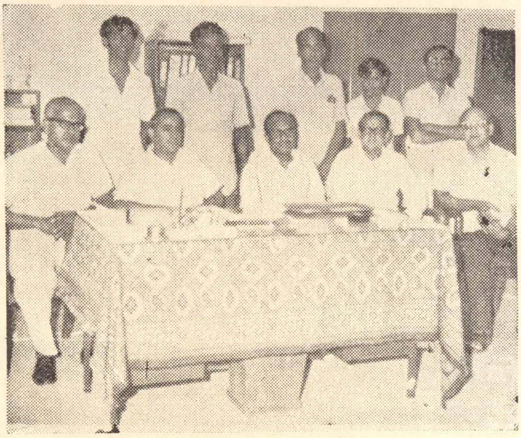

The visit of Hon'ble Food Minister of Tamil Nadu Govt. Thiru G. R. EDMUND to receive donation for Flood Relief Fund.

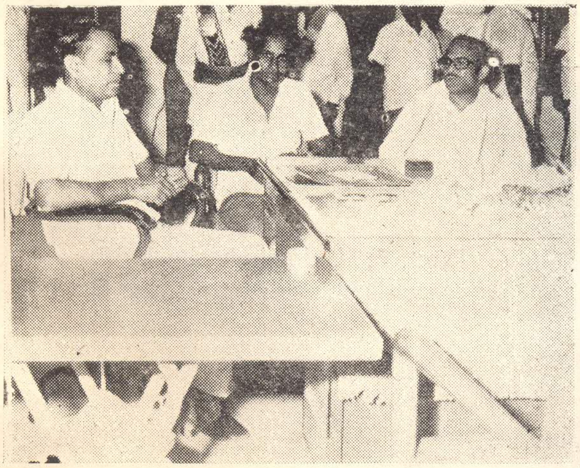

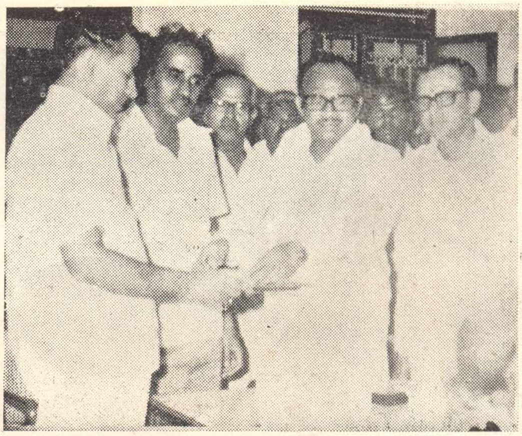

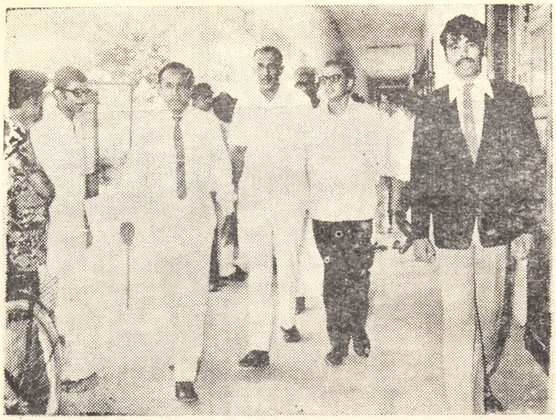

The chief guest is taken around the college

UNION DAY
24-4-1978

The Union Secretary welcomes the gathering

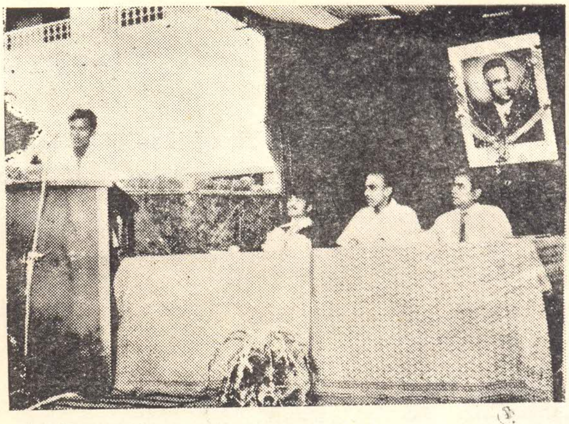

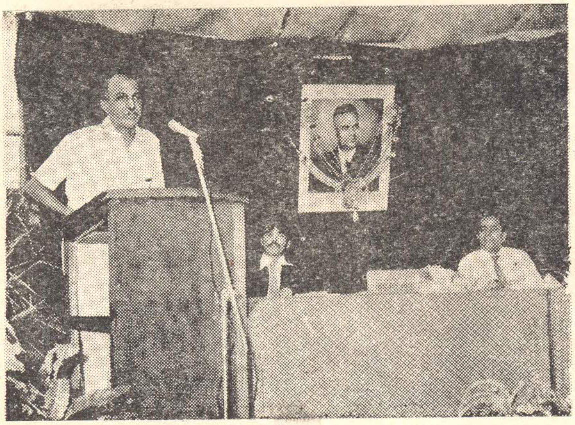

Rtn: P. V. Jambukesan, B. E.
Governor Nominee Rotary Inter Dt. 321

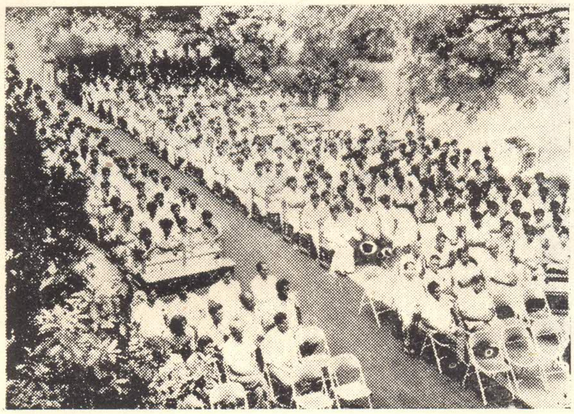

A Section of the Audience

UNION DAY
24–4–1978

Prof. A. Srinivasan, M. A.
Addresses the Students.

Thiru K. S. Krishnaswamy, M. A., H. D. C.
R. D. O. Chermadevi, is on the stage.

COLLEGE DAY

22-4-1978

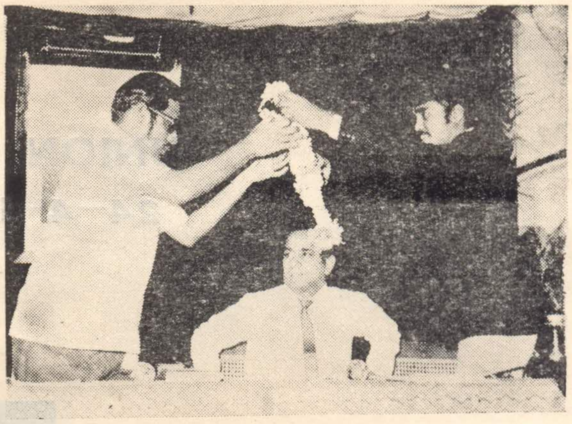

Union Chairman garlands the guest

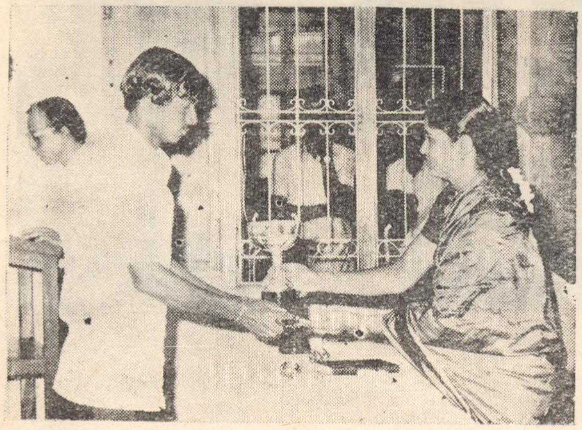

Mrs. Dhanalakshmi Krishnaswamy
gives the cup

COLLEGE DAY
22-4-78

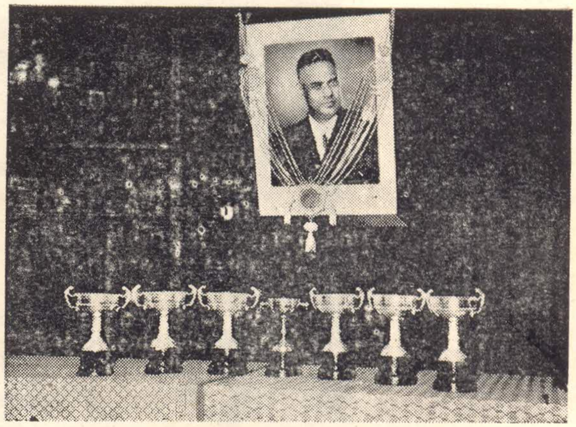

Cups Instituted by the Management for the Brilliant Students.

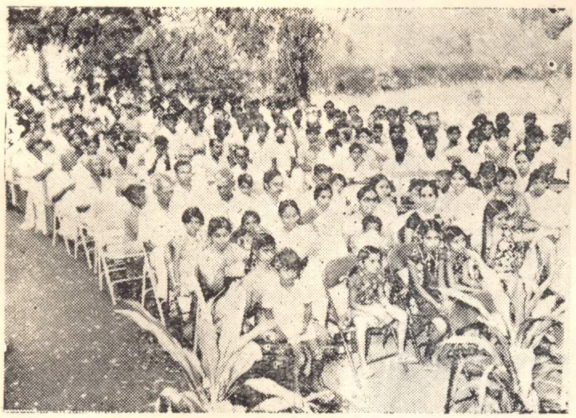

A view of the Audience

N. C. C. 1977-78

Sri Paramakalyani College, Alwarkurichi

Social Service League

ANNUAL REPORT FOR THE YEAR 1977—1978

Respected Principal, Revered colleagues and friends,

I have the great pleasure in presenting the report of the Social Service League activities for the current academic year 1977—1978.

The S. S. L of our college was inaugurated on 21—7—1976 by our revered Principal.

Mr. S Krishnan, Assistant Professor of Commerce took charge of the S. S. L. for the year 1977—1978, on behalf of Mr. N. Padmanaban, who had gone for higher studies. Other staff advisers are Messrs V. Mahadevan, S. Rengamani, B. Murugan and P. Chandra Santha Singh.

About 150 students were enrolled.

The first work undertaken was levelling and extending the foot-ball ground of our college. The students were enthusiastic. The management provided the tractor. Spades, pickaxes and mud pans were lent to us by National Service Scheme of our college.

The SSL students took an active part in seating arrangements in the various functions held in our college.

CAMPUS CLEANING

The SSL students cleared the bushes in the college campus and beautified the lawn in front of the office room.

We undertook the cleaning of Sri Avudaiyamman Temple on 9—10—1977.

We arranged a trip to the deaf and dumb school at Sivasailam. About 40 students took part in this tour. We donated 50 towels to the children of that school. The Principal of that school extended a warm welcome to us, took us round the campus and explained the various activities going on there. We express our sincere thanks to the Principal of the deaf and dumb school. We are sure that this visit would have enabled our students to realise that there are in our society large sections of our people who are less fortunate than we are and that we have an obligation towards them.

The staff advisers helped me a lot. But for their active co-operation, the programmes of SSL would not have been a success. I convey my heart felt thanks to our Principal for the guidance given by him.

We thank the engineering department of our Education Society for their help.

Date: 4—5—1978

S. Krishnan
Convener.

SRI PARAMAKALYANI COLLEGE, ALWARKURICHI

Commerce Association

ANNUAL REPORT FOR THE YEAR 1977—1978

I have pleasure in presenting the report of the activities of the Commerce Association duriug the current academic year.

The following were elected as office-bearers of the Association for the year 1977—1978.

Secretary:	S. NATARAJAN, Third year B. com.
Joint Secretaries	H. RAMACHANDRAN, Second year B. com.
	T. BABUJI, First year B. com.

The Inaugural function of the Association took place on September 22, 1977. Prof S. Savithri, M. A., Head of the Department of the Economics, Sri Parasakthi College, Courtallam delivered the inaugural address. The meeting was presided over by our Principal, Prof K. H. Narayanan.

The dislocation of academic work caused by agitations of various kinds affected the activities of our association during the current year. However, we conducted the annual competitions successfully. In the debating contest on the subject "Advertising is a menace to society", the first prize went to Mr S. Natarajan, Third year B. com, and the second prize to Mr. L. Rajagopalan, Second year B. com In the essay contest on the subject "The case for and against prohibition". Mr. P. Ganesan of Third year B. com. won the first prize and Mr. E. Kasi Sankara Namasivayam of Third year B. com, the second prize. Our congratulations to them all.

I take this opportunity to extend my deep sense of gratitude to our Principal, Professor and members of the Staff for their guidance and help. I also express my sincere thanks to all my friends for their solid support and kind cooperation.

Date: 26—4—1978

S. Natarajan
Secretary

Sri Paramakalyani College, Alwarkurichi

NATIONAL CADET CORPS

'4' Company 5 T N B N

ANNUAL REPORT 1977–78

The authorised strength of N. C. C. Cadets of '4' company is 110 and the posted strength is 105, for the academic year 1977—78. Major K. J. Nadar, offlcer commanding came over to the college for enrolling the cadets. '54' cadets have been enrolled in the first year after rigorous medical check up by the Primary Health Centre doctor, at Kadayam.

The first year cadets have been internally assessed for their progress in the training throughout the year. They had a written test conducted by the H. Q. in the month of March. A separate Parade ground for N. C. C. training was opened by our Principal K. H. Narayanan M. A. Necessary arrangements have been made for fi3ld craft Training also. All most all cadets had long range firing practice at Sivanthipatti. 23 cadets wrote 'B' certificate examination and 13 cadets appeared for 'C' certificate examination. The company commander 2 Lt J. S. Francis went to OTS Kamptee for a Training of one month duration and Captain V. Sankararaman was officer incharge during that period. Lt. col. Viswanath, group Commandar Madurai, and Major Bagavan Doss officer commanding 3 T N B N N. C. C. girls division visited our college on official duties. Cadets took a group photo on April 26th with our Principal.

J. S. Francis
2nd Lieut
Company commander.

★ STAR GAZERS' CLUB ★

OF

SRI PARAMAKALYANI COLLEGE, ALWARKURICHI.

(ACTIVITIES DURING 1977–'78)

President : Prof. **K. H. Narayanan,** M. A. (Principal)

Staff Adviser : Mr. **M. Natarajan,** M. Sc. (Asst. Prof. Maths)

Secretary : Mr. **N. Murugan,** (III B. Sc. Maths)

The club has about fifty members from Pre-University and various B. Sc & B. Com Degree classes. Meetings are conducted once in a month The Staff Adviser gave lectures on various topics in Astronomy, much useful to the members. The areas covered were "The Solar System", "The Planets", "The Stellar Universe", "The Zodiacal Constellations", "The Star Maps" etc.

A special lecture was given by an old student Mr. P. Kalidoss, B Sc. former Secretary of the club, on "Astrology and Numerology". Arrangements were made for projecting the star maps of the twelve months through epidiascope and actual observation of the night sky through binoculars and telescope of our college.

N. Murugan
(Secretary)

SRI PARAMAKALYANI COLLEGE, ALWARKURICHI

National Service Scheme

REPORT FOR THE YEAR 1977—'78

1977—1978 marks the completion of nine years of service under the scheme in this college. During the year the National Service Scheme of our college has been rendering subtle, but useful services in spite of continuous disturbances to the academic life throughout the year. The unit had 100 on its roll consisting of 53 first year N S S students from first year degree classes.

In order to give a fillip to the constructive activities under this programme for the degree class students a new pattern of evaluation of performance was introduced by the Madurai University and it was decided to provide marks instead of a certificate signed by the Vice-Chancellor at the end of the second year of the N S S Service to all the N S S students who would have completed 240 man hours of work and attended one annual camp.

Recruitment and orientation : In the college level N S S advisory committee meeting, it was resolved that 53 students should be recruited for the first year N S S, while the rest should be permitted to continue for the second year. 92 applications were received. 53 were selected in consideration of the applicant's taste and previous experience in Social Service League by oral interview. Immediately after recruitment, an orientation programme was arranged to introduce the boys to N S S activities followed by a visit to all the five villages by foot. The programme of activities for the year was prepared from the recommendations of the college level advisory committee and from the list of services suggested in the guidelines issued by the Department of Youth Welfare, Madurai University, Madurai.

Advisory Committee : The college level N S S Advisory Committee consisted the following members for the year 1977—1978.

1 Prof K H. Narayanan, M. A., ... President
(Principal and Correspondent)

2	Thiru M. Rajamani, M. Com., (N S S Programme Officer)	...	Secretary
3	Prof L. Janakiraman, M. A. (Head of the Department of Mathematics)	—	Members from the Staff
4	Thiru G. Devarajan, M. Sc., (Asst. Professor of Chemistry)		
5	Thiru L. M. Narayanan, M. Sc., (Asst Professor of Zoology)		
6	Mr K. G. Srinivasan, II B. Sc.,	—	Members from the students
7	Mr C. Kalyanasundaram, II B. Sc.,		
8	Mr M. Vaikundaraja, II B. Sc.,		
9	Mr T. Thirukutralam, II B Sc,		

The Committee met three times during the year and transacted business of evaluating and reviewing the activities taken up and suggesting activities to be taken up.

Activities : The activities taken up during the year were classified into two categories and regular time table was followed in order to carefully provide opportunities to all the hundred students equitably.

Activities in the campus and at Alwarkurichi

1 Campus cleanliness
2 N S S garden maintenance assistance work
3 Class room cleanliness
4 Foot path and road-repairing in the campus
5 School Education-assistance to the children in their studies particularly in Mathematics and English in three schools situated in Alwarkurichi.
6 Campus cleaning for Ayyappa Seva Sangam in Alwarkurichi.
7 Arrangements for functions in the college.

Activities in the adopted village : Our adopted village continued to be Manthiyoor panchayat which consisted of five hamlets. The N S S of our college had completed three years of continuous service after adoption of the village including Manthiyoor. Our main activities there during the year were:

1 Shramdan - Road repair, Soak pit preparation and assistance to the maintenance of the planted trees.

2 Organised "Go to School Campaign" and made sincere and successful efforts to admit the children completing five years of their age to the primary schools.

3 Health and hygiene and arranging for medical services.

4 Assisted the arrangement for medical services to the cattle with the help of the Veterinery dispensary at Kadayam.

5 Adult literacy work.

6 Small Savings Campaign.

7 Youth Club activities.

Annual Camp : Under unavoidable circumstances, the annual ten days camp had to be proposed to be conducted late this year at Manthiyoor - Pillaikulam from 23-6-1978 to 2-7-1978. Thiru P. Thangappan, B. SC, Divisional Development Officer, Cheranmadevi had consented to inaugurate the camp. It had been proposed to invite the District Collector to preside over the validictory function of the camp. Road repair for about a distance of a kilometer from Ahampillaikulam to the Govindaperi road, arrangement of mass medical check up with the help of Doctors S. Krishnamoorthy, M. B., B. S., and Mrs Malathi, M. B, B. S., of Primary Health Centre, Kadayam and Doctors K. S. Gopal, M. B., B S., and Mrs Rajeswari Gopal, M, B, B. S., Medical Officers of Sri Paramakalyani Hospital, Alwarkurichi, introduction of subsidised latrin system supplied by Kadayam Panchayat Union. Small savings campaign, Soak pits digging, Youth club activities, opening of adult literacy centres, etc. were proposed to be some of the activities in the camp. The Management of Sri Paramakalyani Education Society had gracefully permitted to use the Society's Tractor Unit for the camp works.

Evaluation :— 53 first year N S S students were evaluated on the basis of their sincerity and attendance, participation in the various activities, leadership quality and maintenance of records of their services rendered during the year. The individual marks ranged from 36 to 82 out of 100 and these marks were sent to the university in the prescribed forms.

Although the activities were not many during the year, they were constructive and were carried on with all sincerity.

M. Rajamani

N S S Programme Officer.

Ontogeny Recapitulates Phylogeny

Rangan was a well known rowdy and a famous pick-pocket also. One day he was on his duty.

By evening he found that his purse was stolen from him by somebody. In the purse he had kept money stolen from different people. What a great wonder!! Was there anybody more skillful than he in this Profession?!

He was shocked. He wondered. He felt hurt and humiliated. He wanted to catch the person who took his purse.

After three days he had caught the person in a town-bus.

It was Rangamma.
He appreciated her skill.
Cupid did his work-
He fell in love with her.
They married.
Days passed.

After one year or so, a boy was born to this couple. They were extremely happy. 'But, alas! the baby had a defect. The boy had an ever-closing palm.

The couple were worried. They pondered how their son could inherit their 'noble profession'.

They took him to various medical experts. The doctors could not comprehend why the boy was so

At last they took the boy to a Psychy'artist. He knew very well these people because he was one of those who had lost his purse.

He took a small golden chain showed it to the baby. Suddenly the baby lifted its arms and opened the palm in order to catch the golden chain.

At that time a beautiful golden ring slipped down from its little palm.

It was the "engagement ring" of the nurse, who took the baby out from the mother's womb.

Rangan's and Rangamma's happiness was the maximum, for the baby has learned the family art even at the embryonic stage.

Traits beget traits. One destiny begets another destiny. Phylogeny repeats itself in Ontogeny.

P. Kannapiran
Final B. Sc. [ZOOLOGY]

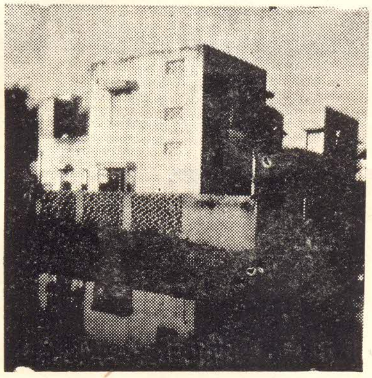

Light and Shadow

Mr. C. Rajappa

the Asst.-Editor of 'Kalaimagal' is with the Principal.

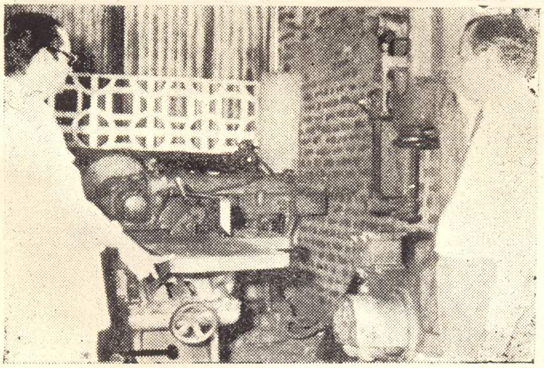

Mr. C. Rajappa, is in the Engineering section of the college.

Near Jeyaraj Lodge.

BOTANICAL TOUR
III B Sc,

In front of the Pillar Rock

At Thekkadi

BOTANICAL
Tour III B. Sc.,

Boating at Kodai Lake →

Cpl. D. Semon Ponniah, III B. Com.,

The Best Cadet.

On the way to Shola

BOTANICAL TOUR

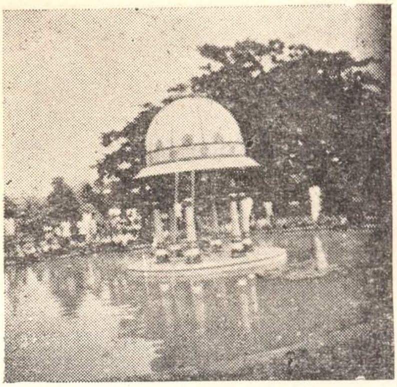

Park in Muthur Dam
S. Arunachalam

Plantain Trees
K. G. Srinivasan, B. Sc., (P)

SOCIAL SERVICE

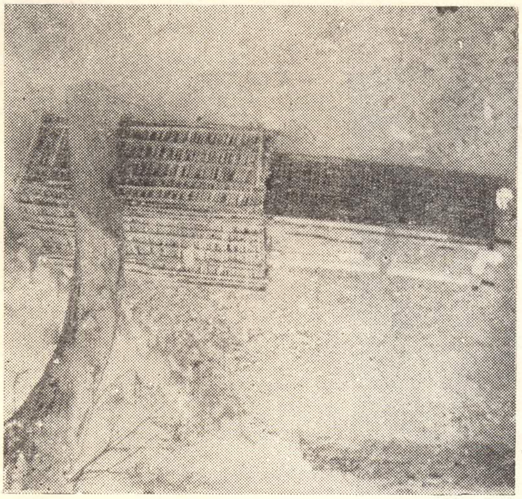

The Monkey Trap

Monkey Mischief at Alwarkurichi

[Note: At Alwarkurichi, monkey menace was very great. The village elders including some of our staff, worked hard to capture the monkeys with the help of a monkey charmer. All of them were captured and left in the nearby forest The Photos show the trap and the position of rope connected to the trap-door]

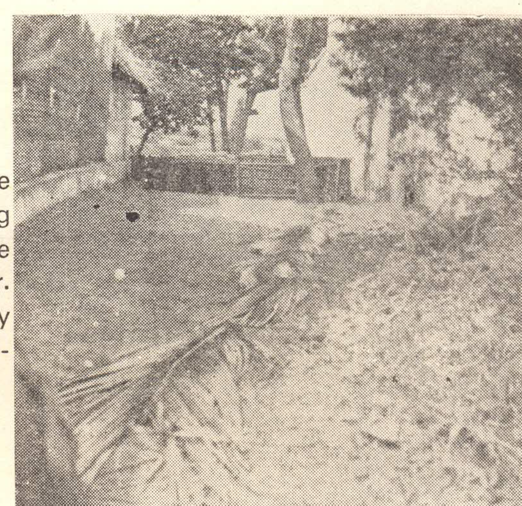

The rope for lifting the trap door is seen covered by coconut leaves.

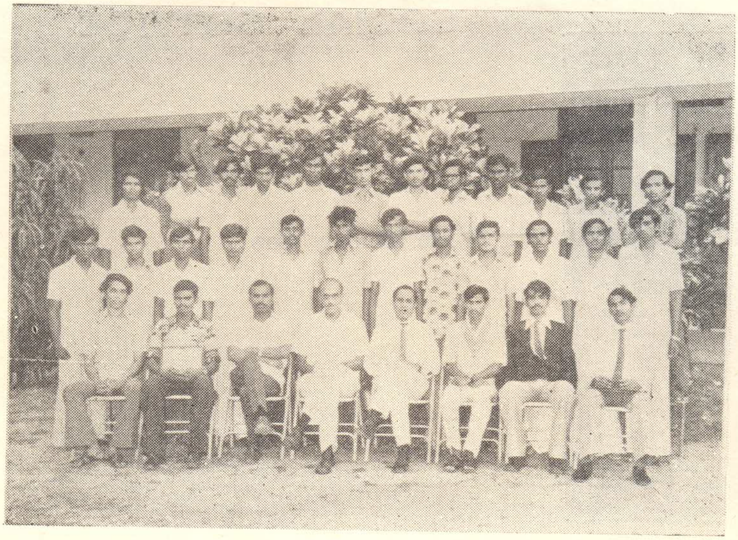

Rotaract Club Members with
Rtn. P. V. Jambukesan, B.E.,
Governor Nominee, Rotary International Dt. 321

Business Association Valedictory address by
Prof. S. SAVITRI, M. A.,
of Sri Parasakthi College Courtallam

ROTARACT CLUB
Of
SRI PARAMAKALYANI COLLEGE, ALWARKURICHI
(Activities during 1977—'78)

Sponsors : Rotary Club of Ambasamudram (R. I. Dist. 321)
Patron : Prof **K. H. Narayanan,** M. A. (Principal)
Staff Guide : Rtn. **M. Natarajan,** M. Sc, Asst. Prof. of Maths
(Chairam-nRotaract Committee & Secretary, Rotary Club of Ambasamudram)
President : Rtr **T. P. Murugesan,** (III B. Sc.)
Secretary : Rtr **Simon Ponniah,** (III B. Com)

The Club is university-based and has 30 members in the age group 18 - 28 as specified by the Rotary International.

Bimonthly meetings were conducted on alternate Tuesdays at 4-10 P. M. in Hall No. 23.

Rtr. T. P. Murugesan and five other members attended the Rotaract District conference in Nagercoil. The Staff Guide. Rtn. M. Natarajan attended the Rotary Intercity Forums held in Alleppy and Tirunelveli, Dialogue on Rotary held in Spicnagar and the Rotary District conference at Madurai.

The Club celebrated the world understanding week and the youth Activities week in a fitting manner by arranging, with the help of the parent Rotary Club. an "Into the Shoes Conference" in the college campus on the 16th October, 1977. Selected students from seven colleges in Tirunelveli District participated in the oratorical contest on 'The Problem of Unemployment viewed from various angles' Attractive prizes and certificates were presented to the student participants. The symposium was well attended by Rotarians, Rotaractors, Members of the Staff and students.

Rtn P. V. Jambukesan, Governor Nominee of R. I. Dist 321 paid a visit to the club on 24th April, 1978 and encouraged the members by his valuable advice and illuminating address.

The club is quite efficiently running the 'Postal Service' in the College Hostel for the immediate benefits of the inmates.

Rtr. Simon Ponniah
(Secretary)

A Student Goes out of the Class

A scene in the class room in the West Tirunelveli High school. All the boys are in the class. The Teacher enters with the answer paper.

Teacher : Now, that you have all come after vacation. I hope you are very zealous. I will now give you, the answer sheets. Your performance this time is as usual, not very encouraging Come here Raju (he calls the class monitor) and distribute these papers.

Raju : Yes Sir, all are present to-day, Sir.

Teacher : Very fine, that's good. (After five or six minutes Raju returns to the teacher, who is now some what angry)

Raju : Sir, I have distributed them all, but Ramalingam's and Ramesh's papers are missing.

Teacher : That's okay. Ramesh! get up and tell me what was your mark in chemistry in the last test.

Ramesh : Sir ....r ..r ..Sir ..I got only ninteen but Sir I think you should have found some improvement in my (The teacher who becomes very furious, yells at Ramesh.)

Teacher : You fool, stop it. Now Ramalingam get up and tell me why your and Ramesh's papers are exactly alike. I know you are a good boy.

Ramalingam : Sir_r_The trouble is he .. he__ Ramesh (Ramesh interrupt. He is afraid that Ramalingam will tell the truth.)

Ramesh : Sir.... I will explain the fact, sir.

Teacher : Allright you will tell me, but remember you should tell lies.

Ramesh : (Answers boldly with a grin in his face) Sir, great men think alike. (The teacher becomes very furious now and shouts at Ramesh and at the class)

Teacher : (stubbornly) Now, you, good for nothing fellow get over to the last bench and stand on it. I will take this matter to the Headmaster. You know what is the penalty for malpracticing in the examination (he cried at the top of his voice) get away and do what I said. It applies to every one of you, understand.

The boys : Yes Sir_r_yes sir.

Teacher : Now we will get on to the business. I will teach you to-day the preparation of oxygen in the lab. Now write "Preparation of O_2" in the lab. (Finding Ramesh not attentive in the class he shouts) I say Ramesh, what's your aim in life?

Ramesh : (flabbergasted) sir – sir — aim sir — just now you said sir preparation of O_2 in the lab.

Teacher : You rascal .... I can't bear this. If you are not interested in my class get off the school. Don't get on my nerves.

Ramesh : I am very sorry, sir.

Teacher : This is the last warning I can give you.

Ramesh : Yes Sir.

(The Teacher goes to the black board.)

Teacher : Before that (scratching his head) I hope you all know what is matter? To be simple. Physics is matter. (Mean while Ramesh thinks of the past incident. He does not find any reason why the teacher scolded him. Suddenly the teacher notices Ramesh once again not attentive.)
I say, you Ramesh, what do you think of your self. What is the matter tell me?

Ramesh : Sir ... Physics Sir ——

Teacher : You get out . out you go —— off my sight. I said get out and go to hell.

Ramesh comes out of the class slowly but murmers to himself. 'Where do people in hell tell one another to go'

★ Spare the rod and spoil the child.

★ Penny wise and pound foolish.

★ Knowledge is power.

★ Calm before the storm.

S. Thiruramalingam
[C D] P. U. C.

A Letter

From,

Mr. Electricity
Walt and Volt building
D/10 Ergs 1978,

To,

Miss Magnetism
Thermo Nager.

My dear Magnetism

I first saw you in the "Vernier" Park yesterday and from that ' moment" my young heart was "constantly vibrating" in a "simple harmonic motion".

You looked so attractive that the "north pole" of my heart was at once moved towards your "South Pole".

The "reflection" of your eyes made a "real image" on the concave mirror of my heart. The "attraction" of your face and "pitch" of your voice were very charming indeed and "charged" my heart.

Since you are in the company of your friends the "resistance" of my mind prevented me from coming towards you. I request you to meet me at the "Physics Lab" near "Metre Bridge" on "Faraday" at "Kilowatt hour".

If you will not come the "circuit" of my heart will break. I shall be forced to commit suicide at the "Neutral Point" over the "Node" river. So please meet me as I will be waiting there, playing the "tuning fork". My heart is full of love for you

"Charged" with lots of Ohms

Potentially yours
Electricity
D/10 Ergs 1978.

P. Shanmugasundaram
III B. SC. (MATHS)

M. Shanmugam
II B. SC., Maths. Major.

GAMES TEAMS

TABLE TENNIS

KABADI

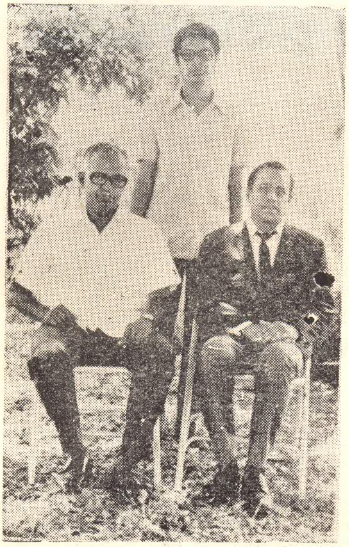

CHESS

HOUSE CAPTAINS

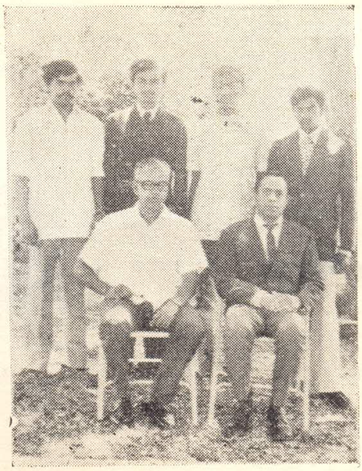

SPORTS

Dr. K. S. GOPAL
throws the disc →

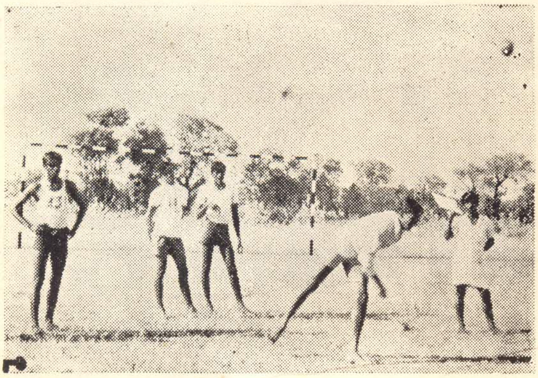

← Youth at Service

cn the Victory Stand →

All are winners

Staff on and around the Victory Stand

SPORTS

Games Committee

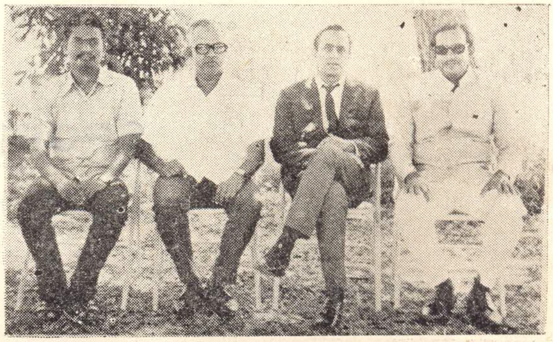

Crossing the Rubicon

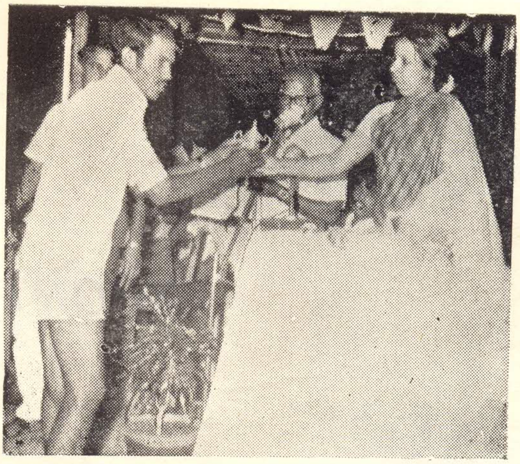

Dr. Smt. RAJESWARI GOPAL
distributes the Prizes

SPORTS

The highest jump !

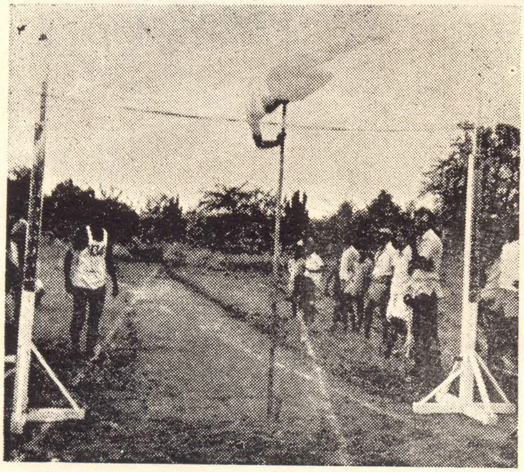

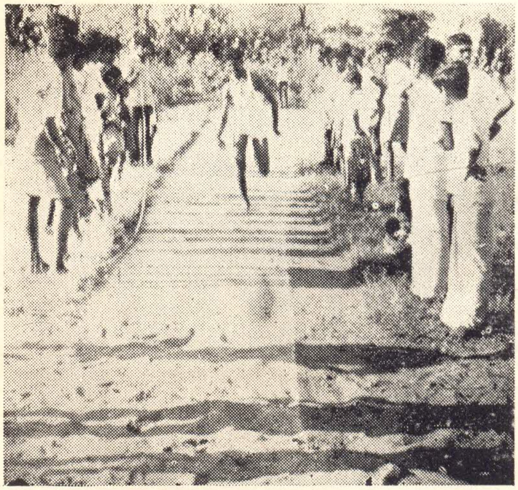

THE TRAP.

[C. SIVAKUMAR, III B. Sc. (P. M.)]

It is a hot morning. I am waiting for the city-bus. It is nearing 10 O'clock. I must reach, within 10 O' clock my office which is at Peramboor. But no bus is coming. What a bad day!

"Sir" a man calls me. I see him. A nice look he has. He is wearing a dhoti and a white shirt. He is stout and having a blue bag in his hands.

"What do you want?" I ask him. "Sir, I am a writer. I have always the habit of writing my own personal experiences. Now I am writing a story of a thief. My hero is a good fellow. But, circumstances put him in prison. He is suffering much. I wish to write about his sufferings in prison only by experience sir." he says.

"So, you want to go to jail, is it not?" I ask him with a grin.

"Yes sir, absolutely correct sir. I need your help sir!" he requests.

"Sir, Iam a clerk in Bank of India. I can't help you. It is better to ask any Police Inspector sir". I reply.

"My class-mate is an Inspector of Police. But if I follow your advise, I can't really gain experience sir. I need a real experience sir. Please help me sir," he says with an air of obedience.

I can only laugh at him. It is nearing 10 O'clock. Yet the bus hasn't come. He is on the path. But his appearance makes me sympathetic.

"How can I help you?" I ask him with an air of sympathy. He becomes happy?

"Will you show me your purse sir?" he asks. I am completely taken aback. I stare at him.

"Don't mistake me sir! I have a plan to get me into the prision. Please don't look at me like that sir! I 'll explain the method sir. Please, help me sir." he requests.

With an air of resistance, I take my purse out of my pocket and show it to him. (I'have the habit of keeping two snaps of mine in my purse.)

"Sir, let us meet near 'Vasi Hotel' in the evening. I 'll buy a purse similar to yours. Please, give me one of your snaps. I 'll keep it in my purse with a hundred rupee note and some changes. Then we'll be going to the bus-stand at Peramboor. There I'll tend to fly away You will cry, 'Thief! Thief!' People will catch me Thus I'll go to the prison. What is your opinion, sir?" he asks.

I think that he is a bit out of order. Writers are always like that, I think that. I agree to meet him near 'Vasi Hotel'. I give him one of my snaps.

A bus comes.

"See you, sir!" I get into the bus He waves his hand and goes. Now the

bus starts and I look at my watch. Because of the mad man, I'm late today.

"Why are you late" my friend asks me
I explain about the man.
My friend says, "You are a lucky fellow-ya!"

"Go to hell!" I tell him. I've been late today. He is joking at me. What senseless fellow he is! I stare at him.

"How can I be a lucky man? I ask him.

"You are having a chance of getting a hundred rupee note - ya. he tells me.

At First I can't understand him. "Oh oh! You are seeing that, isn't it?" I exclaim with an air of understanding.

"Exactly! Don't forget me! You must provide me with a nice tea tomorrow. Trap him!" he says

With an air of resistance, I refuse at first. But, he says that this'll help the writer in creating another story. So any how it is a credit both to the writer and to me. Any how, I can earn hundred rupees today!

This is my friend's plan. He has of course a shrewed knowledge, but not always! His plan is this. When that mad man runs away and when I cry "Thief, Thief!"; he will be caught hold of and the purse will be returned to me. He'll be put into the prison, while I can go ahead with the purse in which is a hundred rupee note and some changes, with my snap too!

Thus, I'll plan to trap him. I thank my friend by giving one more 'idli' from my tiffin box. He doesn't refuse to have it! He is always like that. I am happy because I'll earn hundred rupees to-day!

I reach the appointed place.

"Hello sir!" he calls me when I am waiting for him. He has completely changed his dress. Now he is wearing a blue - terricot suit instead of a dhoti. We go into the hotel. We've a nice tiffin. Ofcourse, he pays for me. He shows a purse. He also shows my snap and a hundred rupee note. I chuckle while seeing the note.

We are going to Peramboor bus-stand by city bus. He asks me to wait for a while He goes somewhere else. I sit in a bench near there Now, he is coming He is nearing me while I am sitting in the bench, in a relaxed position He shows me a sign and runs towards a bus. The bus is starting. I cry "Thief! Thief!" and run after him.

A roaring noise is heard. Suddenly an Inspector of Police comes in a motor-cycle He catches him. I, with an air of release, go near the Inspector.

"Sir, my purse, my purse " I cry. The mad man says, "Sir, don't touch me sir. It is getting late sir. Take away the hands sir!"

But, the Inspector catches him firmly and examines his pocket. He takes away a purse.

What a wonder! The purse is not similar to mine. I hope to get atleast that purse. There is a hundred rupee note and some changes. Yet, there is not my snap. But, his snap is inside it!

The Inspector looks at me with an air of anger. The mad man also looks at me with an air of anger and reports to the Inspector that it is a matter of prestige!

I shout at him. But, the Inspector leaves him and catches me. I feel ashamed. I hope to trap him. But, I am trapped!

The fellow says to the Inspector, "Sir, it is a matter of prestige and honesty. So, he must be charged sir. Otherwise I'll go to court certainly sir. It is a matter of ---"

The Inspector asks me, "Sir, you are looking like a gentleman. But you too hmm ---"

I can't explain anything to him But, this is a severe punishment ofcourse. Anyhow I'am having some hundred rupee notes because today I've got my salary.

"Sir, please leave me sir. I'll give you all this money sir!" I request them.

They look at each other with a chuckle. They agree. I give all my salary to them. They take them and share it before me! I try to cry but I can't.

The Inspector starts his motorcycle. That fellow, the mad man, sits behind him! I am excited when seeing this. But I can't help to it. The motor-cycle goes, carrying my salary. It disappears -- !

I return to my home as if it were the end of the month. Anyhow, I've been trapped today instead of my trapping him! I am made semi today. That is why I'm writing this story!

TEST YOUR KNOWLEDGE !

1. 'A' and 'B' are born of the same parents. 'C' is the father of 'A', but 'B' is not 'C's son. What is 'B' to 'C' ? [Ans: 'B' is the daughter of 'C']
2. Five years ago, Sunil was 8 years older than Anill. What is the difference between their ages today ? [Ans: 8 years]
3 If 3 boys write 3 pages in 3 minutes, in how many minutes can one boy write one page ? [Ans: 3 minutes]
4. What is Kamal to you if she is the daughter of the only son to your grandfather ? [Ans: Kamal is the sister to you]
5. Ramesh is younger than Suresh. Sunil is younger than Anil. Suresh is older than Sunil If the first two statements are true, whether the third is true or false ? [Ans: True]
6. A man going to North Delhi, first turns to left, then to right again Which direction is he going ? [Ans: North]
7. A father had three sons and they were born at an interval of 3 years The total age of the three sons is 24 years. what is the age of the youngest one ? [Ans: 5 years]
8. If the word 'PET' is coded as 'OFS', what does the code 'RVM' stand for ? [Ans: Sun]

E. K. S. Namasivayam, II B. Com.,

"Strike's Tragedy"

—M. Syed Ahamed Haroon.
P. U. C. 'CD' Section.

It was the fourth day of Students agitation against the introduction of the Semester System. The first day they had walked out of their classes and shouted slogans in front of the college gate. The Second day they had stoned the college building and the Laboratories. The Police had to be called in and there followed the usual sequence of brickbats and lathi charge. The third day violence had spread to the town, with some shops, hotels and a cinema talkies being stoned and a bus being burnt.

The Students, of course, were having a gaytime. With their parents to feed and clothe them, no job responsibilities and the hot blood of youth coursing in them, they were not the slightest bit bothered that already a couple of month and a half of the current academic year had been lost in various agitations. Examinations? They could always get them postponed There could always be another agitation to reduce the pass percentage. The ruling politicians wanted to appease them and the opposition parties wanted to woo them.

Among these blithe Vandals was Ahamed, a 22 years old lad with a scrawny built and close-set eyes under a mop of over-grown hair. He had plucked once in B. Sc, but was none the worse for it, except for the momentary embarrassment with his father when the results were declared. Passion - Hindi films Hobby - Eve teasing. Proficiency – Nucleating violence during students agitations. Temperament - Vicious and bullying when in a crowd and cowardly when alone. Ambition - to become a minister.

Ahamed's father, the sole breadwinner of the family, was a clerk in a transport firm. The progency included, besides Ahamed, three girls, all as yet unmarried. The mother was barely literate and very Orthodox. Neither of the parents had ever taken any interest in Ahamed's activities in the college, except for the disappointment when the results were out. For all that, Ahamed has a soft corner in his heart for his parents.

To day, on this fourth day of the agitation, the student unions of the various town colleges had given a call for a town bandh (Harthal). Last night, at the secret rendezvous of the union leaders, attended by a functionary of an opposition political party, it had been decided that Ahamed's group would paralyse that transport services.

"It will be easy", Ahamed had assured, "All we have to do is, stone a few buses and attempt to set fire to one of them. The transport

company will immediately withdraw all the buses". " That's good", said the politician. "Without public transport the attendance in the offices will be thin and we can claim a successful bandh."

In the morning, Ahamed and his cronies collected unobtrusively in one of the busy thorough fares of the town. Soon a bus came around the corner. It was full of passengers. Ahamed and his friends opened the bags full of stones, slung on their shoulders, picked out the brick-bats in them and let fly at the wind shield and windows. There was a crash of glass and the bus came to a grinding halt. The driver staggered out with a cut over his eye. Ahamed and his cronies fled from the scene. Another street and another bus. The action was repeated. But this time the bus was not voluntarily brought to a halt. It crashed against a building.

There were screams of pain and shouts from inside the bus. Again Ahamed and his cronies ran away. In this manner in an hour, they stopped six buses. That's enough. The transport company immediately suspended operations.

In the meanwhile another student mob swiftly spread thorough the town terrorising shop keepers and Hotels to close down. Those who resisted, faced a barrage of stones and an orgy of looting. The police were conspicuous by their absence. They had been instructed by the collector to interfere as little as possible and they obeyed it. In the after-noon students had achieved their objective

Late in the night, after a triumphant get-together, Ahamed left for home, with a raucous whistle on his lips But the whistle died down on a note of surprise when he glimpsed his house. Lights were on all over the house. When he stepped into the house; the sound of loud wailing struck his ears Apprehensively he rushed in. And there he found his mother and sisters weeping loudly over the body of his father, whose head was covered with bandages.

"What has happened to (W) appa? Why is he bandaged up? Why are you crying? "he asked in fear.

His mother was too fargone in grief to reply. One of his sisters sobbed out, "Oh Ahamed father is dead. He was going to the office in the morning when his bus was stoned by some students and it crashed against a building. The sudden crash brought his head against the back of the seat in front and he was seriously injured in the head. They could not get him to hospital in time, because the ambulance was held up on its way by student agitators. Oh (W) Appa! (W) Appa!!

A stunned Ahamed recalled the events of the morning in a brief flash-back. He could see himself aiming at the driver's window and, a few moments later the bus swerving and crashing against the building. And he realised that he had virtually murdered his own father.

"SOLAR ENERGY"

V. SANKAR,

III B. Sc., Physics.

EXPERIMENTS are conducted from time to time to fix the quantity of Coa that will be available for men in future. The results show one thing very clearly namely that the supply of coal will not last long compared to man's existence in the world. Therefore other sources of energy have to be tapped. These sources must be so large that practically there is no loss in them even when energy is spent at high rates. Two such stores are sea and the sun. Progress in utilising Solar and tidal energy is very slow and the best Solar engine so far constructed has an efficiency of only a few percent

The Sun is 150 million times bigger than our earth and 30000 times heavier. The massiveness of the planet can be well understood when we remember that 'Sun Spots' which are too small to be seen by the naked eye are in fact big enough to swallow up a dozen moons. This by no means implies that the sun is the biggest planet. There are, for instance, stars like Betel Gease and Rigel. The former is 500 times greater in diameter than the sun and the latter gives 14,000 times the light given by the sun. It is only the distance of the star that makes it appear dim and small. The sun being very near seems to be the biggest and the brightest.

The Sun radiates into space $1 \cdot 19 \times 10^{41}$ ergs per year and the estimated heat energy of the sun is given in ergs as:

1 Radiant Energy $2 \cdot 83 \times 10^{47}$

2 Translatory energy of atoms and electrons $26 . 9 \times 10^{47}$

3 Energy of ionisation and excitation $29 \cdot 9 \times 10^{47}$

At the most this store of energy can last for 47 million years if energy is drawn at the present level. But Scientists are of the opinion that this energy is not used entirely and further, is being constantly added to.

Several theories have been put forward to explain the energy present in the sun. The contraction theory of Helm holtz and Kelvin assumes that it is the contraction of the star in space that gives it energy (in the form of heat). This theory gives an age of 15 to 19 million years for the sun (from the time it reached an effective temperature of 3000°) according as we neglect or allow for reduced radiation in the past Also there is the effect due to ionisation which reduces this age by a considerable amount 20 million years is the maximum age as estimated by this theory.

The impact of meteorie matter heat to a star and this is given as the source of heat for the sun. This provides heat only at the surface and does not satisfactorily explain the high internal temperature. Further by this theory there is a temperature gradient set up in the sun and as a consequence the sun attains uniform surface temperature in course of time. This leads us to the conclusion that the sun collapses, which is not the case.

Yet another theory explains the energy of the Sun, by taking into account the fundamentally important fact that the energy for the future should already be hidden in the sun. Mass and energy of any substance and therefore of the sun, are connected by the famous mass energy equation. This theory known as the hypathisis of radiation of mass explains the energy of the sun as due to the radiation of a considerable fraction of its mass during it's life time.

The calculated mass of the sun being $1 \cdot 985 \times 10^{33}$. This theory gives an energy of $1 \cdot 785 \times 10^{54}$ ergs. At the present level of radiation of $1 \cdot 5 \times 10^{43}$ ergs. This energy will last for 15 billion years. Now we are not quite sure that all mass is used, if so that fraction of mass used remains undetermined. Hence the life of the sun as given by this theory is only the upper limit.

The best explanation so far put forward is the Transmubation of Hydrogen Theory. When 4 atoms of Hydrogen combine to form a Helium atom there is very small destruction of mass which liberates an enormous energy. Being the only process known to us capable of releasing a fabulously large amount of energy, this is taken as the source of the sun's energy. There must be a second source since, when Helium is formed there is no further release of energy. Also, by this theory the age of the sun is determined by the initial Hydrogen content.

Whatever be the source of the sun's energy the fact remains that our little earth almost 93 million miles away, receives radiant energy equal to 250 million H. P. This energy is practically not tapped for our benefit. A number of Scientists have developed solar engines to use solar energy.

A. G. Eneas used an engine to pump water, for a time. Schuman and Boys used cylindrical mirrors to focus Sun's rays on a tubular boiler. Stream generated in this way was used to drive an engine.

The ingeneous method of Willsie and Boyle was to blacken the bottom of a shallow pond of water covered with glass. The temperature rise in the water was used to drive a low pressure engine.

Researches are now being conducted in India to develop a cheap and also efficient Solar cooker. It is note worthy that even as early as 1878, W. Adams used a solar cooker in India. But this was found useless on cloudy days and nights.

S. Davidraj,

I B. Sc., mm., sprc., azr.

Advice

Advice is like snow; the softer it falls, the longer it dwells upon and the deeper it sinks into the mind. — S. T. Coleridge.

JESTINGLY

E. Rajan
I B. S. C. 516
Zoology Major

Do you know these "USES"?

Given below are a few words ending in 'use'. Can you discover what they are with the help of the clues?

1) — — use. It saved a lion from a trap.
2) — — use. Dwelling place.
3) — — use. Call names rail at.
4) — — — use. Decline.
5) — — — use. To blame.
6) — — use. To tickle the fancy.
7) — — — use. To awaken.
8) — — — use. Husband or wife.
9) — — — use. Jacket.
10) — — — use. Read.
11) — — — use. Throw in to disorder.
12) — — use. To hesitate.
13) — — — use. Wide acclamation.
14) — — — use. Apply to wrong use.

ANSWERS

(1) Mouse (2) House (3) Abuse (4) Refuse
(5) Accuse (6) Amuse (7) Arouse (8) Spouse
(9) Blouse (10) Peruse (11) Confuse (12) Pause
(13) Applause (14) Misuse

— With Grateful acknowledgments to "The Sunday Standard"

SPEECH :

"If your lips would keep from slips,
Five things observe with care,
To whom you speak, of whom you speak,
And how, and when, and where"

— W. E. Norris.

C. Arunachalam, III B. Sc.,

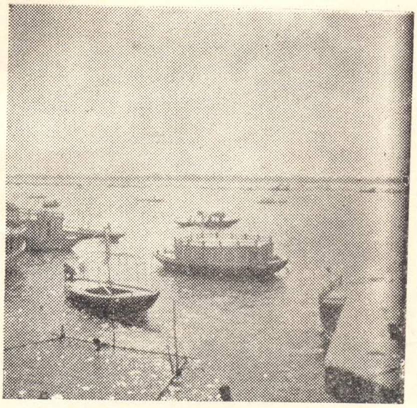

The Jamna - Ganga junction

S. Kandasamy, III B. Sc.,

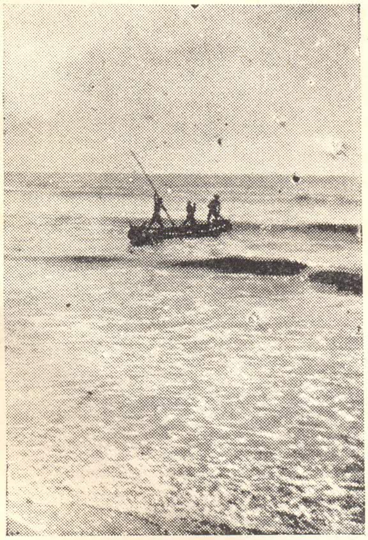

Struggle for Existence

Room No: I Friends

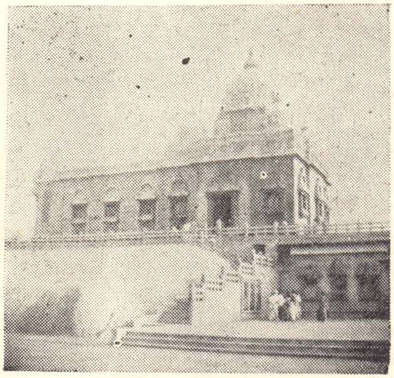

VIVEK ROCK, Cape Comerin

A. Subbiah Pandi

Not more than Two

V. Sankar III B. Sc.

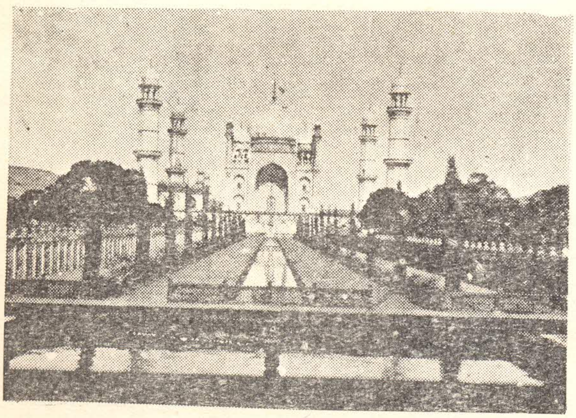

S. Sankara Subbu II B. Sc.

The Taj